

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

ACORDURI INTERNAȚIONALE

- ★ Decizia (UE) 2016/2079 a Consiliului din 29 septembrie 2016 privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului de parteneriat privind relațiile și cooperarea între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Noua Zeelandă, pe de altă parte 1
- Acord de parteneriat privind relațiile și cooperarea între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Noua Zeelandă, pe de altă parte 3
- ★ Amendament la Convenția vamală privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR (Convenția TIR, 1975) 31

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2080 al Comisiei din 25 noiembrie 2016 de deschidere a vânzărilor de lapte praf degresat prin procedură de licitație 45
- ★ Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/2081 al Comisiei din 28 noiembrie 2016 de reinstituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de acid oxalic originar din Republica Populară Chineză și produs de Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd 48

DECIZII

- ★ Decizia (PESC) 2016/2082 a Consiliului din 28 noiembrie 2016 de modificare a Acțiunii comune 2008/851/PESC privind operația militară a Uniunii Europene în vederea unei contribuții la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei 53
- ★ Decizia (PESC) 2016/2083 a Consiliului din 28 noiembrie 2016 de modificare a Deciziei 2014/486/PESC privind misiunea Uniunii Europene de consiliere pentru reforma sectorului securității civile în Ucraina (EUAM Ucraina) 55

★ Decizia (UE) 2016/2084 a Comisiei din 10 iunie 2016 privind ajutorul de stat SA.38132 (2015/C) (ex 2014/NN) – compensație suplimentară pentru obligația de serviciu public acordată societății Arfea [notificată cu numărul C(2016) 3472] ⁽¹⁾	57
★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/2085 a Comisiei din 28 noiembrie 2016 privind anumite măsuri interimare de protecție vizând gripa aviară înalt patogenă de subtip H5N8 din Țările de Jos [notificată cu numărul C(2016) 7851]	76
★ Decizia de punere în aplicare (UE) 2016/2086 a Comisiei din 28 noiembrie 2016 privind anumite măsuri interimare de protecție vizând gripa aviară înalt patogenă de subtip H5N8 din Suedia [notificată cu numărul C(2016) 7852]	80

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA (UE) 2016/2079 A CONSILIULUI

din 29 septembrie 2016

privind semnarea, în numele Uniunii Europene, și aplicarea cu titlu provizoriu a Acordului de parteneriat privind relațiile și cooperarea între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Noua Zeelandă, pe de altă parte

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 37,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 și articolul 212 alineatul (1), coroborate cu articolul 218 alineatul (5) și cu articolul 218 alineatul (8) al doilea paragraf,

având în vedere propunerea comună a Comisiei Europene și a Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,

întrucât:

- (1) La data de 25 iunie 2012, Consiliul a autorizat Comisia și Înalțul Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate să înceapă negocieri cu Noua Zeelandă în vederea încheierii unui acord-cadru care să înlocuiască Declarația comună privind relațiile și cooperarea între Uniunea Europeană și Noua Zeelandă din 21 septembrie 2007.
- (2) Negocierile privind Acordul de parteneriat privind relațiile și cooperarea între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Noua Zeelandă, pe de altă parte (denumit în continuare „acordul”), au fost încheiate cu succes la data de 30 iulie 2014. Acordul reflectă relația apropiată existentă de mult timp între părți și legăturile tot mai strânse create între acestea, precum și dorința lor de a-și consolida și a-și extinde mai mult relațiile într-un mod ambițios și inovator.
- (3) Articolul 58 din acord prevede faptul că, până la intrarea în vigoare a acordului, Uniunea și Noua Zeelandă pot aplica cu titlu provizoriu anumite dispoziții ale acestuia, stabilite de comun acord de către cele două părți.
- (4) Prin urmare, acordul ar trebui semnat în numele Uniunii și anumite prevederi ale sale ar trebui aplicate cu titlu provizoriu până la finalizarea procedurilor necesare pentru încheierea acestuia,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Semnarea, în numele Uniunii, a Acordului de parteneriat privind relațiile și cooperarea între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Noua Zeelandă, pe de altă parte, se autorizează sub rezerva încheierii acordului menționat.

Textul acordului se atașează la prezenta decizie.

Articolul 2

Până la intrarea în vigoare a acordului, în conformitate cu articolul 58 din acord și sub rezerva notificărilor prevăzute de acesta, următoarele dispoziții se aplică cu titlu provizoriu între Uniune și Noua Zeelandă, dar numai în măsura în care acestea se aplică aspectelor care intră în sfera de competență a Uniunii, inclusiv aspectele care intră în sfera de competență a Uniunii de definire și punere în aplicare a politicii externe și de securitate comune ⁽¹⁾:

- articolul 3 (Dialogul);
- articolul 4 (Cooperarea în cadrul organizațiilor regionale și internaționale);
- articolul 5 (Dialogul politic);
- articolul 53 (Comitetul mixt), cu excepția alineatului (3) literele (g) și (h);
- titlul X (Dispoziții finale), cu excepția articolului 57 și a articolului 58 alineatele (1) și (3), în măsura în care este necesar pentru a asigura punerea în aplicare cu titlu provizoriu a prevederilor din acord menționate în prezentul articol.

Articolul 3

Președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana împuternicită (persoanele împuternicite) să semneze acordul în numele Uniunii.

Articolul 4

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 29 septembrie 2016.

Pentru Consiliu
Președintele
P. ŽIGA

⁽¹⁾ Data de la care se aplică cu titlu provizoriu prevederile din acord menționate la articolul 2 se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* de către Secretariatul General al Consiliului.

ACORD DE PARTENERIAT

privind relațiile și cooperarea între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Noua Zeelandă, pe de altă parte

UNIUNEA EUROPEANĂ, denumită în continuare „Uniunea”,

și

REGATUL BELGIEI,

REPUBLICA BULGARIA,

REPUBLICA CEHĂ

REGATUL DANEMARCEI,

REPUBLICA FEDERALĂ GERMANIA,

REPUBLICA ESTONIA,

IRLANDA,

REPUBLICA ELENĂ,

REGATUL SPANIEI,

REPUBLICA FRANCEZĂ,

REPUBLICA CROAȚIA,

REPUBLICA ITALIANĂ,

REPUBLICA CIPRU,

REPUBLICA LETONIA,

REPUBLICA LITUANIA,

MARELE DUCAT AL LUXEMBURGULUI,

UNGARIA,

REPUBLICA MALTA,

REGATUL ȚĂRILOR DE JOS,

REPUBLICA AUSTRIA,

REPUBLICA POLONĂ,

REPUBLICA PORTUGHEZĂ,

ROMÂNIA,

REPUBLICA SLOVENIA,

REPUBLICA SLOVACĂ,

REPUBLICA FINLANDA,

REGATUL SUEDEI,

REGATUL UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD,

state membre ale Uniunii Europene, denumite în continuare „statele membre”,

pe de o parte, și

NOUA ZEELANDĂ,

pe de altă parte,

denumite în continuare „părțile”,

AVÂND ÎN VEDERE valorile lor comune și legăturile lor strânse de natură istorică, politică, economică și culturală,

SALUTÂND progresele înregistrate în dezvoltarea relației lor reciproc avantajoase de la adoptarea Declarației comune privind relațiile și cooperarea dintre Uniunea Europeană și Noua Zeelandă din 21 septembrie 2007,

REAFIRMÂNDU-ȘI angajamentul față de scopurile și principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite („Carta ONU”) și față de consolidarea rolului Organizației Națiunilor Unite (ONU),

REAFIRMÂNDU-ȘI angajamentul față de principiile democratice și drepturile omului, astfel cum sunt prevăzute în Declarația Universală a Drepturilor Omului și în alte instrumente internaționale relevante din domeniul drepturilor omului, precum și față de principiile statului de drept și bune guvernance,

RECUNOSCÂND angajamentul deosebit al Guvernului Noii Zeelande față de principiile Tratatului de la Waitangi,

SUBLINIIND caracterul cuprinzător al relației lor și importanța oferirii unui cadru coerent care să favorizeze dezvoltarea acestei relații,

EXPRIMÂNDU-ȘI dorința comună ca relațiile lor să avanseze, devenind un parteneriat consolidat,

CONFIRMÂNDU-ȘI dorința de a intensifica și de a dezvolta dialogul politic și cooperarea,

HOTĂRÂTE să consolideze, să își aprofundeze și să își diversifice cooperarea în domenii de interes comun, la nivel bilateral, regional și global și în beneficiul reciproc,

RECUNOSCÂND necesitatea consolidării cooperării în domeniile justiției, libertății și securității,

RECUNOSCÂND dorința de a promova dezvoltarea durabilă în dimensiunile sale economice, sociale și de mediu,

RECUNOSCÂND, DE ASEMENEA, interesul comun în ceea ce privește promovarea înțelegerii reciproce și a unor legături strânse între popoare, inclusiv prin turism, prin înțelegeri reciproce prin care tinerii să poată vizita alte țări și să aibă posibilitatea de a lucra și de a studia în aceste țări, precum și prin alte vizite pe termen scurt,

REAFIRMÂNDU-ȘI angajamentul ferm față de promovarea creșterii economice, guvernancei economice globale, stabilității financiare și multilateralismului eficient,

REAFIRMÂNDU-ȘI angajamentul de a coopera în promovarea păcii și securității internaționale,

BAZÂNDU-SE PE acordurile încheiate între Uniunea Europeană și Noua Zeelandă, în special în ceea ce privește gestionarea crizelor, știința și tehnologia, serviciile aeriene, procedurile de evaluare a conformității și măsurile sanitare,

LUÂND ACT de faptul că, în cazul în care părțile decid, în cadrul prezentului acord, să încheie acorduri specifice în domeniul libertății, securității și justiției, care ar urma să fie încheiate de către Uniune în temeiul titlului V din partea a treia din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, dispozițiile acestor acorduri viitoare nu ar fi obligatorii pentru Regatul Unit și/sau Irlanda, cu excepția cazului în care Uniunea, în același timp cu Regatul Unit și/sau Irlanda în ceea ce privește relațiile lor bilaterale anterioare, notifică Noii Zeelande faptul că Regatul Unit și/sau Irlandei le/ii revin obligații în temeiul acestor acorduri ca parte a Uniunii, în conformitate cu Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. Tot astfel, orice măsuri interne ulterioare ale Uniunii care ar urma să fie adoptate în temeiul titlului V menționat anterior pentru a pune în aplicare prezentul acord nu ar fi obligatorii pentru Regatul Unit și/sau Irlanda, cu excepția cazului în care acestea/aceasta și-au/și-a anunțat dorința de a participa la astfel de măsuri sau de a le accepta, în conformitate cu Protocolul nr. 21. Luând act, de asemenea, de faptul că astfel de acorduri viitoare sau astfel de măsuri interne ulterioare ale Uniunii s-ar încadra în domeniul de aplicare al Protocolului nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la tratatele menționate anterior,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Scopul acordului

Scopul prezentului acord este de a institui un parteneriat consolidat între părți și de a aprofunda și consolida cooperarea privind domeniul de interes reciproc, reflectând valorile și principiile comune, inclusiv prin intensificarea dialogului la nivel înalt.

Articolul 2

Baza cooperării

(1) Părțile își reafirmă angajamentul față de principiile democratice, drepturile omului și libertățile fundamentale, precum și față de statul de drept și buna guvernare.

Respectarea principiilor democratice, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum sunt prevăzute în Declarația universală a drepturilor omului și în alte instrumente internaționale relevante referitoare la drepturile omului, și respectarea principiului statului de drept stau la baza politicilor interne și internaționale ale părților și constituie un element esențial al prezentului acord.

(2) Părțile își reafirmă adeziunea la Carta ONU și la valorile comune exprimate în aceasta.

(3) Părțile își reafirmă angajamentul de a promova dezvoltarea durabilă și creșterea economică în toate dimensiunile sale, de a contribui la realizarea obiectivelor de dezvoltare convenite la nivel internațional și de a coopera în vederea abordării provocărilor globale în materie de mediu, inclusiv în ceea ce privește schimbările climatice.

(4) Părțile își subliniază angajamentul comun față de caracterul cuprinzător al relației lor bilaterale și față de extinderea și aprofundarea acestei relații, inclusiv prin încheierea de acorduri sau înțelegeri specifice.

(5) Punerea în aplicare a prezentului acord se bazează pe principiile dialogului, respectului reciproc, parteneriatului egal, consensului și respectării dreptului internațional.

Articolul 3

Dialogul

(1) Părțile convin să își consolideze dialogul periodic în toate domeniile reglementate de prezentul acord în vederea îndeplinirii scopului acestuia.

(2) Dialogul dintre părți are loc prin contacte, schimburi și consultări la orice nivel, în special sub următoarele forme:

(a) consultări la nivel de lideri, organizate periodic ori de câte ori părțile consideră că este necesar;

(b) consultări și vizite la nivel ministerial, care se organizează la datele și în locurile stabilite de către părți;

(c) consultări la nivel de miniștri de externe, care se organizează periodic, dacă se poate, anual;

(d) reuniuni la nivel de înalți funcționari, care se organizează în vederea consultărilor pe teme de interes comun sau pentru a se informa și coopera cu privire la evoluții deosebit de importante la nivel intern sau internațional;

- (e) dialoguri sectoriale privind chestiuni de interes comun; și
- (f) schimburi de delegații între Parlamentul European și Noua Zeelandă.

Articolul 4

Cooperarea în cadrul organizațiilor regionale și internaționale

Părțile se angajează să coopereze prin schimb de opinii privind aspecte de politică de interes reciproc și, după caz, prin schimb de informații cu privire la pozițiile lor în forurile și organizațiile regionale și internaționale.

TITLUL II

DIALOGUL POLITIC ȘI COOPERAREA PRIVIND POLITICA EXTERNĂ ȘI SECURITATEA

Articolul 5

Dialogul politic

Părțile convin să își consolideze dialogul politic periodic la toate nivelurile, în special pentru a discuta chestiuni de interes comun reglementate de prezentul titlu și pentru a-și consolida abordarea comună privind problemele internaționale. Părțile convin că, în sensul prezentului titlu, termenul „dialog politic” înseamnă schimburi și consultări, formale sau informale, la orice nivel al guvernării.

Articolul 6

Angajamentul față de principiile democratice, drepturile omului și statul de drept

În vederea înregistrării de progrese în ceea ce privește angajamentul comun al părților față de principiile democratice, drepturile omului și statul de drept, părțile convin:

- (a) să promoveze principiile fundamentale privind valorile democratice, drepturile omului și statul de drept, inclusiv în cadrul forurilor multilaterale; și
- (b) să colaboreze și să se coordoneze, după caz, în ceea ce privește promovarea în practică a principiilor democratice, a drepturilor omului și a statului de drept, inclusiv cu țările terțe.

Articolul 7

Gestionarea crizelor

Părțile își reafirmă angajamentul de a promova pacea și securitatea la nivel internațional, inclusiv, printre altele, prin Acordul dintre Noua Zeelandă și Uniunea Europeană de instituire a cadrului de participare a Noii Zeelande la operațiunile Uniunii Europene de gestionare a crizelor, semnat la Bruxelles la 18 aprilie 2012.

Articolul 8

Combaterea proliferării armelor de distrugere în masă

(1) Părțile consideră că proliferarea armelor de distrugere în masă („ADM”) și a vectorilor acestora, atât în folosul actorilor statali, cât și nestatali, reprezintă una dintre cele mai grave amenințări la adresa stabilității și securității internaționale. Părțile își reafirmă angajamentul de a respecta și de a pune în aplicare pe deplin la nivel național obligațiile care le revin în temeiul tratatelor și acordurilor internaționale în materie de dezarmare și de neproliferare și alte obligații internaționale relevante. În plus, părțile convin să coopereze și să contribuie la combaterea proliferării ADM și a vectorilor acestora. Părțile convin că această dispoziție reprezintă un element esențial al prezentului acord.

- (2) În plus, părțile convin să coopereze și să contribuie la prevenirea proliferării ADM și a vectorilor acestora prin:
- (a) întreprinderea măsurilor necesare, după caz, pentru a semna, a ratifica sau a adera și pentru a pune în aplicare integral toate celelalte instrumente internaționale relevante;
 - (b) menținerea unui sistem eficace de control național al exporturilor prin care să se controleze atât exporturile, cât și tranzitul de mărfuri legate de ADM, inclusiv un control al utilizării finale legate de ADM a tehnologiilor cu dublă utilizare, și care să prevadă sancțiuni eficace în cazul încălcării controalelor exporturilor.
- (3) Părțile convin să instituie un dialog politic periodic privind aceste chestiuni.

Articolul 9

Armele de calibru mic și armamentul ușor

- (1) Părțile recunosc că fabricarea, transferul și circulația ilicite de arme de calibru mic și armament ușor („SALW”), inclusiv muniția aferentă, precum și acumularea în exces a acestora, gestionarea lor necorespunzătoare, securizarea inadecvată a stocurilor de astfel de arme și răspândirea necontrolată a acestora reprezintă în continuare o amenințare gravă la adresa păcii și a securității internaționale.
- (2) Părțile își reafirmă angajamentul de a respecta și de a pune în aplicare pe deplin obligațiile ce îi revin fiecareia de a soluționa problema comerțului ilicit cu SALW, inclusiv cu muniția aferentă, în temeiul acordurilor internaționale în vigoare, al rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU (CSONU), precum și al angajamentelor pe care și le-au asumat în cadrul altor instrumente internaționale aplicabile în acest domeniu, cum ar fi Programul de acțiune al Organizației Națiunilor Unite pentru prevenirea, combaterea și eradicarea comerțului ilicit cu arme de calibru mic și armament ușor sub toate aspectele sale.
- (3) Părțile se angajează să coopereze și să asigure coordonarea și complementaritatea eforturilor lor de soluționare a problemei comerțului ilicit cu SALW, precum și cu muniția aferentă, la nivel global, regional, subregional și național și convin să instituie un dialog politic periodic cu privire la aceste aspecte.

Articolul 10

Curtea Penală Internațională

- (1) Părțile reafirmă faptul că infracțiunile cele mai grave care preocupă întreaga comunitate internațională nu trebuie să rămână nepedepsite și că ar trebui asigurată urmărirea penală eficace a acestora prin luarea de măsuri la nivel intern sau internațional, inclusiv la nivelul Curții Penale Internaționale.
- (2) Pentru promovarea consolidării păcii și justiției internaționale, părțile își reafirmă hotărârea de:
- (a) a continua să întreprindă măsuri pentru a pune în aplicare Statutul de la Roma al Curții Penale Internaționale („Statutul de la Roma”) și, după caz, instrumentele conexe;
 - (b) a face schimb de experiență cu partenerii regionali cu privire la adoptarea modificărilor juridice necesare pentru a permite ratificarea și punerea în aplicare a Statutului de la Roma; și
 - (c) a coopera în vederea promovării atingerii obiectivului universalității și integrității Statutului de la Roma.

Articolul 11

Cooperarea privind combaterea terorismului

- (1) Părțile reafirmă importanța combaterii terorismului, cu respectarea deplină a statului de drept, a dreptului internațional, în special a Cartei ONU și a rezoluțiilor relevante ale CSONU, a drepturilor omului, a dreptului refugiaților și a dreptului umanitar internațional.

(2) În acest cadru și ținând seama de Strategia globală a ONU de combatere a terorismului, prevăzută în Rezoluția 60/288 a Adunării Generale a ONU din 8 septembrie 2006, părțile convin să coopereze în ceea ce privește prevenirea și eliminarea actelor de terorism astfel:

- (a) în cadrul punerii în aplicare pe deplin a Rezoluțiilor 1267, 1373 și 1540 ale CSONU și a altor rezoluții ale ONU și instrumente internaționale aplicabile;
- (b) prin schimb de informații referitoare la grupările teroriste și la rețelele lor de sprijin, în conformitate cu dreptul intern și internațional aplicabil;
- (c) prin schimb de opinii cu privire la:
 - (i) mijloacele și metodele utilizate pentru combaterea terorismului, inclusiv cu privire la aspecte tehnice și legate de formare;
 - (ii) prevenirea terorismului; și
 - (iii) schimbul de cele mai bune practici în domeniul protecției drepturilor omului în contextul combaterii terorismului;
- (d) prin cooperarea în vederea aprofundării consensului internațional privind combaterea terorismului și a cadrului normativ aferent și prin întreprinderea de măsuri în direcția ajungerii cât mai curând posibil la un acord privind Convenția generală privind terorismul internațional, astfel încât să se completeze instrumentele ONU existente de combatere a terorismului; și
- (e) prin promovarea cooperării între statele membre ale ONU în vederea punerii efective în aplicare a Strategiei globale a ONU de combatere a terorismului prin toate mijloacele corespunzătoare.

(3) Părțile își reafirmă angajamentul față de standardele internaționale elaborate de Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) pentru a combate finanțarea terorismului.

(4) Părțile își reafirmă angajamentul de a conlucra în vederea furnizării de asistență pentru consolidarea capacității de combatere a terorismului către alte state care necesită resurse și expertiză pentru a preveni și a răspunde la activitatea teroristă, inclusiv în contextul Forumului mondial pentru combaterea terorismului.

TITLUL III

COOPERAREA PRIVIND DEZVOLTAREA GLOBALĂ ȘI AJUTORUL UMANITAR

Articolul 12

Dezvoltarea

- (1) Părțile își reafirmă angajamentul de a sprijini dezvoltarea durabilă în țările în curs de dezvoltare pentru a reduce sărăcia și a contribui la o lume mai sigură, mai echitabilă și mai prosperă.
- (2) Părțile recunosc valoarea conlucrării în vederea asigurării faptului că activitățile de dezvoltare au un impact, o amploare și o influență mai mari, inclusiv în Pacific.
- (3) În acest scop, părțile convin:
 - (a) să facă schimb de opinii și, după caz, să își coordoneze pozițiile privind chestiunile legate de dezvoltare în forurile regionale și internaționale, pentru a promova o creștere incluzivă și durabilă a dezvoltării umane; și
 - (b) să facă schimb de informații privind programele de dezvoltare ale fiecăreia și, după caz, să își coordoneze implicarea la nivel național pentru a-și spori contribuția la creșterea economică durabilă și la eradicarea sărăciei.

Articolul 13

Ajutor umanitar

Părțile își reafirmă angajamentul comun față de ajutorul umanitar și depun eforturi pentru a oferi un răspuns coordonat, după caz.

TITLUL IV

COOPERAREA PRIVIND CHESTIUNI ECONOMICE ȘI LEGATE DE COMERȚ

Articolul 14

Dialogul privind aspectele economice, legate de comerț și de investiții

- (1) Părțile se angajează să poarte un dialog și să coopereze în domeniul economic și în domeniile legate de comerț și de investiții, pentru a facilita comerțul și fluxurile de investiții bilaterale. În același timp, recunoscând importanța realizării acestui obiectiv prin intermediul unui sistem comercial multilateral bazat pe reguli, părțile își afirmă angajamentul de a conlucra în cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) pentru liberalizarea suplimentară a comerțului.
- (2) Părțile convin să promoveze schimbul de informații și de experiențe cu privire la politicile și tendințele macroeconomice ale fiecăreia, inclusiv schimbul de informații cu privire la coordonarea politicilor economice în contextul cooperării și integrării economice regionale.
- (3) Părțile poartă un dialog substanțial ce vizează promovarea comerțului cu mărfuri, inclusiv cu produse agricole și alte produse de bază, cu materii prime, produse finite și produse cu valoare adăugată ridicată. Părțile recunosc faptul că o abordare transparentă, bazată pe piață, este cea mai bună modalitate de a crea un mediu favorabil investițiilor în producția și comercializarea unor astfel de produse și de a încuraja alocarea și utilizarea eficiente a acestora.
- (4) Părțile instituie un dialog substanțial ce vizează promovarea comerțului bilateral cu servicii și schimbul de informații și de experiență cu privire la cadrele lor de supraveghere. Părțile convin, de asemenea, să își consolideze cooperarea în vederea îmbunătățirii sistemelor de contabilitate, de audit, de supraveghere și de reglementare a băncilor, a asigurărilor și a altor părți ale sectorului financiar.
- (5) Părțile încurajează dezvoltarea unui mediu atractiv și stabil pentru investiții reciproce prin intermediul dialogului menit să sporească înțelegerea și cooperarea dintre ele în domeniul investițiilor, să exploreze mecanismele de facilitare a fluxurilor de investiții și să promoveze norme stabile, transparente și deschise pentru investitori.
- (6) Părțile se informează reciproc cu privire la dezvoltarea schimburilor comerciale bilaterale și internaționale, a investițiilor și a aspectelor legate de comerț ale altor politici, inclusiv cu privire la felul în care abordează acordurile de liber schimb („ALS”), precum și agendele și aspectele de reglementare aferente ALS, care au un impact potențial asupra comerțului și investițiilor bilaterale.
- (7) Dialogul și cooperarea în domeniul comerțului și al investițiilor vor avea loc, printre altele, prin:
- (a) un dialog anual în materie de politică comercială la nivel de înalți funcționari, completat de reuniuni ministeriale privind comerțul, organizate atunci când părțile consideră acest lucru necesar;
 - (b) un dialog anual privind comerțul cu produse agricole; și
 - (c) alte schimburi sectoriale, atunci când părțile consideră acest lucru necesar.
- (8) Părțile se angajează să coopereze în vederea asigurării condițiilor și promovării dezvoltării comerțului și a investițiilor reciproce, inclusiv prin negocierea de noi acorduri, atunci când acest lucru este fezabil.

Articolul 15

Probleme sanitare și fitosanitare

- (1) Părțile convin să își consolideze cooperarea privind problemele sanitare și fitosanitare („SPS”) în cadrul Acordului OMC privind aplicarea măsurilor sanitare și fitosanitare și al Comisiei Codex Alimentarius, al Organizației Mondiale pentru Sănătatea Animalelor (OIE) și al organizațiilor internaționale și regionale competente care își desfășoară activitatea în cadrul Convenției internaționale pentru protecția plantelor (CIPP). O astfel de cooperare vizează îmbunătățirea înțelegerii reciproce a măsurilor SPS ale fiecărei părți și facilitarea comerțului dintre ele și poate include:
- (a) schimbul de informații;

- (b) aplicarea cerințelor în materie de importuri la nivelul întregului teritoriu al celeilalte părți;
- (c) verificarea integrală sau parțială a sistemelor de inspecție și de certificare ale autorităților celeilalte părți în conformitate cu standardele internaționale relevante ale Codex Alimentarius, OIE și CIPP privind evaluarea unor astfel de sisteme; și
- (d) recunoașterea zonelor indemne de dăunători și boli și a zonelor cu o prevalență redusă a dăunătorilor sau a bolilor.
- (2) În acest sens, părțile se angajează să utilizeze pe deplin instrumentele existente, cum ar fi Acordul dintre Comunitatea Europeană și Noua Zeelandă privind măsurile sanitare aplicabile comerțului cu animale vii și cu produse de origine animală, semnat la Bruxelles la 17 decembrie 1996, și să coopereze în cadrul unui for bilateral adecvat cu privire la alte aspecte privind SPS care nu sunt reglementate de acordul respectiv.

Articolul 16

Bunăstarea animalelor

Părțile reafirmă, de asemenea, importanța menținerii înțelegerii reciproce și a cooperării cu privire la aspectele legate de bunăstarea animalelor și vor continua să facă schimb de informații și să coopereze în cadrul Forumului de cooperare în materie de bunăstare a animalelor al Comisiei Europene și al autorităților competente ale Noii Zeelande și să colaboreze îndeaproape cu OIE cu privire la aceste aspecte.

Articolul 17

Barierile tehnice în calea comerțului

- (1) Părțile împărtășesc punctul de vedere conform căruia o mai mare compatibilitate între standardele, reglementările tehnice și procedurile de evaluare a conformității reprezintă un element esențial al facilitării comerțului cu mărfuri.
- (2) Părțile recunosc faptul că au interes comun în ceea ce privește reducerea barierelor tehnice din calea comerțului și, în acest sens, convin să coopereze în cadrul Acordului OMC privind barierile tehnice în calea comerțului și prin Acordul privind recunoașterea reciprocă în materie de evaluare a conformității dintre Comunitatea Europeană și Noua Zeelandă, semnat la Wellington, la 25 iunie 1998.

Articolul 18

Politica în domeniul concurenței

Părțile își reafirmă angajamentul de a promova concurența în activitățile economice prin actele cu putere de lege și normele administrative ale fiecăreia. Părțile convin să facă schimb de informații cu privire la politica în domeniul concurenței și aspectele conexe și să consolideze cooperarea dintre autoritățile lor din domeniul concurenței.

Articolul 19

Achiziții publice

- (1) Părțile își reafirmă angajamentul față de aplicarea unor cadre de achiziții publice deschise și transparente, care, în conformitate cu obligațiile internaționale ale părților, să promoveze un bun raport cost-beneficii, piețe competitive și practici nediscriminatorii în materie de achiziții, consolidând astfel schimburile comerciale între părți.
- (2) Părțile convin să își consolideze în continuare consultarea, cooperarea și schimburile de experiență și de cele mai bune practici în domeniul achizițiilor publice pe teme de interes reciproc, inclusiv cu privire la cadrele de reglementare ale fiecăreia.

(3) Părțile convin să examineze modalitățile de promovare în continuare a accesului reciproc la piețele lor de achiziții publice și să facă schimb de opinii privind măsurile și practicile care ar putea afecta schimburile comerciale dintre ele.

Articolul 20

Materii prime

(1) Părțile își vor consolida cooperarea cu privire la aspectele legate de materiile prime prin dialog bilateral sau prin intermediul cadrelor plurilaterale ori al instituțiilor internaționale relevante, la cererea oricăreia dintre părți. În special, această cooperare vizează mai ales eliminarea barierelor din calea comerțului cu materii prime, consolidarea unui cadru global bazat pe reguli pentru comerțul cu materii prime și promovarea transparenței pe piețele mondiale ale materiilor prime.

(2) Temele cooperării pot include, printre altele:

- (a) aspecte legate de cerere și ofertă, chestiuni bilaterale din domeniul comerțului și investițiilor, precum și aspecte de interes care rezultă din comerțul internațional;
- (b) barierele tarifare și netarifare din calea comerțului cu materii prime și a serviciilor și investițiilor legate de materiile prime;
- (c) cadrele de reglementare ale fiecărei părți; și
- (d) cele mai bune practici privind dezvoltarea durabilă a industriilor miniere, inclusiv privind politica privind minereurile, amenajarea teritoriului și procedurile de autorizare.

Articolul 21

Proprietatea intelectuală

(1) Părțile reafirmă importanța drepturilor și obligațiilor pe care le au în ceea ce privește drepturile de proprietate intelectuală, inclusiv drepturile de autor și drepturile conexe, mărcile comerciale, indicațiile geografice, desenele sau modelele și brevetele, și asigurarea respectării acestora, în conformitate cu cele mai înalte standarde internaționale la care aderă părțile.

(2) Părțile convin să facă schimb de informații și de experiență cu privire la chestiunile legate de proprietatea intelectuală, inclusiv privind:

- (a) practicarea, promovarea, diseminarea, optimizarea, gestionarea, armonizarea, protecția și aplicarea efectivă a drepturilor de proprietate intelectuală;
- (b) prevenirea încălcărilor drepturilor de proprietate intelectuală;
- (c) combaterea contrafacerii și a pirateriei, prin forme adecvate de cooperare; și
- (d) funcționarea organismelor responsabile de protecția și asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală.

(3) Părțile convin să facă schimb de informații și să promoveze dialogul cu privire la protejarea resurselor genetice, a cunoștințelor tradiționale și a folclorului.

Articolul 22

Vamă

(1) Părțile își consolidează cooperarea în domeniul vamal, inclusiv în ceea ce privește facilitarea comerțului, în vederea simplificării și armonizării suplimentare a procedurilor vamale și a promovării de acțiuni comune în contextul inițiativelor internaționale relevante.

(2) Fără a aduce atingere altor forme de cooperare prevăzute în prezentul acord, părțile iau în considerare posibilitatea încheierii de instrumente privind cooperarea vamală și asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal.

*Articolul 23***Cooperarea în domeniul fiscal**

(1) În vederea consolidării și a dezvoltării activităților economice, ținând seama în același timp de necesitatea dezvoltării unui cadru de reglementare adecvat, părțile recunosc și se angajează să pună în aplicare principiile bunei guvernante în domeniul fiscal, și anume principiul transparenței, al schimbului de informații și al concurenței fiscale loiale.

(2) În acest sens, în conformitate cu competențele fiecăreia, părțile vor depune eforturi pentru a îmbunătăți cooperarea internațională în domeniul fiscal, vor facilita colectarea veniturilor fiscale legitime și vor elabora măsuri pentru punerea în aplicare eficace a principiilor bunei guvernante menționate la alineatul (1).

*Articolul 24***Transparență**

Părțile recunosc importanța transparenței și a respectării garanțiilor procedurale în ceea ce privește administrarea actelor cu putere de lege și a normelor lor administrative legate de comerț și, în acest sens, părțile își reafirmă angajamentele prevăzute în acordurile OMC, inclusiv la articolul X din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 și la articolul III din Acordul General privind Comerțul cu Servicii.

*Articolul 25***Comerț și dezvoltare durabilă**

(1) Părțile recunosc contribuția la obiectivul dezvoltării durabile pe care o are promovarea unor politici în domeniul comerțului, mediului și ocupării forței de muncă prin care părțile să se sprijine reciproc și își reafirmă angajamentul de a promova comerțul și investițiile globale și bilaterale de așa manieră încât să contribuie la îndeplinirea acestui obiectiv.

(2) Părțile recunosc dreptul fiecăreia de a-și stabili propriile niveluri de protecție națională în materie de mediu și de protecție a forței de muncă și de a adopta sau de a-și modifica actele cu putere de lege și politicile relevante, în conformitate cu angajamentul lor față de standardele și acordurile recunoscute la nivel internațional.

(3) Părțile recunosc că nu este adecvat să încurajeze comerțul sau investițiile prin reducerea nivelurilor de protecție prevăzute în actele lor cu putere de lege în domeniul mediului sau al muncii sau prin oferirea posibilității de reducere a acestor niveluri. Părțile recunosc că este inadecvat, de asemenea, să își utilizeze actele cu putere de lege, politicile și practicile din domeniul mediului sau al muncii în vederea practicării protecționismului în materie de comerț.

(4) Părțile fac schimb de informații și de experiență cu privire la acțiunile lor de promovare a coerenței și a sprijinului reciproc între obiectivele lor comerciale, sociale și de mediu, inclusiv cu privire la aspecte precum responsabilitatea socială a întreprinderilor, bunurile și serviciile de mediu, produsele și tehnologiile care nu afectează clima și sistemele de asigurare a durabilității, precum și cu privire la alte aspecte prevăzute la titlul VIII și își consolidează dialogul și cooperarea privind aspectele din domeniul dezvoltării durabile ce pot apărea în contextul relațiilor comerciale.

*Articolul 26***Dialogul cu societatea civilă**

Părțile încurajează dialogul dintre organizațiile guvernamentale și neguvernamentale, cum ar fi sindicatele, patronatele, asociațiile de întreprinderi și camerele de comerț și industrie, în vederea promovării comerțului și a investițiilor în domenii de interes reciproc.

*Articolul 27***Cooperarea între întreprinderi**

Părțile încurajează consolidarea legăturilor dintre întreprinderi și întăresc legăturile dintre guvern și întreprinderi prin desfășurarea de activități care implică întreprinderile, inclusiv în contextul Reuniunii Asia-Europa („ASEM”).

Această cooperare vizează, în special, îmbunătățirea competitivității întreprinderilor mici și mijlocii.

*Articolul 28***Turismul**

Recunoscând valoarea pe care o are turismul în aprofundarea înțelegerii și aprecierii reciproce dintre popoarele Uniunii și Noii Zeelande și avantajele economice care decurg din dezvoltarea turismului, părțile convin să coopereze în vederea dezvoltării turismului în ambele direcții între Uniune și Noua Zeelandă.

TITLUL V

COOPERAREA PRIVIND JUSTIȚIA, LIBERTATEA ȘI SECURITATEA

*Articolul 29***Cooperarea juridică**

(1) Părțile convin să dezvolte cooperarea în materie civilă și comercială, în special în ceea ce privește negocierea, ratificarea și punerea în aplicare a convențiilor multilaterale privind cooperarea judiciară în materie civilă, mai ales a convențiilor Conferinței de la Haga privind dreptul internațional privat în domeniul cooperării juridice internaționale și al litigiilor, precum și în domeniul protecției copilului.

(2) În ceea ce privește cooperarea judiciară în materie penală, părțile continuă cooperarea în materie de asistență juridică reciprocă, în conformitate cu instrumentele internaționale relevante.

Aceasta poate include, după caz, aderarea la instrumentele relevante ale ONU și punerea în aplicare a acestora. Poate include, de asemenea, după caz, sprijin pentru instrumentele relevante ale Consiliului Europei, precum și cooperarea între autoritățile relevante ale Noii Zeelande și Eurojust.

*Articolul 30***Cooperarea în materie de asigurare a respectării legii**

Părțile convin să coopereze la nivelul autorităților, agențiilor și serviciilor de asigurare a respectării legii și să contribuie la stoparea și eliminarea amenințărilor teroriste și a celor legate de infracționalitatea transnațională cu care se confruntă ambele părți. Cooperarea dintre autoritățile, agențiile și serviciile de asigurare a respectării legii se poate desfășura sub forma asistenței reciproce în materie de anchete, a schimburilor de tehnici de investigare, a educării și formării în comun a personalului responsabil de asigurarea respectării legii și a oricărui alt tip de activități comune și de asistență pe care le pot conveni părțile.

*Articolul 31***Combaterea criminalității organizate și a corupției**

(1) Părțile își reafirmă angajamentul de a coopera în materie de prevenire și combatere a criminalității organizate, economice și financiare transnaționale, a corupției, a contrafacerii și a tranzacțiilor ilegale, prin respectarea pe deplin a obligațiilor lor internaționale comune din acest domeniu, inclusiv a celor privind cooperarea eficace pentru recuperarea activelor sau a fondurilor provenite din acte de corupție.

(2) Părțile promovează punerea în aplicare a Convenției ONU împotriva criminalității transnaționale organizate, adoptată la 15 noiembrie 2000.

(3) Părțile promovează, de asemenea, punerea în aplicare a Convenției ONU împotriva corupției, adoptată la 31 octombrie 2002, ținând seama de principiile transparenței și participării societății civile.

Articolul 32

Combaterea drogurilor ilicite

(1) În limitele competențelor și prerogativelor fiecăreia, părțile cooperează în vederea asigurării unei abordări echilibrate și integrate cu privire la aspectele legate de droguri.

(2) Părțile cooperează în vederea dezmembrării rețelelor infracționale transnaționale implicate în traficul de droguri, printre altele prin schimb de informații și prin formare sau schimb de cele mai bune practici, inclusiv în materie de tehnici speciale de investigare. Se depune un efort special pentru a împiedica infiltrarea infractorilor în economia legală.

Articolul 33

Combaterea criminalității informatice

(1) Părțile consolidează cooperarea în ceea ce privește prevenirea și combaterea infracționalității în materie de tehnologii înalte, spațiu cibernetic și electronică, precum și combaterea difuzării prin intermediul internetului de conținut ilicit, inclusiv de conținut cu caracter terorist și de materiale ce ilustrează abuzuri sexuale comise asupra copiilor, prin schimburi de informații și de experiențe practice, în conformitate cu legislațiile lor naționale și cu obligațiile internaționale privind drepturile omului.

(2) Părțile fac schimb de informații în ceea ce privește educarea și formarea anchetatorilor specializați în criminalitatea informatică, investigarea infracțiunilor informatice și expertiza criminalistică a suporturilor digitale.

Articolul 34

Combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului

(1) Părțile reafirmă necesitatea cooperării pentru a împiedica utilizarea sistemelor lor financiare în scopul spălării produselor rezultate din toate activitățile infracționale, inclusiv din traficul de droguri și din corupție, precum și în ceea ce privește combaterea finanțării terorismului. Această cooperare se extinde și la recuperarea activelor sau a fondurilor provenite din activități infracționale.

(2) Părțile fac schimb de informații relevante în limitele stabilite de legislația lor și pun în aplicare măsuri corespunzătoare de combatere a spălării banilor și a finanțării terorismului, în conformitate cu standardele adoptate de organismele internaționale competente care își desfășoară activitatea în acest domeniu, cum ar fi GAFI.

Articolul 35

Migrație și azil

(1) Părțile își reafirmă angajamentul de a coopera și a face schimb de opinii în materie de migrație, inclusiv de imigrație neregulamentară, de trafic de persoane, azil, integrare, mobilitatea și dezvoltarea forței de muncă, vize, securitatea documentelor, date biometrice și gestionarea frontierelor.

(2) Părțile convin să coopereze în vederea prevenirii și a controlării migrației neregulate. În acest scop:

(a) Noua Zeelandă readmite oricare dintre resortisanții săi care sunt prezenți în mod neregulamentar pe teritoriul unui stat membru, la cererea acestuia din urmă și fără formalități suplimentare; și

(b) fiecare stat membru readmite oricare dintre resortisanții săi care sunt prezenți în mod neregulamentar pe teritoriul Noii Zeelande, la cererea acestuia din urmă și fără formalități suplimentare.

În conformitate cu obligațiile lor internaționale, inclusiv în temeiul Convenției privind aviația civilă internațională, semnată la 7 decembrie 1944, statele membre și Noua Zeelandă le vor furniza resortisanților lor documente de identitate adecvate în acest sens.

(3) La cererea oricăreia dintre părți, acestea vor analiza posibilitatea încheierii unui acord între Noua Zeelandă și Uniune privind readmisia, în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) din prezentul acord. Respectivul acord va avea în vedere măsuri corespunzătoare pentru resortisanții țărilor terțe și pentru apatrizi.

Articolul 36

Protecția consulară

(1) Noua Zeelandă este de acord ca autoritățile diplomatice și consulare ale oricărui stat membru reprezentat să poată exercita protecție consulară în Noua Zeelandă în numele altor state membre care nu au o reprezentanță permanentă accesibilă în Noua Zeelandă.

(2) Uniunea și statele membre sunt de acord ca autoritățile diplomatice și consulare ale Noii Zeelande să poată exercita protecție consulară în numele unei țări terțe și ca țările terțe să poată exercita protecție consulară în numele Noii Zeelande în Uniune în locurile în care Noua Zeelandă sau țara terță în cauză nu are o reprezentanță permanentă accesibilă.

(3) Alineatele (1) și (2) vizează eliminarea oricărei cerințe de notificare sau consimțământ care s-ar putea aplica în caz contrar.

(4) Părțile convin să faciliteze un dialog privind afacerile consulare între autoritățile lor competente.

Articolul 37

Protecția datelor cu caracter personal

(1) Părțile convin să coopereze în vederea înregistrării de progrese în ceea ce privește relația lor ca urmare a deciziei Comisiei Europene privind nivelul adecvat de protecție a datelor cu caracter personal asigurat de Noua Zeelandă și în vederea asigurării unui nivel ridicat de protecție a datelor cu caracter personal în conformitate cu instrumentele și standardele internaționale relevante, inclusiv cu Orientările Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) privind protecția vieții private și fluxurile transfrontaliere de date cu caracter personal.

(2) O astfel de cooperare poate include, printre altele, schimburi de informații și de expertiză. Aceasta poate include, de asemenea, cooperarea între omologii în materie de reglementare din cadrul unor organisme precum Grupul de lucru al OCDE privind securitatea informațiilor și viața privată în economia digitală și Rețeaua globală de asigurare a respectării legislației în materie de viață privată.

TITLUL VI

COOPERAREA ÎN DOMENIILE CERCETĂRII, INOVĂRII ȘI SOCIETĂȚII INFORMAȚIONALE

Articolul 38

Cercetare și inovare

(1) Părțile convin să își consolideze cooperarea în domeniul cercetării și al inovării.

(2) Părțile încurajează, dezvoltă și facilitează activitățile de cooperare în domeniile cercetării și inovării în scopuri pașnice, în sprijinul sau în completarea Acordului de cooperare științifică și tehnologică între Comunitatea Europeană și Guvernul Noii Zeelande, semnat la Bruxelles la 16 iulie 2008.

Articolul 39

Societatea informațională

- (1) Părțile, recunoscând că tehnologiile informației și comunicațiilor constituie elemente-cheie ale vieții moderne și sunt de o importanță vitală pentru dezvoltarea economică și socială, convin să facă schimb de opinii cu privire la politicile lor din acest domeniu.
- (2) Cooperarea în acest domeniu se poate axa, printre altele, pe:
- (a) schimbul de opinii cu privire la diferitele aspecte ale societății informaționale, în special referitor la utilizarea pe scară largă a rețelelor în bandă largă de mare viteză, politicile și reglementările privind comunicațiile electronice, inclusiv serviciul universal, acordarea de licențe și autorizări generale, protecția vieții private și a datelor cu caracter personal, guvernarea electronică și guvernarea deschisă, securitatea internetului, precum și independența și eficiența autorităților de reglementare;
 - (b) interconectarea și interoperabilitatea rețelelor de cercetare, a infrastructurilor și serviciilor aferente sistemelor informatice și datelor științifice, inclusiv într-un context regional;
 - (c) standardizarea, certificarea și diseminarea de noi tehnologii ale informației și comunicațiilor;
 - (d) aspectele legate de securitate, încredere și confidențialitate ale tehnologiilor informației și comunicațiilor și serviciilor aferente, inclusiv promovarea siguranței în mediul online, combaterea utilizării abuzive a tehnologiei informației și a tuturor formelor de mijloace electronice, și de partajare a informațiilor; și
 - (e) schimbul de opinii cu privire la măsurile prin care să se abordeze problema costurilor comunicațiilor mobile internaționale în roaming.

TITLUL VII

COOPERAREA ÎN DOMENIUL EDUCAȚIEI, CULTURII ȘI AL LEGĂTURILOR DINTRE POPOARE

Articolul 40

Educație și formare

- (1) Părțile recunosc contribuția crucială pe care o au educația și formarea în ceea ce privește crearea de locuri de muncă de calitate și asigurarea unei creșteri durabile pentru economiile bazate pe cunoaștere, în special prin dezvoltarea unor cetățeni care nu numai că sunt pregătiți să participe în cunoștință de cauză și în mod eficace la viața democratică, dar au și capacitatea de a rezolva probleme și de a profita de oportunitățile pe care le oferă lumea conectată la nivel mondial a secolului XXI. În consecință, părțile recunosc faptul că au un interes comun în ceea ce privește cooperarea în domeniile educației și formării.
- (2) În conformitate cu interesele lor reciproce și cu obiectivele politicilor lor în materie de educație, părțile se angajează să sprijine împreună activități de cooperare adecvate în domeniul educației și formării. Această cooperare va viza toate sectoarele de învățământ și poate include:
- (a) cooperarea privind mobilitatea în scop educațional a persoanelor prin promovarea și facilitarea schimbului de studenți, de cercetători, de personal universitar și administrativ din instituțiile de învățământ terțiar și de profesori;
 - (b) proiecte de cooperare comune ale instituțiilor de învățământ și de formare din Uniune și din Noua Zeelandă, în vederea promovării dezvoltării programei de învățământ, a programelor de studii comune și a diplomelor universitare comune, precum și a mobilității profesorilor și studenților;
 - (c) cooperarea, legăturile și parteneriatele instituționale ce vizează consolidarea elementului educațional al triunghiului cunoașterii și promovarea schimbului de experiență și de know-how; și
 - (d) sprijinul pentru reformarea politicilor prin studii, conferințe, seminare, grupuri de lucru, exerciții de evaluare comparativă și schimb de informații și de bune practici, ținând seama în special de procesele de la Bologna și Copenhaga și de instrumentele și principiile existente ce sporesc transparența și inovarea în educație.

Articolul 41

Cooperarea în domeniul cultural, audiovizual și mass-media

- (1) Părțile convin să promoveze o cooperare mai strânsă în sectoarele culturale și creative, pentru a consolida, printre altele, înțelegerea reciprocă și cunoașterea culturii celeilalte părți.
- (2) Părțile depun eforturi în vederea adoptării măsurilor corespunzătoare pentru promovarea schimburilor culturale și întreprinderea de acțiuni comune în diferite domenii culturale, utilizând instrumentele și cadrele de cooperare disponibile.
- (3) Părțile depun eforturi în vederea promovării mobilității profesioniștilor din domeniul culturii, precum și a operelor de artă și a altor obiecte culturale, între Noua Zeelandă, pe de o parte, și Uniune și statele sale membre, pe de alta.
- (4) Părțile convin să examineze, prin intermediul unui dialog privind politica în domeniu, o serie de modalități prin care obiectele culturale deținute în afara țărilor lor de origine pot fi puse la dispoziția comunităților din care provin aceste obiecte.
- (5) Părțile încurajează dialogul intercultural între organizațiile societății civile, precum și între persoanele din cadrul părților.
- (6) Părțile convin să coopereze, în special prin intermediul unui dialog privind politica în domeniu, în cadrul forurilor internaționale relevante, mai ales în cadrul Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură (UNESCO), pentru a urmări obiective comune și a consolida diversitatea culturală, inclusiv prin punerea în aplicare a Convenției UNESCO privind protecția și promovarea diversității formelor de expresie culturală.
- (7) Părțile încurajează, sprijină și facilitează schimburile, cooperarea și dialogul între instituțiile și profesioniștii din domeniul audiovizual și mediatic.

Articolul 42

Legăturile între popoare

Recunoscând valoarea legăturilor dintre popoare și a contribuției acestora la îmbunătățirea înțelegerii între Uniune și Noua Zeelandă, părțile convin să încurajeze, să promoveze și să aprofundeze aceste legături, după caz. Astfel de legături pot include schimburi de funcționari și stagii pe termen scurt pentru absolvenții de studii universitare.

TITLUL VIII

COOPERAREA ÎN DOMENIUL DEZVOLTĂRII DURABILE, ENERGIEI ȘI TRANSPORTURILOR

Articolul 43

Mediul și resursele naturale

- (1) Părțile convin să coopereze în materie de mediu, inclusiv privind gestionarea durabilă a resurselor naturale. Scopul unei astfel de cooperări este de a promova protecția mediului și de a integra considerentele de mediu în sectoarele relevante ale cooperării, inclusiv într-un context regional și internațional.
- (2) Părțile convin că acțiunile de cooperare pot fi realizate, printre altele, prin dialog, ateliere, seminare, conferințe, programe și proiecte de colaborare, schimb de informații, ca de exemplu schimb de cele mai bune practici, și schimburi de experți, inclusiv la nivel bilateral sau multilateral. Temele și obiectivele cooperării sunt identificate în comun de părți, la solicitarea oricăreia dintre ele.

Articolul 44

Îmbunătățirea, protecția și reglementarea sănătății

(1) Părțile convin să își consolideze cooperarea în domeniul sănătății, inclusiv în contextul globalizării și al schimbărilor demografice. Se depun eforturi pentru a promova cooperarea și schimburile de informații și de experiență cu privire la:

- (a) protecția sănătății;
- (b) supravegherea bolilor transmisibile (precum gripa și focarele de boli acute) și alte activități care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului sanitar internațional (2005), inclusiv acțiuni de pregătire pentru a face față amenințărilor transfrontaliere grave, în special planificarea pregătirii și evaluarea riscurilor;
- (c) cooperarea în domeniul standardelor și al evaluării conformității pentru a gestiona reglementarea și riscurile aferente produselor (inclusiv produsele farmaceutice și dispozitivele medicale);
- (d) aspectele legate de punerea în aplicare a Convenției-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății (OMS) pentru controlul tutunului; și
- (e) chestiunile legate de punerea în aplicare a Codului global de bune practici al OMS în materie de recrutare internațională a personalului medical.

(2) Părțile își reafirmă angajamentele de a respecta, a promova și a pune în aplicare în mod eficace, după caz, practicile și standardele în materie de sănătate recunoscute la nivel internațional.

(3) Formele de cooperare pot include, printre altele, programe, proiecte și inițiative specifice, astfel cum sunt convenite de comun acord, precum și un dialog, o cooperare și inițiative cu privire la subiecte de interes comun la nivel bilateral sau multilateral.

Articolul 45

Schimbările climatice

(1) Părțile recunosc că schimbările climatice reprezintă o problemă globală și urgentă care necesită o acțiune colectivă în conformitate cu obiectivul general de a menține creșterea temperaturii medii la nivel mondial sub 2 grade Celsius peste nivelurile preindustriale. În limita competențelor fiecăreia și fără a aduce atingere discuțiilor din cadrul altor foruri, părțile convin să coopereze în domenii de interes comun, inclusiv, dar fără a se limita la:

- (a) tranziția către economii cu emisii reduse de gaze cu efect de seră, prin strategii și acțiuni de atenuare adecvate la nivel național, inclusiv prin strategii de creștere ecologică;
- (b) elaborarea, punerea în aplicare și funcționarea unor mecanisme de piață, în special a unor sisteme de comercializare a certificatelor de emisii;
- (c) instrumente de finanțare publice și private a acțiunilor din domeniul politicii climatice;
- (d) activitatea de cercetare, dezvoltare și implementare a tehnologiilor cu emisii reduse de gaze cu efect de seră; și
- (e) monitorizarea emisiilor de gaze cu efect de seră și analiza efectelor acestora, inclusiv elaborarea și punerea în aplicare a unor strategii de adaptare, după caz.

(2) Părțile convin să își continue cooperarea cu privire la evoluțiile internaționale în acest domeniu, în special cu privire la progresele înregistrate în vederea adoptării unui nou acord internațional pentru perioada de după 2020 în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, precum și cu privire la inițiative de cooperare complementare care ar putea contribui la eliminarea înainte de 2020 a decalajului în ceea ce privește atenuarea.

Articolul 46

Gestionarea riscului de dezastre și protecția civilă

Părțile recunosc necesitatea gestionării riscurilor naționale și mondiale de producere a unor dezastre naturale sau provocate de om. Părțile își afirmă angajamentul comun de a îmbunătăți măsurile de prevenire, atenuare, pregătire, răspuns și redresare pentru a spori reziliența societăților și infrastructurii lor și de a coopera, după caz, la nivel politic bilateral și multilateral pentru a îmbunătăți rezultatele în materie de gestionare globală a riscului de dezastre.

Articolul 47

Energie

Părțile recunosc importanța sectorului energetic, precum și rolul unei piețe a energiei care să funcționeze bine. Părțile recunosc importanța energiei pentru dezvoltarea durabilă și creșterea economică, contribuția sa la realizarea obiectivelor de dezvoltare convenite la nivel internațional, precum și importanța cooperării pentru a soluționa provocările globale în materie de mediu, în special în materie de schimbări climatice. Părțile depun eforturi, în limita competențelor fiecăreia, în vederea intensificării cooperării în domeniu pentru:

- (a) a elabora politici prin care să se consolideze securitatea energetică;
- (b) a promova comerțul și investițiile în domeniul energiei la nivel mondial;
- (c) a îmbunătăți competitivitatea;
- (d) a îmbunătăți funcționarea piețelor globale ale energiei;
- (e) a face schimb de informații și de experiență în materie de politici prin intermediul forurilor multilaterale existente în domeniul energiei;
- (f) a promova utilizarea surselor de energie regenerabile, precum și dezvoltarea și adoptarea de tehnologii energetice curate, variate și durabile, inclusiv de tehnologii regenerabile și cu emisii reduse;
- (g) a utiliza rațional energia, cu contribuții atât la nivelul ofertei, cât și la nivelul cererii, prin promovarea eficienței energetice în producția, transportul, distribuția și utilizarea finală a energiei;
- (h) a-și pune în aplicare angajamentele internaționale de a raționaliza și a elimina treptat pe termen mediu subvențiile ineficiente pentru combustibilii fosili care încurajează consumul irațional; și
- (i) a face schimb de cele mai bune practici în ceea ce privește explorarea surselor de energie și producția de energie.

Articolul 48

Transporturile

(1) Părțile cooperează în toate domeniile relevante ale politicii în materie de transporturi, inclusiv ale politicii integrate din domeniul transporturilor, în vederea îmbunătățirii circulației mărfurilor și pasagerilor, a promovării siguranței și securității maritime și aeriene și a protecției mediului, precum și în vederea creșterii eficienței sistemelor lor de transport.

(2) Cooperarea și dialogul dintre părți în acest domeniu ar trebui să urmărească promovarea:

- (a) schimbului de informații cu privire la politicile și practicile fiecăreia;
- (b) consolidării relațiilor aviatice dintre Uniune și Noua Zeelandă cu scopul de:
 - (i) a îmbunătăți accesul pe piață, oportunitățile de investiții și liberalizarea drepturilor de proprietate asupra transportatorilor aerieni, precum și clauzele de control în acordurile privind serviciile aeriene în conformitate cu politicile naționale;

- (ii) a extinde și a aprofunda cooperarea în materie de reglementare în domeniul siguranței și securității aviației și reglementarea economică a industriei transportului aerian; și
 - (iii) a sprijini convergența în materie de reglementare și eliminarea obstacolelor din calea activității economice a întreprinderilor, precum și cooperarea în materie de gestionare a traficului aerian;
- (c) obiectivelor obținerii unui acces nerestricționat pe piețele maritime internaționale și desfășurării unor schimburi comerciale întemeiate pe concurență loială; și
- (d) recunoașterii reciproce a permiselor de conducere pentru autovehiculele terestre.

Articolul 49

Agricultură, dezvoltare rurală și silvicultură

- (1) Părțile convin să încurajeze cooperarea și dialogul în materie de agricultură, dezvoltare rurală și silvicultură.
- (2) Ar putea fi avute în vedere activități în următoarele domenii, fără a se limita la acestea: politica agricolă, politica de dezvoltare rurală, structura sectoarelor agriculturii și silviculturii și indicațiile geografice.
- (3) Părțile convin să coopereze, la nivel național și internațional, cu privire la gestionarea durabilă a pădurilor și politicile și reglementările în domeniu, inclusiv prin măsuri de combatere a exploatării forestiere ilegale și a comerțului aferent, precum și să promoveze buna guvernare în domeniul forestier.

Articolul 50

Pescuit și afaceri maritime

- (1) Părțile își consolidează dialogul și cooperarea cu privire la chestiunile de interes comun în materie de pescuit și afaceri maritime. Părțile vizează promovarea conservării pe termen lung și a gestionării durabile a faunei și florei marine, a prevenirii și combaterii pescuitului ilegal, nedeclarat și nereglementat („pescuitul INN”) și a punerii în aplicare a unei abordări ecosistemice a gestionării pescuitului.
- (2) Părțile pot să coopereze și să facă schimb de informații în ceea ce privește conservarea faunei și florei marine prin intermediul organizațiilor regionale de gestionare a pescuitului („ORGP”) și al forurilor multilaterale (ONU, Organizația Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură). În special, părțile cooperează pentru:
- (a) a asigura, printr-o gestionare eficace de către Comisia pentru pescuitul în Oceanul Pacific de Vest și Central și pe baza celor mai bune informații științifice disponibile, conservarea pe termen lung și utilizarea durabilă a stocurilor de pești mari migratori pe ansamblul parcursului lor migrator din Oceanul Pacific de Vest și Central, inclusiv prin recunoașterea deplină, în conformitate cu convențiile relevante ale ONU și cu alte instrumente internaționale, a cerințelor speciale ale statelor mici și teritoriilor insulare în curs de dezvoltare și prin asigurarea unui proces decizional transparent;
 - (b) a asigura conservarea și utilizarea rațională a faunei și florei marine care intră în domeniul de competență al Comisiei pentru conservarea faunei și florei marine din Antarctica, inclusiv depunerea de eforturi de combatere a activităților de pescuit INN în zona reglementată de Convenția privind conservarea faunei și florei marine ale Antarcticii;
 - (c) a asigura adoptarea și punerea în aplicare a unor măsuri eficace de conservare și gestionare pentru stocurile care intră în domeniul de competență al ORGP a Pacificului de Sud; și
 - (d) a facilita aderarea la ORGP-urile în care una dintre părți este membră, iar cealaltă este în curs de aderare.
- (3) Părțile cooperează pentru a promova o abordare integrată a afacerilor maritime la nivel internațional.
- (4) Părțile poartă un dialog bienal periodic la nivel de înalți funcționari în vederea consolidării dialogului și cooperării, precum și a schimbului de informații și de experiență privind politica în domeniul pescuitului și afacerilor maritime.

*Articolul 51***Ocuparea forței de muncă și afacerile sociale**

- (1) Părțile convin să își consolideze cooperarea în domeniul ocupării forței de muncă și al afacerilor sociale, inclusiv în contextul dimensiunii sociale a globalizării și al schimbărilor demografice. Se depun eforturi pentru a promova cooperarea și schimburile de informații și de experiență cu privire la ocuparea forței de muncă și la aspecte privind munca. Domeniile de cooperare pot include politicile în domeniul ocupării forței de muncă, dreptul muncii, egalitatea dintre femei și bărbați, nediscriminarea în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, incluziunea socială, securitatea socială și politicile de protecție socială, relațiile industriale, dialogul social, dezvoltarea competențelor pe tot parcursul vieții, încadrarea în muncă a tinerilor, sănătatea și siguranța la locul de muncă, responsabilitatea socială a întreprinderilor și munca decentă.
- (2) Părțile reafirmă necesitatea sprijinirii unui proces de globalizare care să fie benefic tuturor și să promoveze ocuparea integrală și productivă a forței de muncă, precum și munca decentă ca elemente esențiale ale dezvoltării durabile și al reducerii sărăciei. În acest context, părțile reamintesc Declarația Organizației Internaționale a Muncii (OIM) privind justiția socială pentru o globalizare echitabilă.
- (3) Părțile își reafirmă angajamentele de a respecta, promova și aplica în mod eficace principiile și drepturile în materie de muncă recunoscute la nivel internațional, în special în Declarația OIM cu privire la principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă.
- (4) Formele de cooperare pot include, printre altele, programe, și proiecte specifice, astfel cum sunt convenite de comun acord, precum și un dialog, o cooperare și inițiative cu privire la subiecte de interes comun la nivel bilateral sau multilateral.

TITLUL IX

CADRUL INSTITUȚIONAL

*Articolul 52***Alte acorduri sau înțelegeri**

- (1) Părțile pot completa prezentul acord prin încheierea de acorduri sau de înțelegeri specifice în orice domeniu de cooperare care se încadrează în sfera de aplicare a acordului. Astfel de acorduri și înțelegeri specifice încheiate după data semnării prezentului acord fac parte integrantă din relațiile bilaterale globale, astfel cum sunt reglementate de prezentul acord, și fac parte dintr-un cadru instituțional comun. Acordurile și înțelegerile existente între părți nu fac parte din cadrul instituțional comun.
- (2) Nicio dispoziție a prezentului acord nu afectează și nu aduce atingere interpretării ori aplicării altor acorduri dintre părți, inclusiv celor menționate la alineatul (1). În special, dispozițiile prezentului acord nu înlocuiesc și nu afectează în vreun fel dispozițiile în materie de soluționare a litigiilor sau de denunțare ale altor acorduri încheiate între părți.

*Articolul 53***Comitetul mixt**

- (1) Părțile instituie un comitet mixt format din reprezentanți ai părților.
- (2) În cadrul Comitetului mixt au loc consultări pentru a facilita punerea în aplicare a prezentului acord și pentru a obține progrese în atingerea obiectivelor generale ale acestuia, precum și pentru a menține coerența globală a relațiilor dintre Uniune și Noua Zeelandă.
- (3) Comitetul mixt are următoarele atribuții:
- (a) promovează punerea în aplicare eficace a prezentului acord;
 - (b) monitorizează dezvoltarea relației cuprinzătoare dintre părți;

- (c) solicită, după caz, informații de la comitete sau de la alte organisme instituite prin alte acorduri specifice dintre părți care fac parte din domeniul de aplicare al cadrului instituțional comun în conformitate cu articolul 52 alineatul (1) și analizează orice rapoarte prezentate de către acestea;
 - (d) face schimb de opinii și prezintă sugestii cu privire la orice chestiune de interes comun, inclusiv cu privire la acțiuni viitoare și la resursele disponibile pentru realizarea acestora;
 - (e) stabilește prioritățile legate de scopul prezentului acord;
 - (f) caută metodele adecvate de evitare a problemelor care ar putea apărea în domeniile reglementate de prezentul acord;
 - (g) încearcă să soluționeze orice litigiu care apare în legătură cu aplicarea sau cu interpretarea prezentului acord;
 - (h) examinează informațiile prezentate de o parte în conformitate cu articolul 54; și
 - (i) face recomandări și adoptă decizii, după caz, pentru a pune în aplicare aspecte specifice ale prezentului acord.
- (4) Comitetul mixt hotărăște prin consens. Acesta își adoptă regulamentul de procedură. Comitetul poate înființa subcomitete și grupuri de lucru care să se ocupe de chestiuni specifice.
- (5) Comitetul mixt se întrunește de regulă o dată pe an, alternativ în Uniune și în Noua Zeelandă, cu excepția cazului în care părțile convin altfel. La solicitarea oricărei părți, se organizează reuniuni speciale ale Comitetului mixt. Comitetul mixt este coprezidat de cele două părți. Comitetul mixt se întrunește de regulă la nivel de înalți funcționari.

Articolul 54

Modalități de punere în aplicare și soluționarea diferendelor

- (1) Părțile iau toate măsurile generale sau specifice necesare pentru a-și îndeplini obligațiile care le revin în temeiul prezentului acord.
- (2) Fără a aduce atingere procedurii descrise la alineatele (3)-(8) ale prezentului articol, orice diferend referitor la interpretarea sau aplicarea prezentului acord se soluționează exclusiv prin consultări între părți în cadrul Comitetului mixt. Părțile prezintă Comitetului mixt informațiile relevante necesare pentru o examinare aprofundată a chestiunii respective, în vederea soluționării diferendelor.
- (3) Reafirmându-și puternicul angajament comun față de drepturile omului și neproliferare, părțile convin că, în cazul în care vreuna dintre părți consideră că cealaltă parte a comis o încălcare deosebit de gravă și substanțială a oricăreia dintre obligațiile descrise ca elemente esențiale la articolul 2 alineatul (1) și la articolul 8 alineatul (1), care reprezintă o amenințare de așa natură la adresa păcii și securității internaționale încât este necesară o reacție imediată, aceasta notifică imediat cealaltă parte cu privire la acest fapt și la măsura (măsurile) corespunzătoare pe care intenționează să le ia în temeiul prezentului acord. Partea care efectuează notificarea informează Comitetul mixt cu privire la necesitatea organizării de urgență a unor consultări în această privință.
- (4) În plus, încălcarea deosebit de gravă și substanțială a elementelor esențiale ar putea servi drept motiv pentru a adopta măsuri corespunzătoare în temeiul cadrului instituțional comun menționat la articolul 52 alineatul (1).
- (5) Comitetul mixt este un forum de dialog și părțile depun toate eforturile pentru a găsi o soluție amiabilă în cazul improbabil în care ar apărea o situație precum cea descrisă la alineatul (3). În cazul în care Comitetul mixt nu reușește să găsească o soluție reciproc acceptabilă în termen de 15 de zile de la începerea consultărilor, dar fără a depăși un termen de 30 de zile de la data notificării menționate la alineatul (3), chestiunea face obiectul unor consultări la nivel ministerial, care trebuie organizate într-o perioadă suplimentară de până la 15 de zile.
- (6) În cazul în care nu s-a găsit o soluție reciproc acceptabilă în termen de 15 de zile de la începerea consultărilor la nivel ministerial și cel târziu în termen de 45 de zile de la data notificării, partea care a transmis notificarea poate decide să ia măsurile corespunzătoare notificate în conformitate cu alineatul (3). În Uniune, decizia de suspendare ar necesita un vot unanim. În Noua Zeelandă, decizia de suspendare ar fi luată de Guvernul Noii Zeelande în conformitate cu actele cu putere de lege și normele sale administrative.

(7) În sensul prezentului articol, „măsuri corespunzătoare” înseamnă suspendarea parțială, suspendarea integrală sau denunțarea prezentului acord sau, dacă este cazul, a unui alt acord specific care face parte din cadrul instituțional comun menționat la articolul 52 alineatul (1), în temeiul dispozițiilor relevante ale unui astfel de acord. Măsurile corespunzătoare luate de către una dintre părți de a suspenda parțial prezentul acord se aplică numai dispozițiilor titlurilor I – VIII. La alegerea măsurilor corespunzătoare, trebuie să se acorde prioritate acelor care perturbă cel mai puțin relațiile dintre părți. Aceste măsuri, care fac obiectul articolului 52 alineatul (2), sunt proporționale cu încălcarea obligațiilor care le revin în temeiul prezentului acord și sunt conforme cu dreptul internațional.

(8) Părțile analizează în mod constant evoluția situației care a generat o acțiune în temeiul prezentului articol. Partea care ia măsurile corespunzătoare le retrage de îndată ce situația justifică acest lucru și, în orice caz, de îndată ce condițiile care au stat la baza aplicării lor nu mai există.

TITLUL X

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 55

Definiții

În sensul prezentului acord, termenul „părțile” înseamnă Uniunea sau statele membre ale acesteia ori Uniunea și statele membre ale acesteia, în conformitate cu competențele fiecăreia, pe de o parte, și Noua Zeelandă, pe de altă parte.

Articolul 56

Divulgarea de informații

(1) Nicio dispoziție a prezentului acord nu aduce atingere actelor cu putere de lege și normelor administrative naționale sau actelor Uniunii privind accesul public la documente oficiale.

(2) Nicio dispoziție a prezentului acord nu se interpretează ca impunând vreunui dintre părți să furnizeze informații a căror divulgare este considerată contrară intereselor sale esențiale în materie de securitate.

Articolul 57

Modificare

Prezentul acord poate fi modificat prin acordul scris al părților. Astfel de modificări intră în vigoare la data sau la datele convenite de către părți.

Articolul 58

Intrarea în vigoare, durata și notificarea

(1) Prezentul acord intră în vigoare în a treizecea zi de la data la care părțile și-au notificat reciproc finalizarea procedurilor legale necesare în acest sens.

(2) În pofida alineatului (1), până la intrarea în vigoare a prezentului acord, Noua Zeelandă și Uniunea pot aplica cu titlu provizoriu anumite dispoziții ale acestuia. Această aplicare cu titlu provizoriu începe în a treizecea zi de la data la care Noua Zeelandă și Uniunea și-au notificat reciproc finalizarea procedurilor lor interne necesare pentru această aplicare cu titlu provizoriu.

(3) Acordul este valabil pe o perioadă nedeterminată. Fiecare parte îi poate notifica în scris celeilalte părți intenția de a denunța prezentul acord. Denunțarea produce efecte la șase luni de la notificare.

(4) Notificările făcute în conformitate cu prezentul articol se adresează Secretariatului General al Consiliului Uniunii Europene și, respectiv, Ministerului Afacerilor Externe și Comerțului al Noii Zeelande.

Articolul 59

Aplicarea teritorială

Prezentul acord se aplică, pe de o parte, teritoriilor în care se aplică Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și în condițiile prevăzute în aceste tratate și, pe de altă parte, teritoriului Noii Zeelande, excluzând însă Tokelau.

Articolul 60

Texte autentice

Prezentul acord se întocmește în dublu exemplar în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză, fiecare text fiind în egală măsură autentic. În cazul oricărei divergențe între versiunile lingvistice ale prezentului acord, părțile sesizează Comitetul mixt.

Съставено в Брюксел на пети октомври през две хиляди и шестнадесета година.

Hecho en Bruselas, el cinco de octubre de dos mil dieciséis.

V Bruselu dne pátého října dva tisíce šestnáct.

Udfærdiget i Bruxelles den femte oktober to tusind og seksten.

Geschehen zu Brüssel am fünften Oktober zweitausendsechzehn.

Kahe tuhande kuueteistkümnenda aasta oktoobrikuu viiendal päeval Brüsselis.

Έγινε στις Βρυξέλλες, στις πέντε Οκτωβρίου δύο χιλιάδες δεκαέξι.

Done at Brussels on the fifth day of October in the year two thousand and sixteen.

Fait à Bruxelles, le cinq octobre deux mille seize.

Sastavljeno u Bruxellesu petog listopada godine dvije tisuće šesnaeste.

Fatto a Bruxelles, addì cinque ottobre duemilasedici.

Briselē, divi tūkstoši sešpadsmitā gada piektajā oktobrī.

Priimta du tūkstančiai šešioliktų metų spalio penktą dieną Briuselyje.

Kelt Brüsszelben, a kétezer-tizenhatodik év október havának ötödik napján.

Magħmul fi Brussell, fil-hames jum ta' Ottubru fis-sena elfejn u sittax.

Gedaan te Brussel, vijf oktober tweeduizend zestien.

Sporządzono w Brukseli dnia piątego października roku dwa tysiące szesnastego.

Feito em Bruxelas, em cinco de outubro de dois mil e dezasseis.

Întocmit la Bruxelles la cinci octombrie două mii șaisprezece.

V Bruseli piatelyho oktobra dvetisícšestnást.

V Bruslju, dne petega oktobra leta dva tisoč šestnajst.

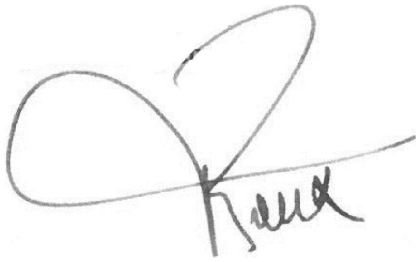
Tehty Brysselissä viidentenä päivänä lokakuuta vuonna kaksituhattakuusitoista.

Som skedde i Bryssel den femte oktober år tjugohundrasexton.

Voor het Koninkrijk België

Pour le Royaume de Belgique

Für das Königreich Belgien

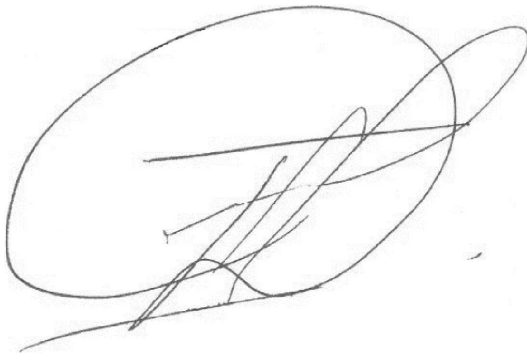

Deze handtekening verbindt eveneens de Vlaamse Gemeenschap, de Franse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Cette signature engage également la Communauté française, la Communauté flamande, la Communauté germanophone, la Région wallonne, la Région flamande et la Région de Bruxelles-Capitale.

Diese Unterschrift bindet zugleich die Deutschsprachige Gemeinschaft, die Flämische Gemeinschaft, die Französische Gemeinschaft, die Wallonische Region, die Flämische Region und die Region Brüssel-Hauptstadt.

За Република България

Za Českou republiku

For Kongeriget Danmark

Für die Bundesrepublik Deutschland

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'D. Merkel', written in a cursive style.

Eesti Vabariigi nimel

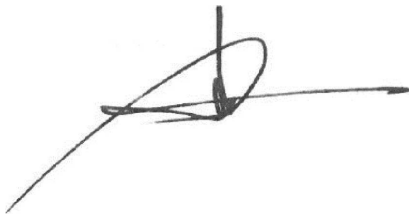
A handwritten signature in black ink, appearing to be 'K. Toomastu', written in a cursive style.

Thar cheann Na hÉireann

For Ireland

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'M. Martin', written in a cursive style.

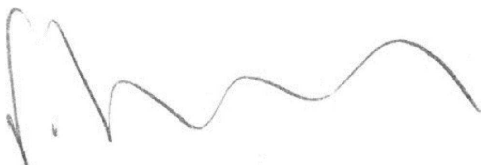
Για την Ελληνική Δημοκρατία

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'A. Tsipras', written in a cursive style.

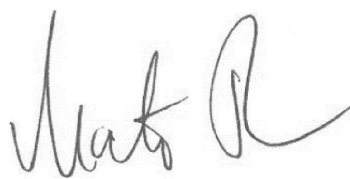
Por el Reino de España

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'M. Delgado', written in a cursive style.

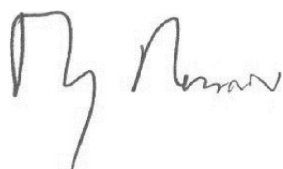
Pour la République française

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'M. Macron', written in a cursive style.

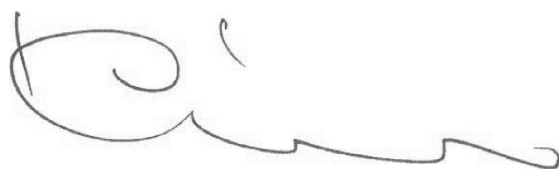
Za Republiku Hrvatsku

Per la Repubblica italiana

Για την Κυπριακή Δημοκρατία

Latvijas Republikas vārdā –

Lietuvos Respublikos vardu

Pour le Grand-Duché de Luxembourg

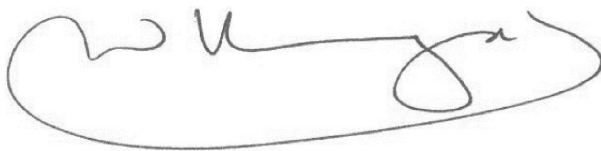
Magyarország részéről

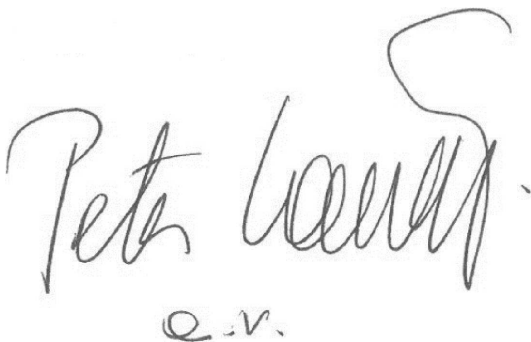
Għar-Repubblika ta' Malta

Voor het Koninkrijk der Nederlanden

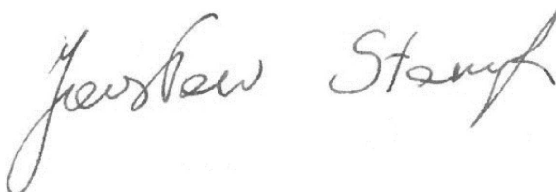

Für die Republik Österreich

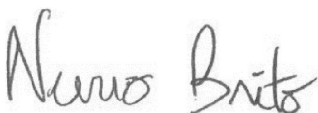

Peter Lewentz
e.v.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

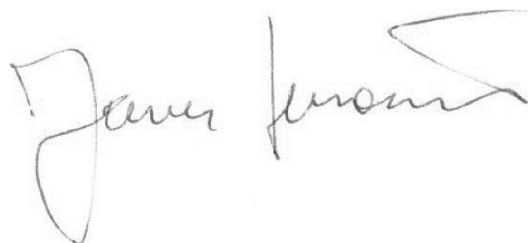
Pela República Portuguesa

Pentru România

Za Republiko Slovenijo

Za Slovenskú republiku

Suomen tasavallan puolesta

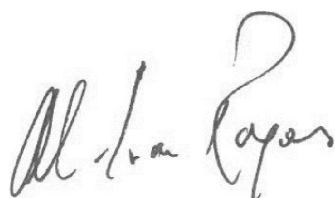
För Republiken Finland

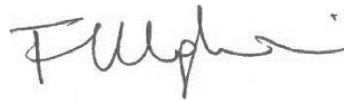
För Konungariket Sverige

For the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europsku uniju
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

For New Zealand

Amendament la Convenția vamală privind transportul internațional de mărfuri sub acoperirea carnetelor TIR (Convenția TIR, 1975)

Conform notificării depozitarului ONU C.N.742.2016.TREATIES – XI.A.16, următoarele amendamente la Convenția TIR intră în vigoare la 1 ianuarie 2017 pentru toate părțile contractante:

Anexa 6, noua notă explicativă 0.42 bis:

Se adaugă o nouă notă explicativă la articolul 42 bis, cu textul următor:

„0.42 bis Termenul «imediat» de la articolul 42 bis este înțeles ca însemnând că măsurile naționale care ar putea afecta aplicarea Convenției TIR și/sau funcționarea sistemului TIR trebuie să fie comunicate în scris către Comitetul executiv TIR (TIRExB) cât mai curând posibil și, dacă se poate, înainte de intrarea lor în vigoare, pentru ca TIRExB să își poată îndeplini cu eficiență funcțiile de supraveghere și responsabilitatea de a examina măsurile pentru a stabili conformitatea acestora cu Convenția TIR, conform articolului 42 bis și termenilor de referință stabiliți în anexa 8 la Convenția TIR.”

Anexa 2, articolul 4 punctul 2 subpunctul (i):

În locul textului existent se citește:

„(i) Prelatele culisante, podeaua, ușile și toate celelalte părți constitutive ale compartimentului de marfă trebuie asamblate fie cu ajutorul unor dispozitive care nu pot fi îndepărtate și repositionate din exterior fără a se lăsa urme vizibile, fie prin metode ce produc o structură care să nu poată fi modificată fără a se lăsa urme vizibile.”

Anexa 2, articolul 4 punctul 2 subpunctul (iii):

În locul textului existent se citește:

„(iii) Sistemul de ghidare a prelatei culisante, dispozitivele de întindere a prelatei culisante și alte părți mobile trebuie asamblate în așa fel încât, atunci când sunt închise și sigilate de vamă, ușile și alte părți mobile să nu poată fi deschise sau închise din exterior fără a se lăsa urme vizibile. Sistemul de ghidare a prelatei culisante, dispozitivele de întindere a prelatei culisante și alte părți mobile trebuie asamblate în așa fel încât, odată ce dispozitivele de închidere au fost securizate, să fie imposibil accesul la compartimentul de marfă fără a se lăsa urme vizibile. Un exemplu de astfel de sistem este prezentat în schița nr. 9 atașată la prezentele reglementări.”

Anexa 2, noul articol 5:

După articolul 4 modificat se introduce următorul text:

„Articolul 5

Vehicule cu plafon culisant cu prelată

(1) Acolo unde este cazul, vehiculelor cu plafon culisant cu prelată li se aplică prevederile articolelor 1, 2, 3 și 4 din prezentele reglementări. În plus, aceste vehicule trebuie să se conformeze prevederilor prezentului articol.

(2) Plafonul culisant cu prelată trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la punctele (i)-(iii) de mai jos.

(i) Plafonul culisant cu prelată trebuie asamblat fie cu ajutorul unor dispozitive care nu pot fi îndepărtate și repositionate din exterior fără a se lăsa urme vizibile, fie prin metode ce produc o structură care să nu poată fi modificată fără a se lăsa urme vizibile.

(ii) Prelata-plafon culisantă trebuie să se suprapună peste partea solidă a plafonului din partea din față a compartimentului de marfă, astfel încât prelată să nu poată fi trasă peste marginea de sus a întăriturii de plafon superioare. Pe lungimea compartimentului de marfă, de ambele părți, în bordura prelatei trebuie introdus un cablu de oțel pretensionat, în așa fel încât să nu poată fi scos și reintrodus fără a se lăsa urme vizibile. Prelata-plafon trebuie fixată de glisieră în așa fel încât să nu poată fi desprinsă și refixată fără a se lăsa urme vizibile.

- (iii) Sistemul de ghidare a plafonului culisant, dispozitivele de întindere a plafonului culisant și alte părți mobile trebuie asamblate în așa fel încât, atunci când sunt închise și sigilate de vamă, ușile, plafonul și alte părți mobile să nu poată fi deschise sau închise din exterior fără a se lăsa urme vizibile. Sistemul de ghidare a plafonului culisant, dispozitivele de întindere a plafonului culisant și alte părți mobile trebuie asamblate în așa fel încât, odată ce dispozitivele de închidere au fost securizate, să fie imposibil accesul la compartimentul de marfă fără a se lăsa urme vizibile.

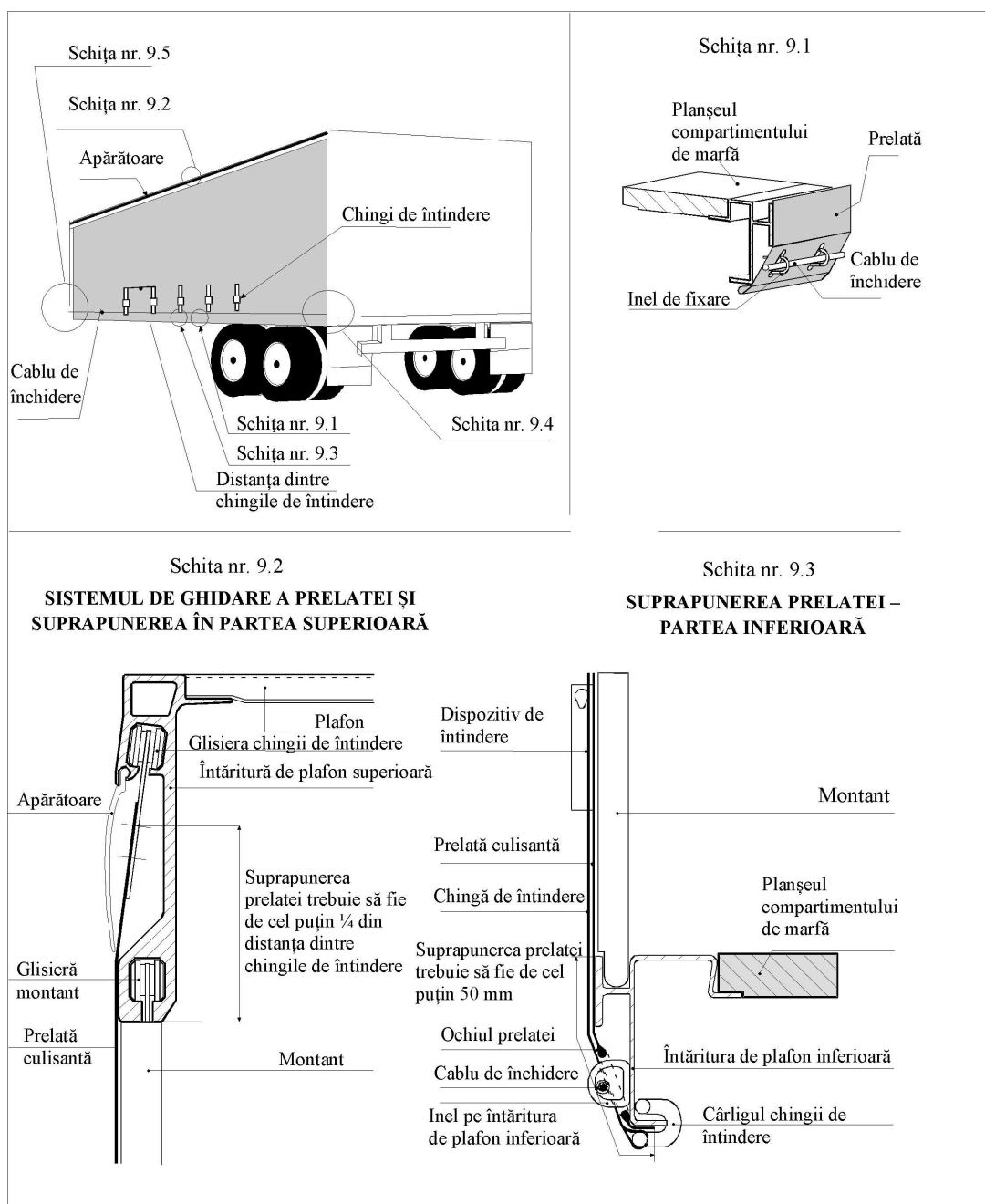
Un exemplu de posibil sistem de construcție este prezentat în schița nr. 10 atașată la prezentele reglementări.”

Anexa 2, schița nr. 9:

Se înlocuiește schița nr. 9 existentă cu:

„Schița nr. 9

EXEMPLU DE CONSTRUCȚIE A UNUI VEHICUL CU PRELATE CULISANTE

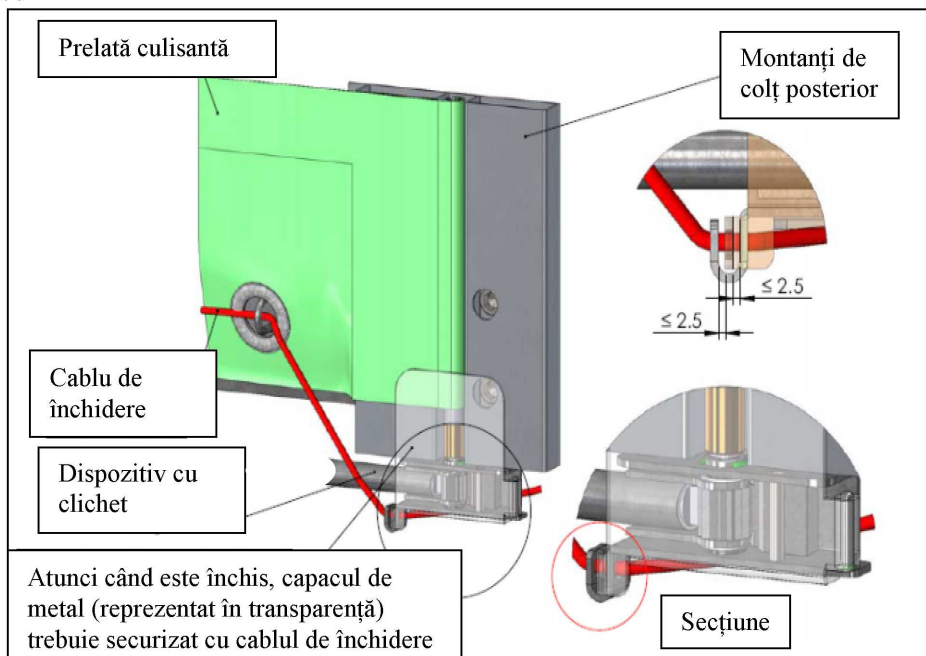

Schița nr. 9 (continuare)

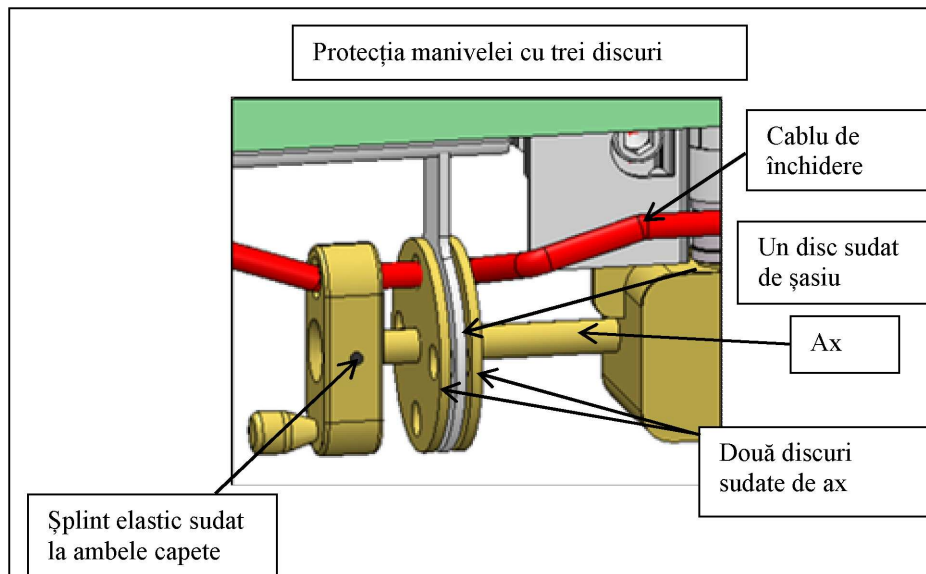
Schița nr. 9.4

Pentru a tensiona prelatele culisante pe orizontală, se folosește un mecanism cu clichet (în mod normal în partea din spate a vehiculului). Această schiță prezintă două exemple, (a) și (b), ale modului în care poate fi securizat clichetul sau dispozitivul de întindere cu reductor.

(a) Securizarea clichetului

(b) Securizarea dispozitivului de întindere cu reductor

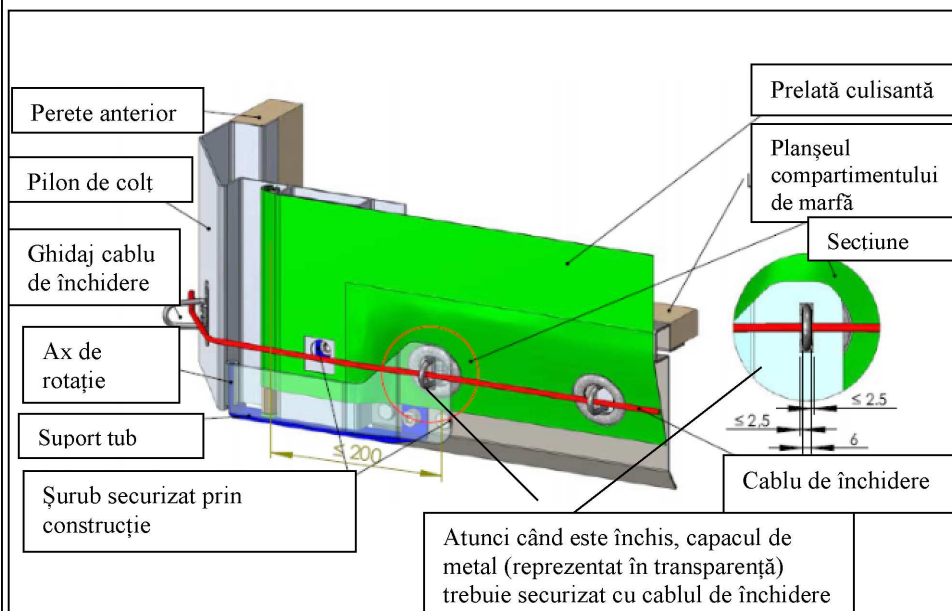

Schiața nr. 9 (continuare)

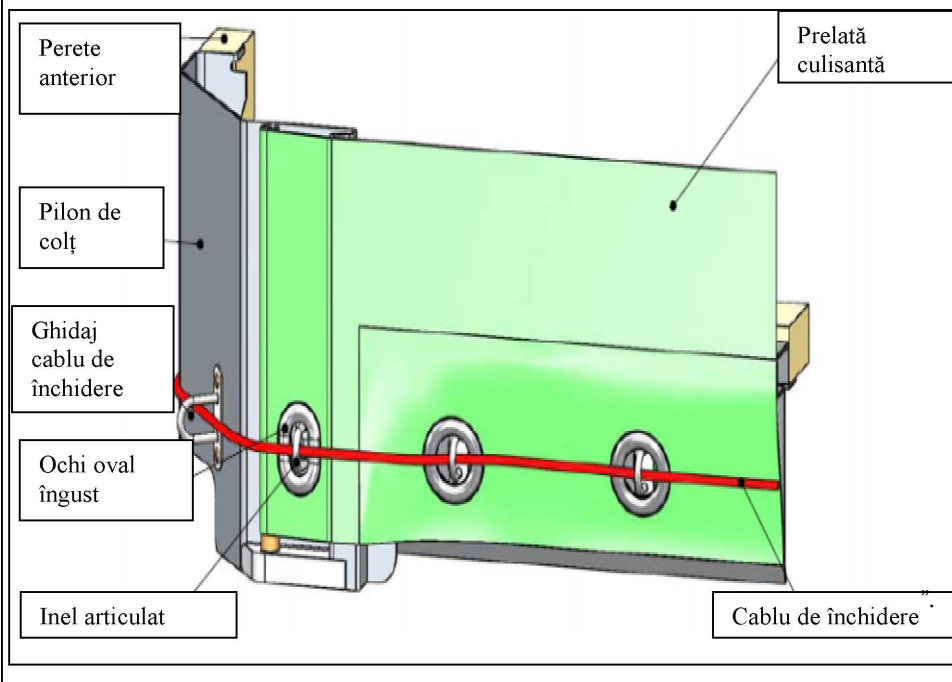
Schiața nr. 9,5

Pentru a fixa prelată culisantă în partea cealaltă (în mod normal în partea din față a vehiculului) se pot folosi următoarele sisteme, (a) sau (b).

(a) Capac de metal

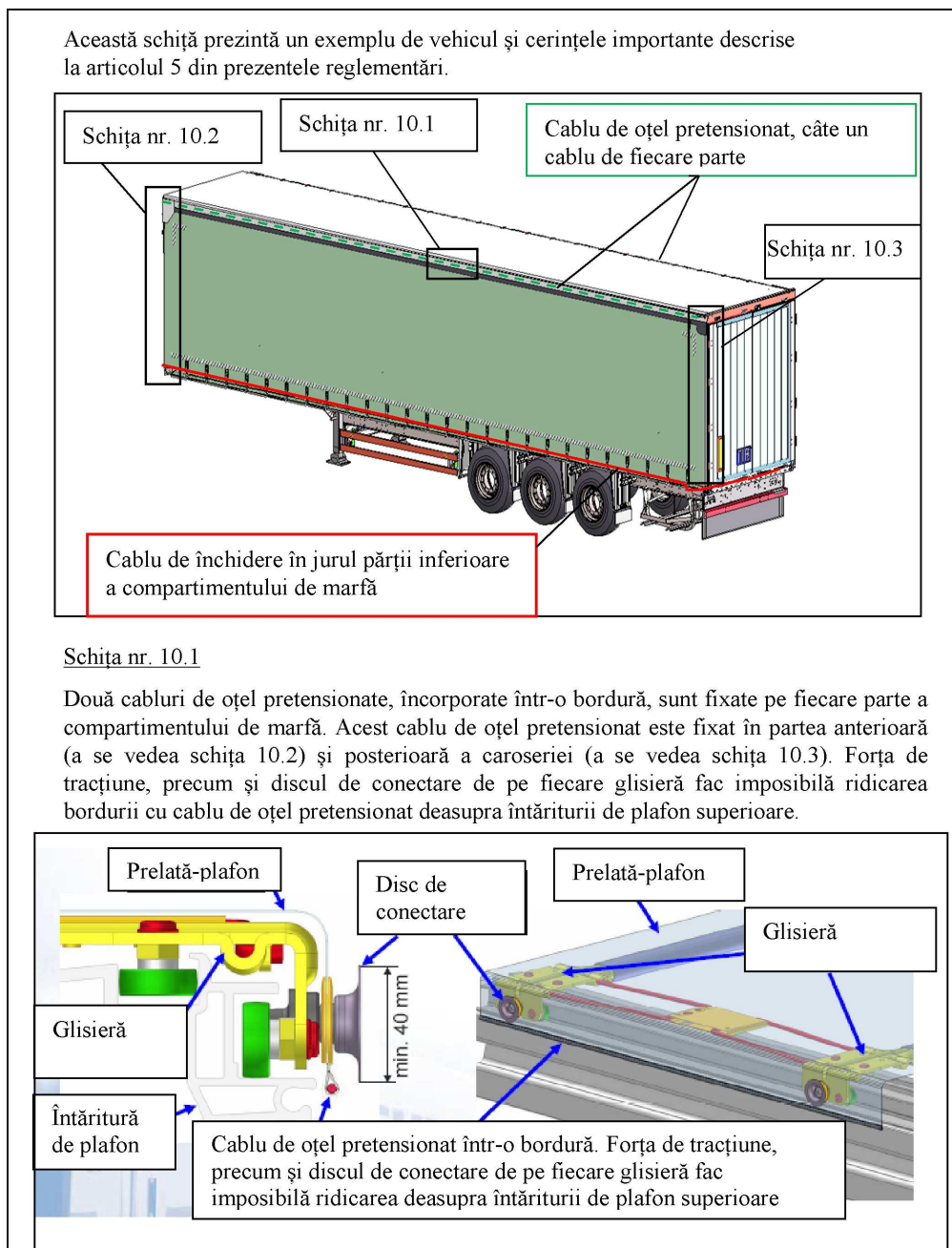
(b) Ochi oval îngust, sistem anti-ridicare pentru tubul de întindere

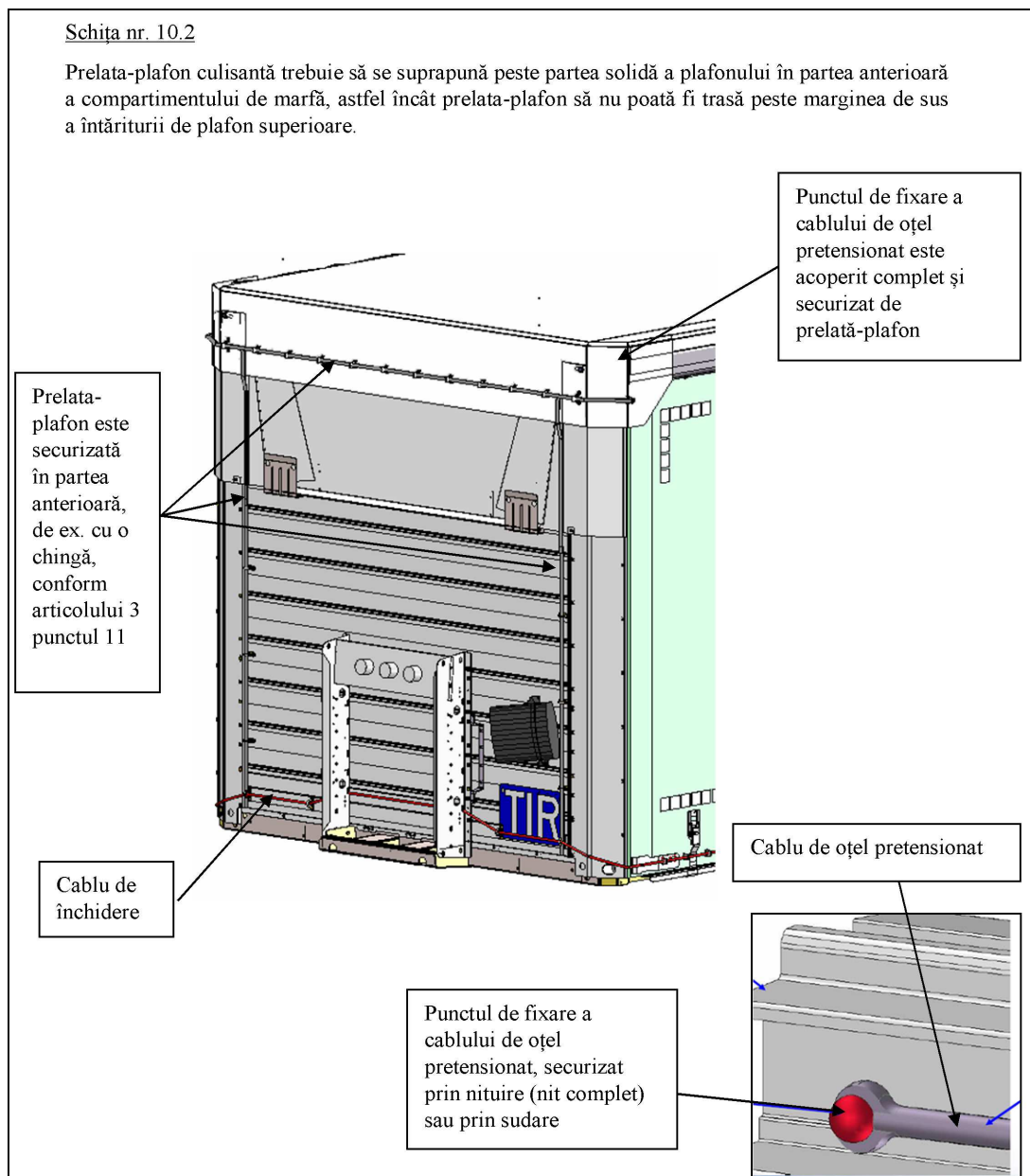
Anexa 2, noua schiță nr. 10:

După noua schiță nr. 9 se introduce:

„Schiță nr. 10

EXEMPLU DE CONSTRUCȚIE A UNUI VEHICUL CU PLAFON CULISANT CU PRELATĂ

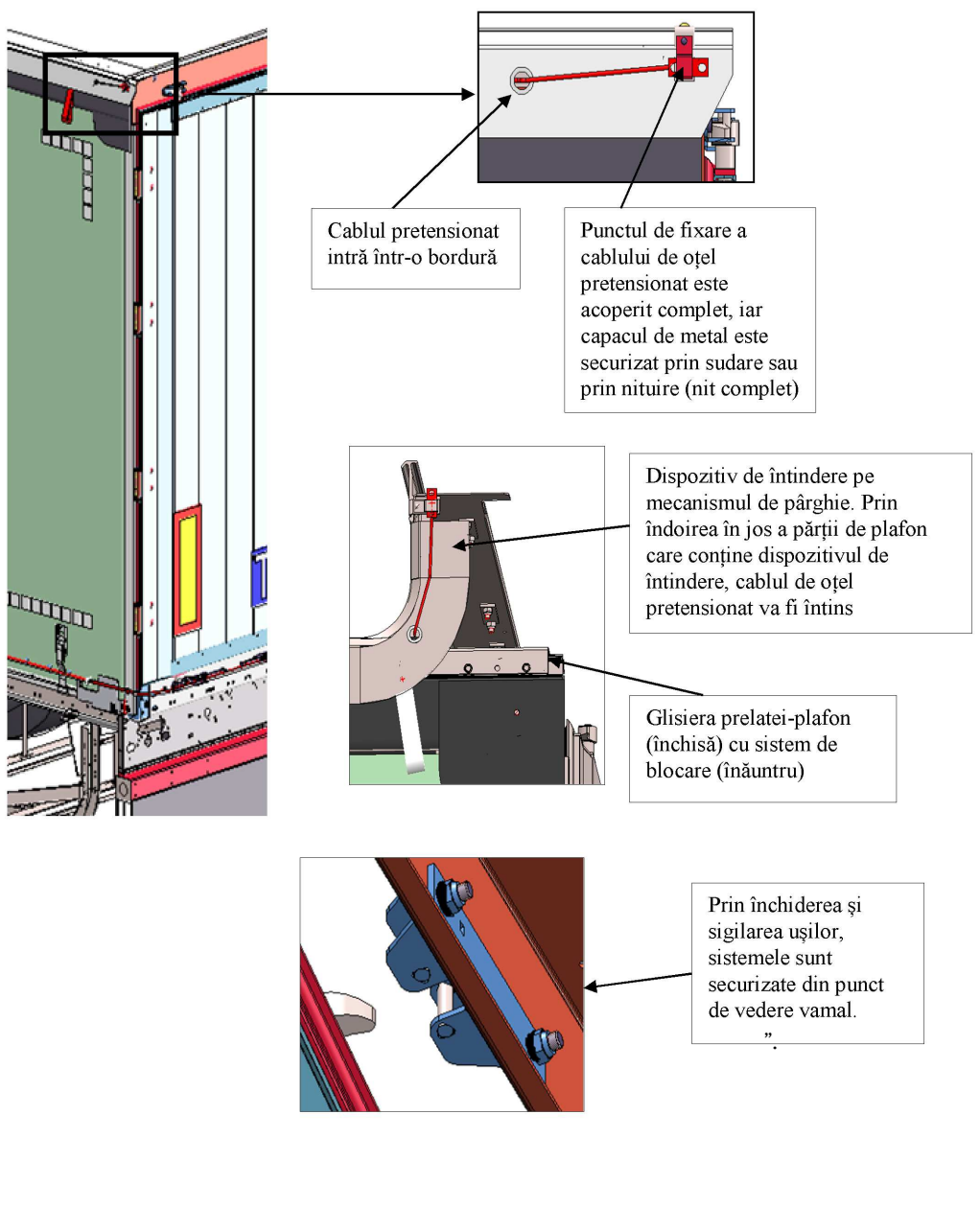
Schiața nr. 10 (continuare)

Schita nr. 10 (continuare)

Schita nr. 10.3

În partea posterioară, de plafon este fixat un dispozitiv special, cum ar fi o șicană, care împiedică accesul la compartimentul de marfă, fără a se lăsa urme vizibile atunci când ușile sunt închise și sigilate.

Anexa 7 partea I, articolul 5 punctul 2 subpunctul (i):

În locul textului existent se citește:

- „(i) Prelatele culisante, podeaua, ușile și toate celelalte părți constitutive ale containerului trebuie asamblate fie cu ajutorul unor dispozitive care nu pot fi îndepărtate și re poziționate din exterior fără a se lăsa urme vizibile, fie prin metode ce produc o structură care să nu poată fi modificată fără a se lăsa urme vizibile.”

Anexa 7 partea I, articolul 5 punctul 2 subpunctul (iii):

În locul textului existent se citește:

- „(iii) Sistemul de ghidare a prelatei culisante, dispozitivele de întindere a prelatei culisante și alte părți mobile trebuie asamblate în așa fel încât, atunci când sunt închise și sigilate de vamă, ușile și alte părți mobile să nu poată fi deschise sau închise din exterior fără a se lăsa urme vizibile. Sistemul de ghidare a prelatei culisante, dispozitivele de întindere a prelatei culisante și alte părți mobile trebuie asamblate în așa fel încât, odată ce dispozitivele de închidere au fost securizate, să fie imposibil accesul la container fără a se lăsa urme vizibile. Un exemplu de astfel de sistem de construcție este prezentat în schița nr. 9 atașată la prezentele reglementări.”

Anexa 7 partea I, noul articol 6:

După articolul 5 modificat se introduce următorul text:

„Articolul 6

Containere cu plafon culisant cu prelată

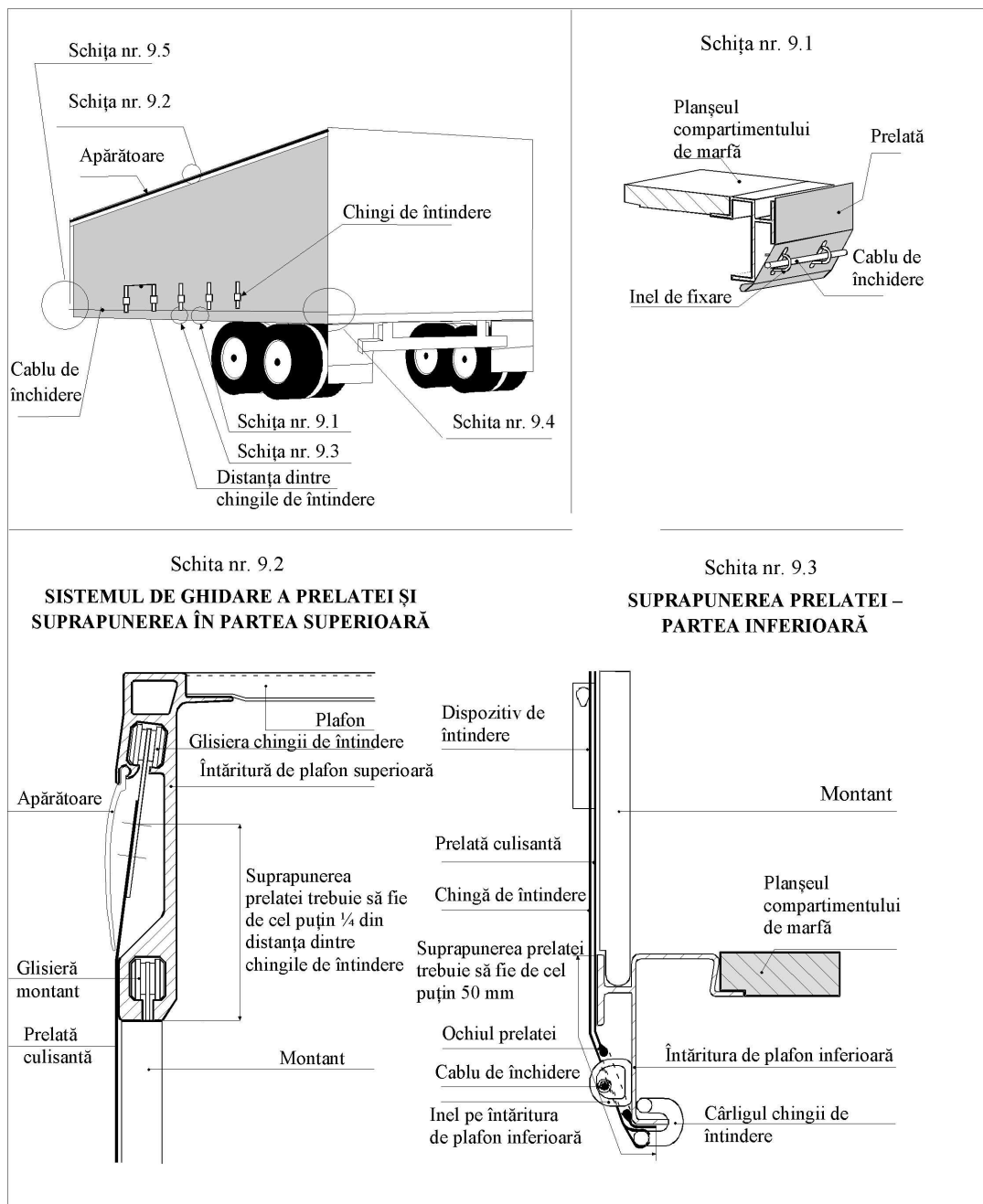
- (1) Acolo unde este cazul, containerelor cu plafon culisant cu prelată li se aplică prevederile articolelor 1, 2, 3, 4 și 5 din prezentele reglementări. În plus, aceste containere trebuie să fie conforme cu dispozițiile prezentului articol.
- (2) Plafonul culisant cu prelată trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la punctele (i)-(iii).
 - (i) Plafonul culisant cu prelată trebuie asamblat fie cu ajutorul unor dispozitive care nu pot fi îndepărtate și re poziționate din exterior fără a se lăsa urme vizibile, fie prin metode ce produc o structură care să nu poată fi modificată fără a se lăsa urme vizibile.
 - (ii) Prelata-plafon culisantă trebuie să se suprapună peste partea solidă a plafonului din partea din față a containerului, astfel încât prelata să nu poate fi trasă peste marginea de sus a întăriturii de plafon superioare. Pe lungimea containerului, de ambele părți, în bordura prelatei trebuie introdus un cablu de oțel pretensionat, în așa fel încât să nu poată fi scos și reintrodus fără a se lăsa urme vizibile. Prelata-plafon trebuie fixată de glisieră în așa fel încât să nu poată fi desprinsă și refixată fără a se lăsa urme vizibile.
 - (iii) Sistemul de ghidare a plafonului culisant, dispozitivele de întindere a plafonului culisant și alte părți mobile trebuie asamblate în așa fel încât, atunci când sunt închise și sigilate de vamă, ușile, plafonul și alte părți mobile să nu poată fi deschise sau închise din exterior fără a se lăsa urme vizibile. Sistemul de ghidare a plafonului culisant, dispozitivele de întindere a plafonului culisant și alte părți mobile trebuie asamblate în așa fel încât, odată ce dispozitivele de închidere au fost securizate, să fie imposibil accesul la container fără a se lăsa urme vizibile.

Un exemplu de posibil sistem de construcție este prezentat în schița nr. 10 atașată la prezentele reglementări.”

Anexa 7 partea I, schița nr. 9:

Se înlocuiește schița nr. 9 existentă cu:

„Schița nr. 9

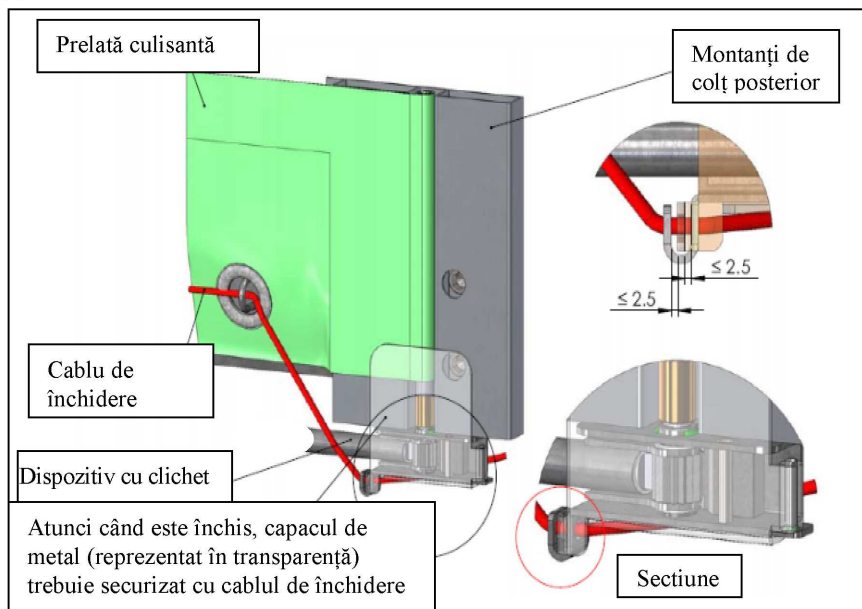
EXEMPLU DE CONSTRUCȚIE A UNUI CONTAINER CU PRELATE CULISANTE

Schița nr. 9 (continuare)

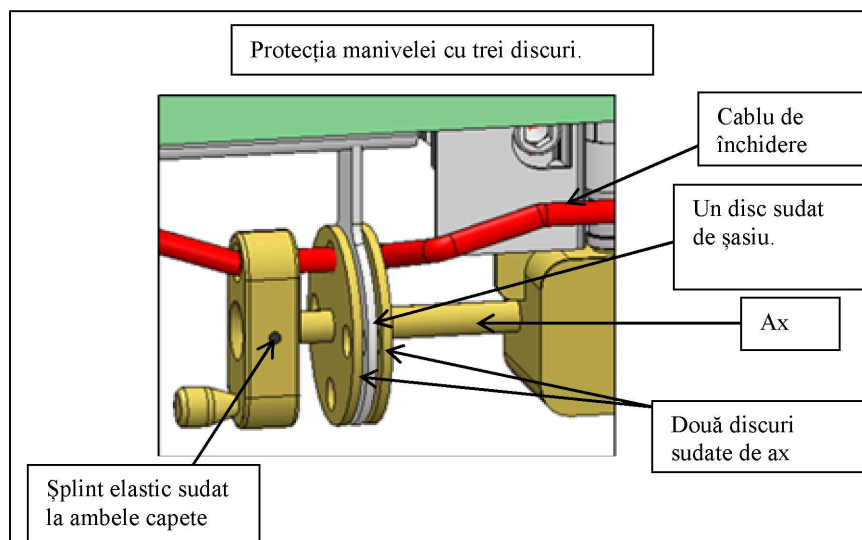
Schița nr. 9,4

Pentru a tensiona prelatele culisante pe orizontală, se folosește un mecanism cu clichet (în mod normal în partea din spate a containerului). Această schiță prezintă două exemple, (a) și (b), ale modului în care poate fi securizat clichetul sau dispozitivul de întindere cu reductor.

(a) Securizarea clichetului

(b) Securizarea dispozitivului de întindere cu reductor

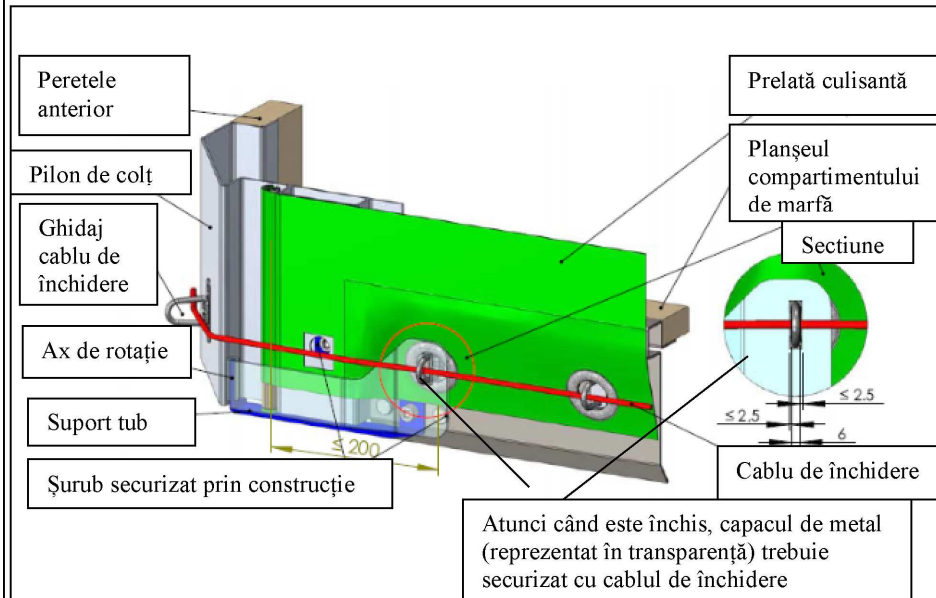

Schiața nr. 9 (continuare)

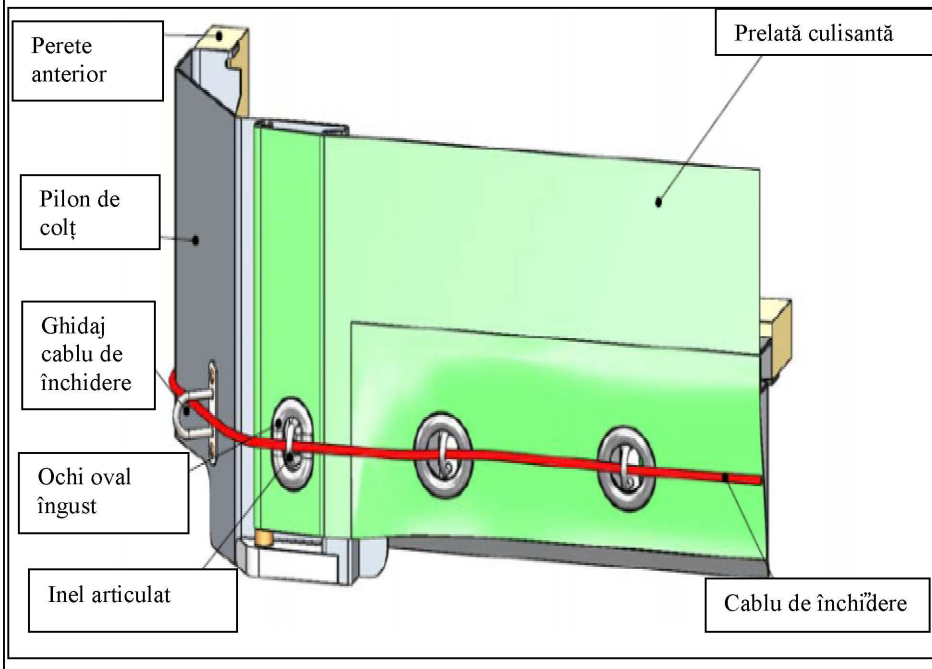
Schiața nr. 9,5

Pentru a fixa prelată culisantă în partea cealaltă (în mod normal în partea din față a containerului) se pot folosi următoarele sisteme, (a) sau (b).

(a) Capac de metal

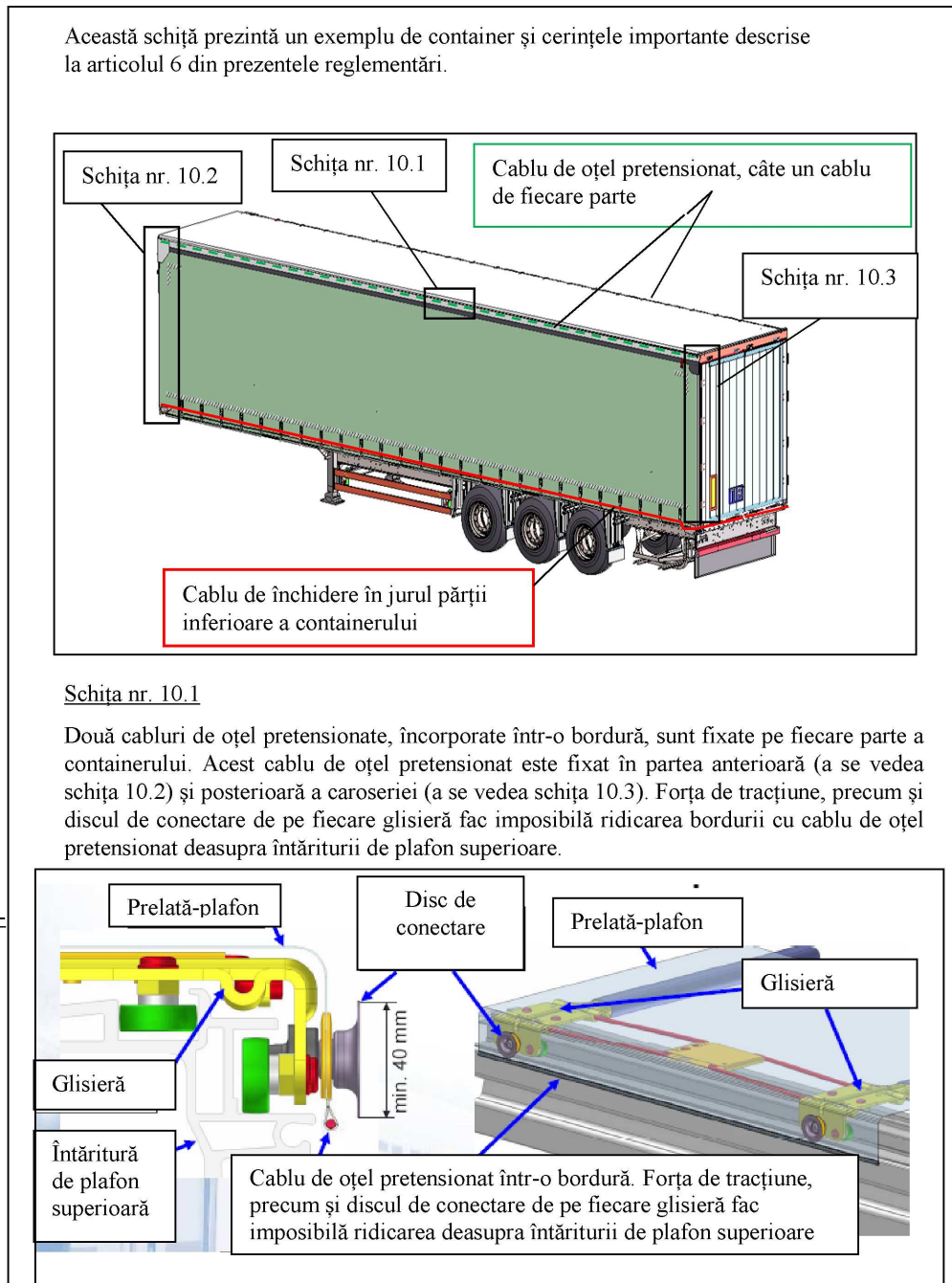
(b) Ochi oval îngust, sistem anti-ridicare pentru tubul de întindere

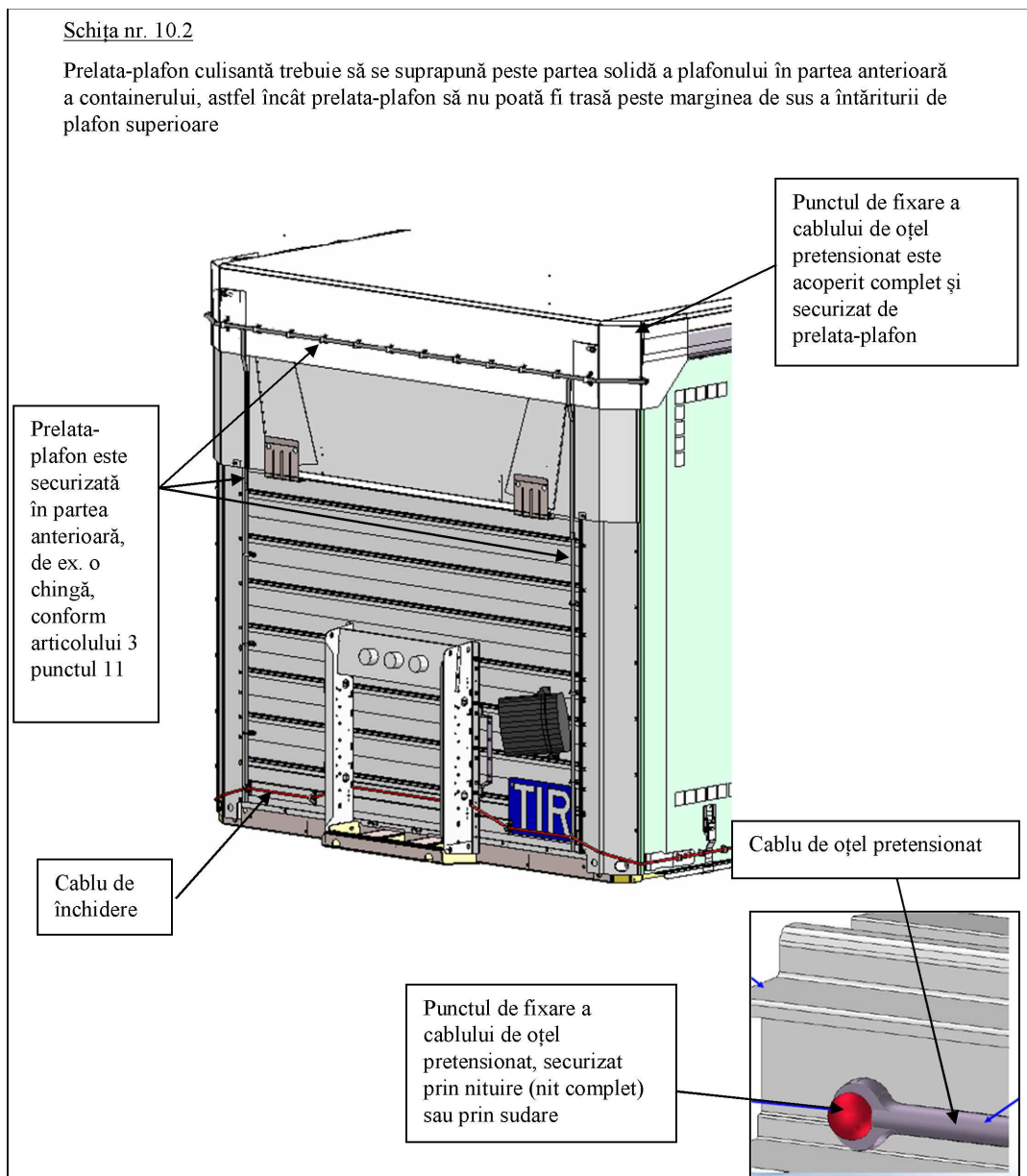
Anexa 7 partea I, noua schiță nr. 10:

După noua schiță nr. 9 se introduce:

„Schița nr. 10

EXEMPLU DE CONSTRUCȚIE A UNUI CONTAINER CU PLAFON CULISANT CU PRELATĂ

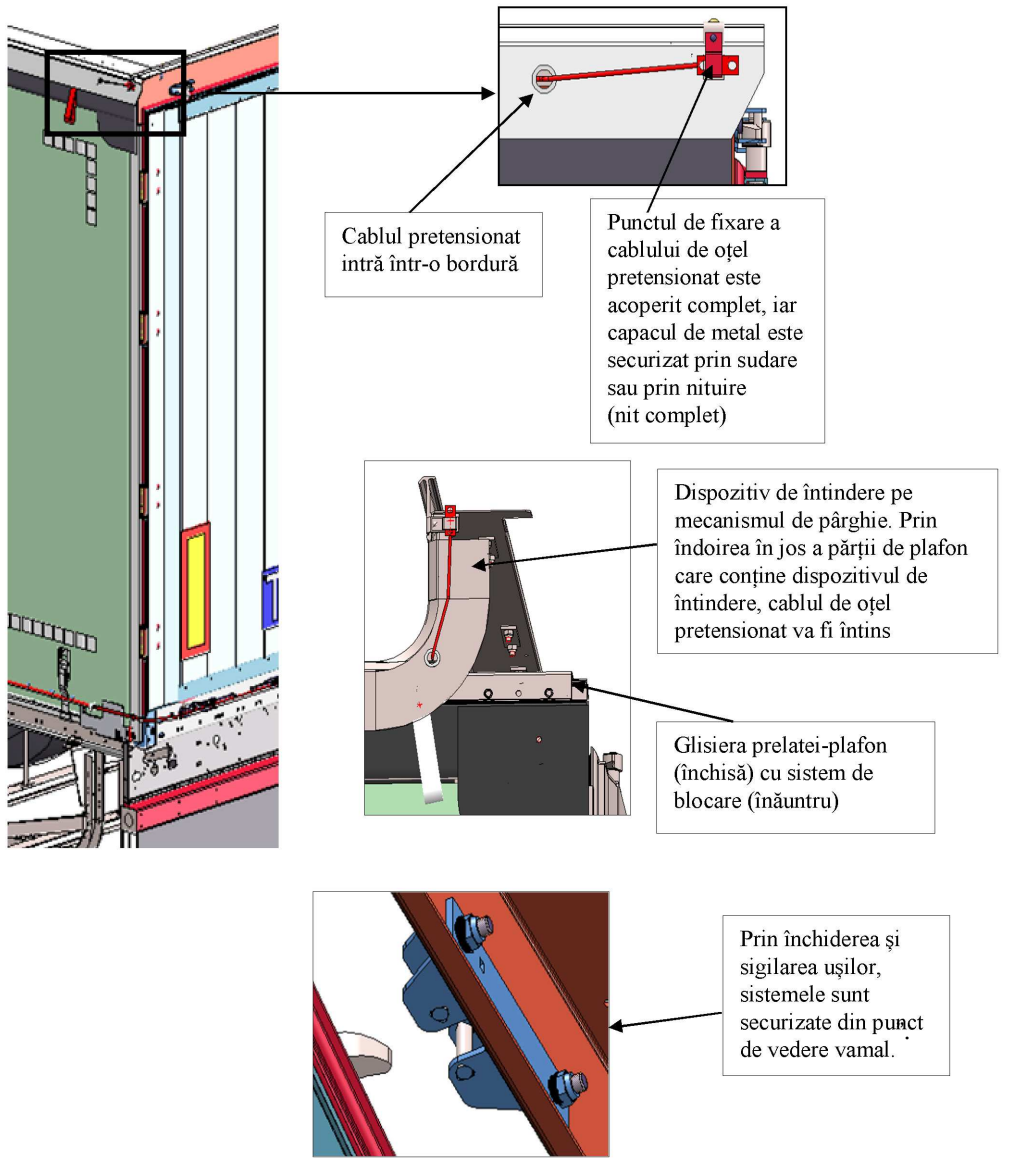
Schița nr. 10 (continuare):

Schița nr. 10 (continuare):

Schița nr. 10.3

În partea posterioară, de plafon este fixat un dispozitiv special, cum ar fi o șicană, care împiedică accesul la container, fără a se lăsa urme vizibile atunci când ușile sunt închise și sigilate.

REGULAMENTE

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/2080 AL COMISIEI

din 25 noiembrie 2016

de deschidere a vânzărilor de lapte praf degresat prin procedură de licitație

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,

având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1240 al Comisiei din 18 mai 2016 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește intervenția publică și ajutorul pentru depozitarea privată ⁽²⁾, în special articolul 28 și articolul 31 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Având în vedere situația actuală de pe piața laptelui praf degresat în ceea ce privește redresarea prețurilor și nivelul înalt al stocurilor de intervenție, este oportun să se deschidă vânzările de lapte praf degresat din stocurile de intervenție publică prin procedură de licitație, în conformitate cu Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1240.
- (2) Pentru a gestiona vânzările din stocurile de intervenție în mod adecvat, este necesar să se stabilească data până la care laptele praf degresat disponibil pentru vânzare trebuie să fi intrat în regimul de intervenție publică.
- (3) În conformitate cu articolul 28 alineatul (4) literele (b), (c) și (d) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1240, este necesar să se stabilească perioadele pentru depunerea ofertelor, cantitatea minimă pentru care poate fi depusă o ofertă, precum și cuantumul garanției care trebuie constituită atunci când se depune o ofertă.
- (4) În sensul articolului 31 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1240, este necesar să se stabilească termenele până la care statele membre trebuie să notifice Comisiei toate ofertele admisibile.
- (5) În scopul unei administrări eficiente, statele membre ar trebui să efectueze notificările către Comisie în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 792/2009 al Comisiei ⁽³⁾.
- (6) Comitetul pentru organizarea comună a piețelor agricole nu a emis un aviz în termenul stabilit de președinte,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Vânzările prin procedură de licitație de lapte praf degresat intrat în depozitare înainte de 1 noiembrie 2015 sunt deschise în conformitate cu condițiile prevăzute în capitolul III titlul II din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1240.

⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.

⁽²⁾ JO L 206, 30.7.2016, p. 71.

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 792/2009 al Comisiei din 31 august 2009 de stabilire a normelor detaliate pentru comunicarea Comisiei de către statele membre a informațiilor și documentelor cu privire la implementarea organizării comune a piețelor, la sistemul de plăți directe, la promovarea produselor agricole și la regimul aplicabil regiunilor ultraperiferice și insulelor mici din Marea Egee (JO L 228, 1.9.2009, p. 3).

*Articolul 2***Depunerea ofertelor**

- (1) Perioada de depunere a ofertelor ca răspuns la prima invitație parțială de participare la licitație se încheie la 13 decembrie 2016, ora 11:00 (ora Bruxelles-ului).
- (2) Perioadele de depunere a ofertelor ca răspuns la cea de a doua și la următoarele invitații parțiale încep în prima zi lucrătoare după încheierea perioadei precedente. Ele se încheie la ora 11.00 (ora Bruxelles-ului) în prima și în cea de a treia zi de marți a fiecărei luni. Totuși, pentru luna august, termenul se stabilește în a patra zi de marți la ora 11.00 (ora Bruxelles-ului), iar pentru luna decembrie, termenul se stabilește în a doua zi de marți la ora 11.00 (ora Bruxelles-ului). În cazul în care ziua de marți este zi de sărbătoare legală, termenul este ziua lucrătoare precedentă la ora 11.00 (ora Bruxelles-ului).
- (3) Ofertele se depun la agențiile de plăți aprobate de statele membre ⁽¹⁾.

*Articolul 3***Cantitatea pentru fiecare ofertă și unitatea de măsură**

Cantitatea minimă de lapte praf degresat pentru care poate fi depusă o ofertă este de 20 de tone.

Prețul propus este prețul pentru 100 kg de produs.

*Articolul 4***Garanția**

La depunerea unei oferte pentru vânzarea de lapte praf degresat, se constituie o garanție de 50 EUR/tonă la agenția de plăți la care se depune oferta.

*Articolul 5***Notificarea transmisă Comisiei**

Notificarea prevăzută la articolul 31 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2016/1240 se efectuează în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 792/2009 în zilele menționate la articolul 2 din prezentul regulament, până la ora 16.00 (ora Bruxelles-ului).

*Articolul 6***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽¹⁾ Adresele agențiilor de plăți sunt disponibile pe site-ul web al Comisiei Europene http://ec.europa.eu/agriculture/milk/policy-instruments/index_en.htm.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 25 noiembrie 2016.

*Pentru Comisie,
pentru președinte
Phil HOGAN
Membru al Comisiei*

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/2081 AL COMISIEI**din 28 noiembrie 2016****de reinstituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de acid oxalic originar din Republica Populară Chineză și produs de Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) 2016/1036 al Parlamentului European și al Consiliului din 8 iunie 2016 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Uniunii Europene ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (4),

întrucât:

A. PROCEDURA

- (1) La 18 aprilie 2012, prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 325/2012 al Consiliului ⁽²⁾ (denumit în continuare „regulamentul în litigiu”), Consiliul a instituit o taxă antidumping definitivă între 14,6 % și 52,2 % asupra importurilor de acid oxalic originar din India și Republica Populară Chineză, în urma unei anchete antidumping în temeiul articolului 5 din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului ⁽³⁾.
- (2) Prin hotărârea din 20 mai 2015 ⁽⁴⁾, Tribunalul a anulat regulamentul în litigiu în ceea ce privește societatea Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd, un producător-exportator chinez care a cooperat. Tribunalul a statuat că raționamentul Consiliului referitor la două chestiuni cu privire la determinarea nivelului de eliminare a prejudiciului nu este conform cu articolul 296 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (3) În urma hotărârii Tribunalului, Comisia a publicat un anunț prin care informa că a decis să reia ancheta antidumping privind acidul oxalic, în scopul punerii în aplicare a hotărârii în ceea ce privește societatea Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd.

B. PUNEREA ÎN APLICARE**1. Taxa vamală pentru calcularea nivelului de eliminare a prejudiciului (marja de prejudiciu)**

- (4) Astfel cum se menționează în considerentele (66) și (83) din regulamentul în litigiu, Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd a susținut că Comisia a omis să includă în întregime un procent de 6,5 % corespunzător taxei vamale normale la calcularea marjei de prejudiciu.
- (5) Comisia a constatat în ancheta inițială că cererea este justificată și și-a revizuit calculele în ceea ce privește marja de prejudiciu după cum urmează: prețul de import mediu ponderat final a fost calculat prin adăugarea la media ponderată a prețurilor de export CIF la frontiera Uniunii ale societății Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd, pentru cele două tipuri de acid oxalic (nerafinat și rafinat), în primul rând, 6,5 % pentru taxele vamale și, ulterior, o sumă fixă de 10 EUR/tonă pentru costurile ulterioare importului.

⁽¹⁾ JO L 176, 30.6.2016, p. 21.

⁽²⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 325/2012 al Consiliului din 12 aprilie 2012 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere definitivă a taxei provizorii impuse asupra importurilor de acid oxalic originar din India și Republica Populară Chineză (JO L 106, 18.4.2012, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, 22.12.2009, p. 51). Începând cu 20 iulie 2016: Regulamentul (UE) 2016/1036.

⁽⁴⁾ Cauza T-310/12 Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd/Consiliul Uniunii Europene.

- (6) Rezultatul a fost o reducere a marjei de prejudiciu pentru societatea Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd, la 18,7 %. Cu toate acestea, astfel cum s-a menționat în considerentele (83) și (87) din regulamentul în litigiu, marja de prejudiciu redusă a fost mai mare decât marja de dumping stabilită pentru Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd. (14,6 %), care stă la baza taxei antidumping instituite.

2. Marja de profit pentru calculul nivelului de eliminare a prejudiciului (marja de prejudiciu)

- (7) Astfel cum s-a menționat în considerentele 142 și 143 din Regulamentul (UE) nr. 1043/2011 al Comisiei ⁽⁵⁾ de instituire a măsurilor provizorii în cazul de față și astfel cum s-a confirmat prin regulamentul în litigiu, profitul utilizat pentru calculul nivelului de eliminare a prejudiciului a fost de 8 % din cifra de afaceri, care a fost considerat a fi profitul pe care industria din Uniune s-ar fi putut aștepta în mod rezonabil să îl obțină în condiții normale de concurență, în absența dumpingului prejudiciabil. Motivele pentru utilizarea acestei cifre sunt discutate în continuare.
- (8) În cursul anchetei care a condus la adoptarea regulamentul în litigiu s-a stabilit că, în perioada examinată, industria din Uniune fie a înregistrat pierderi, fie a realizat un profit foarte limitat. Acest nivel de profit a fost insuficient pentru menținerea producției pe termen mediu. În plus, pe parcursul perioadei examinate în ancheta inițială, au existat cantități semnificative de importuri la niveluri ale prețurilor care, în medie, au fost mai mici decât prețurile constatate că fac obiectul unui dumping în perioada de anchetă inițială. Aceste importuri la prețuri scăzute au avut un impact negativ asupra performanței economice a industriei din Uniune. În consecință, nivelurile profitului realizat efectiv de industria din Uniune în timpul perioadei examinate nu au putut fi considerate ca fiind un profit pe care industria din Uniune ar putea să se aștepte în mod rezonabil să îl obțină în condiții normale de concurență.
- (9) În plus, în cursul anchetei inițiale, Comisia nu a colectat niciun fel de date privind profitul industriei din Uniune pentru o perioadă anterioară perioadei examinate. În consecință, nu era disponibilă nicio dată privind profitul industriei din Uniune pentru o perioadă imediat anterioară perioadei examinate, care ar fi putut fi utilizată ca marjă de profit rezonabilă pentru calcularea marjei de prejudiciu. În urma comunicării informațiilor, societatea Yuanping a susținut că serviciile Comisiei ar fi trebuit să utilizeze informații care nu se încadrează în perioada examinată pentru a efectua o evaluare adecvată în vederea stabilirii profitului țintă.
- (10) Acest argument nu a fost acceptat. Instanțele judecătorești ale Uniunii au recunoscut o marjă largă de apreciere Comisiei în ceea ce privește perioada care trebuie luată în considerare în scopul stabilirii prejudiciului ⁽⁶⁾. La începutul anchetei inițiale, Comisia a stabilit un termen de colectare a datelor pentru evaluarea prejudiciului, și anume perioada examinată (de la 1 ianuarie 2007 la 31 decembrie 2010) și nu a colectat date care nu se încadrează în această perioadă. În plus, astfel cum se explică în considerentul 23 de mai jos, în cadrul domeniului de aplicare al prezentei reluări a anchetei, Comisia trebuie să se bazeze numai pe informațiile disponibile în cursul anchetei inițiale.
- (11) Comisia a analizat, prin urmare, profitul-țintă propus de reclamant în cursul anchetei care a condus la regulamentul în litigiu. În plângere a fost propus un profit-țintă de 10 % pentru calcularea marjei de prejudiciu. În acest sens, Comisia a remarcat faptul că marja de profit utilizată de Consiliu într-o anchetă anterioară privind importurile de acid oxalic din India și Republica Populară Chineză în 1991 a fost de 10 % ⁽⁷⁾. Reclamantul a justificat cifra susținând că un astfel de nivel de rentabilitate ar putea fi atins în cazul în care societatea în cauză ar fi produs la capacitatea maximă. Cu toate acestea, marja de profit propusă de reclamant nu se referă la date reale privind profitul realizat în absența importurilor care fac obiectul unui dumping, în condiții normale de concurență, ci la o situație teoretică de utilizare la capacitate maximă. Dat fiind faptul că reclamantul nu a demonstrat că această utilizare a capacității maxime pe care s-a întemeiat profitul-țintă propus a fost sau ar putea fi atinsă în condiții normale de piață, în absența importurilor care fac obiectul unui dumping, profitul-țintă invocat nu a putut fi utilizat, din acest motiv.
- (12) În aceste condiții, Comisia a examinat marja de profit stabilită în cadrul altor anchete privind sectorul chimic, care include, de asemenea, industriei cu utilizare intensivă a capitalului precum industria acidului oxalic și care utilizează un proces de producție similar.

⁽⁵⁾ Regulamentul (UE) nr. 1043/2011 al Comisiei din 19 octombrie 2011 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor de acid oxalic originare din India și Republica Populară Chineză (JO L 275, 20.10.2011, p. 1).

⁽⁶⁾ Epicheiriseon Metalleftikon Viomichanikon kai Naftiliaekon AE și alții/Consiliu (Cauza C-121/86, [1989] ECR 3919).

⁽⁷⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1472/91 al Comisiei din 29 mai 1991 de instituire a unei taxe antidumping provizorii asupra importurilor de acid oxalic originare din India și Republica Populară Chineză și de închidere a procedurii antidumping referitoare la importurile de acid oxalic originare din Cehoslovacia (JO L 138, 1.6.1991, p. 62) (considerentul 45); confirmat de regulamentul definitiv: Regulamentul (CEE) nr. 3434/91 al Consiliului din 25 noiembrie 1991 de instituire a unei taxe antidumping definitive asupra importurilor de acid oxalic originare din India sau Republica Populară Chineză (JO L 326, 28.11.1991, p. 6) (considerentul 26).

- (13) În ceea ce privește marjele de profit utilizate în cadrul anchetelor anterioare în sectorul chimic ⁽⁸⁾ (inclusiv marja de profit utilizată în ancheta anterioară privind acidul oxalic), s-a constatat că, în medie, a fost luată în considerare o marjă de profit de aproximativ 8 %, ceea ce constituie un profit rezonabil pe care industria din Uniune l-ar putea atinge în condiții normale de piață în absența dumpingului prejudiciabil.
- (14) În plus, Comisia a examinat marja de profit utilizată în anchetele privind alte sectoare care, la fel ca și sectorul chimic, sunt mari consumatoare de capital. În acest sens, Comisia a constatat că marja de profit utilizată în anchetele respective ⁽⁹⁾ a fost în concordanță cu marja medie a profitului identificată pentru sectorul chimic, inclusiv pentru acidul oxalic.
- (15) Pe baza considerațiilor menționate mai sus, precum și în absența datelor efective privind nivelurile de rentabilitate care ar putea fi realizate de industria din Uniune în cursul perioadei de anchetă în condiții normale și în absența dumpingului prejudiciabil, Comisia a considerat că este necesar să se stabilească o astfel de marjă de profit rezonabilă pe baza marjei de profit medii stabilite în anchetele antidumping pentru alte sectoare chimice și pentru alte sectoare cu caracteristici similare, cum ar fi faptul că au o utilizare intensivă a capitalului. Pe această bază, Comisia a concluzionat că 8 % este o marjă de profit pe care industria din Uniune s-ar putea aștepta în mod rezonabil să o obțină, în condiții normale de concurență, și anume în absența importurilor care fac obiectul unui dumping, și că această marjă de profit ar trebui, prin urmare, să fie utilizată pentru calcularea nivelului de eliminare a prejudiciului.

C. INFORMAREA PĂRȚILOR

- (16) Comisia a comunicat faptele și considerațiile menționate anterior la 29 iunie 2016. Societății Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd și industriei din Uniune li s-a acordat posibilitatea să formuleze observații cu privire la acestea.
- (17) Au fost primite observații în termenele prevăzute și acestea au fost luate în considerare în mod corespunzător. În plus, la 11 august 2016 a avut loc o audiere la care au participat serviciile Comisiei și societatea Yuanping.
- (18) Ca urmare a observațiilor primite de la părțile interesate, au fost efectuate schimbări în ceea ce privește originalul documentului de informare din 29 iunie 2016. Prin urmare, Comisia a comunicat din nou faptele și considerațiile de mai sus părților interesate la 24 august 2016.
- (19) În urma comunicării informațiilor, Oxaquim a susținut că nu era clar dacă afirmația Yuanping menționată la considerentul 4 de mai sus a fost în totalitate sau numai parțial justificată. În această privință, Comisia a confirmat că afirmația a fost justificată în totalitate. De fapt, astfel cum s-a explicat în detaliu în considerentele 5 și 6 de mai sus, calculul revizuit efectuat de Comisie în cadrul anchetei inițiale a reflectat pe deplin observațiile formulate de Yuanping la momentul anchetei inițiale.
- (20) La rândul său, Yuanping a afirmat că, la punerea în aplicare a hotărârii Curții, Comisia a realizat o analiză *post hoc* pentru a justifica constatările anchetei inițiale. Potrivit Yuanping, acest lucru a fost demonstrat de faptul că Comisia s-a bazat pe Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1138/2011 al Consiliului ⁽¹⁰⁾, care a fost publicat după evaluarea profitului-țintă în cadrul procedurii actuale. Societatea Yuanping a afirmat că o astfel de analiză *post hoc* nu ar putea fi utilizată pentru a justifica constatările inițiale. Această afirmație nu era corectă și a fost respinsă pentru următoarele motive.

⁽⁸⁾ A se vedea, printre altele, Regulamentul (CE) nr. 130/2006 al Consiliului din 23 ianuarie 2006 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit la importurile de acid tartric originar din Republica Populară Chineză (JO L 23, 27.1.2006, p. 1); Regulamentul (CE) nr. 1193/2008 al Consiliului din 1 decembrie 2008 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxelor provizorii la importurile de acid citric originar din Republica Populară Chineză (JO L 323, 3.12.2008, p. 1); Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1138/2011 al Consiliului din 8 noiembrie 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de percepere cu titlu definitiv a taxei provizorii instituite asupra importurilor de anumiți alcoolii grași și amestecurile lor, originari din India, Indonezia și Malaysia (JO L 293, 11.11.2011, p. 1).

⁽⁹⁾ Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 451/2011 al Consiliului din 6 mai 2011 de instituire a unei taxe antidumping definitive și de colectare definitivă a taxei provizorii instituite asupra importurilor de hârtie crețată de calitate superioară originară din Republica Populară Chineză (JO L 128, 14.5.2011, p. 1); Regulamentul (CE) nr. 2093/2002 al Consiliului din 26 noiembrie 2002 de instituire a unui drept antidumping definitiv și de percepere definitivă a dreptului provizoriu instituit asupra importurilor de fire texturate din poliester (PTY) originare din India (JO L 323, 28.11.2002, p. 1).

⁽¹⁰⁾ A se vedea nota de subsol 8.

- (21) În primul rând, în ceea ce privește cauzele invocate pentru evaluarea profitului-țintă (dintre care numai câteva au fost menționate în regulament), afirmația societății Yuanping este incorectă din punct de vedere factual. Profitul țintă în toate aceste cazuri, inclusiv în regulamentul menționat anterior de către societatea Yuanping, a fost determinat, fie cu titlu provizoriu, fie definitiv, înainte de stabilirea profitului-țintă în cadrul anchetei inițiale.
- (22) În al doilea rând, pentru a executa hotărârea Curții de Justiție în conformitate cu articolul 266 din TFUE, Comisia trebuie să furnizeze o expunere de motive în conformitate cu articolul 296 din TFUE pentru constatările efectuate în cursul anchetei inițiale pentru care Curtea a constatat că expunerea de motive a fost insuficientă. În acest sens, Comisia trebuie să se bazeze pe informațiile disponibile la momentul anchetei inițiale.
- (23) În consecință, Comisia a motivat aceste constatări, de exemplu, utilizarea unui profit-țintă de 8 %, prin utilizarea numai a informațiilor pe care s-a bazat în cursul anchetei inițiale.
- (24) În plus, toate informațiile prezentate de către Comisie în acest regulament se aflau deja în dosarul anchetei inițiale și/sau au fost disponibile publicului la momentul respectiv. Aceste informații au fost furnizate din nou societății Yuanping în contextul prezentei anchete, ceea ce demonstrează faptul că Comisia nu a utilizat nicio probă nouă în expunerea sa de motive îmbunătățită.
- (25) Societatea Yuanping a afirmat, de asemenea, că o procedură administrativă nu este suficientă pentru a corecta erorile constatate de Curte.
- (26) Acest argument a fost respins. Curtea nu a stabilit că aprecierile Comisiei erau eronate din punct de vedere factual sau substanțial. Dimpotrivă, Curtea a stabilit că, în anumite cazuri, regulamentul în litigiu nu era suficient motivat. Furnizarea unei expuneri de motive îmbunătățite în cadrul prezentului regulament, în conformitate cu articolul 296 din TFUE, constituie modalitatea adecvată de a se conforma hotărârii Curții.
- (27) În sfârșit, Yuanping a afirmat că cifra utilizată de Comisie pentru costurile ulterioare importului, respectiv 10 EUR/tonă, era prea scăzută. În susținerea acestei afirmații, Yuanping a furnizat Comisiei dovezi sub forma mai multor facturi din 2016, potrivit cărora costurile ulterioare importului ar fi fost mai ridicate.
- (28) Această afirmație a fost respinsă. Cifrele pentru costurile ulterioare importului utilizate de Comisie în cadrul anchetei inițiale au fost rezultatul informațiilor verificate provenind de la importatorii independenți care au cooperat. În acest sens, Yuanping nu a reușit să justifice motivul pentru care Comisia ar trebui să recalculeze această cifră prin utilizarea de date neverificate dintr-o perioadă aflată în afara perioadei de anchetă inițială.
- (29) Prezentul regulament este în conformitate cu avizul comitetului instituit prin articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Se instituie o taxă antidumping definitivă de 14,6 % pentru importurile de acid oxalic, sub formă dihidrată (număr CUS 0028635-1 și număr CAS 6153-56-6) sau sub formă anhidră (număr CUS 0021238-4 și număr CAS 144-62-7) și în soluție apoasă sau nu, originare din Republica Populară Chineză, încadrate în prezent la codul NC ex 2917 11 00 (cod TARIC 2917 11 00 91), produs de Yuanping Changyuan Chemicals Co. Ltd (cod adițional TARIC B232).

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 28 noiembrie 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

DECIZII

DECIZIA (PESC) 2016/2082 A CONSILIULUI

din 28 noiembrie 2016

de modificare a Acțiunii comune 2008/851/PESC privind operația militară a Uniunii Europene în vederea unei contribuții la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 42 alineatul (4) și articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,

întrucât:

- (1) La 10 noiembrie 2008, Consiliul a adoptat Acțiunea comună 2008/851/PESC ⁽¹⁾ de instituire a operației militare a UE Atalanta („Atalanta”).
- (2) La 21 noiembrie 2014, prin Decizia 2014/827/PESC ⁽²⁾, Consiliul a modificat Acțiunea comună 2008/851/PESC și a prelungit misiunea Atalanta până la 12 decembrie 2016.
- (3) Revizuirea strategică din 2016 a misiunii Atalanta a concluzionat că mandatul acesteia ar trebui prelungit până în decembrie 2018.
- (4) Acțiunea comună 2008/851/PESC ar trebui să fie modificată în mod corespunzător.
- (5) În conformitate cu articolul 5 din Protocolul privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la elaborarea și la punerea în aplicare a deciziilor și acțiunilor Uniunii care au implicații în materie de apărare. Danemarca nu participă la punerea în aplicare a prezentei decizii și nu contribuie, prin urmare, la finanțarea acestei operații,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Acțiunea comună 2008/851/PESC se modifică după cum urmează:

1. la articolul 14 se adaugă următorul alineat:

„(5) Valoarea de referință financiară pentru costurile comune ale operației militare a UE pentru perioada cuprinsă între 13 decembrie 2016 și 31 decembrie 2018 este de 11 064 000 EUR. Procentajul din valoarea de referință menționat la articolul 25 alineatul (1) din Decizia (PESC) 2015/528 a Consiliului (*) este stabilit la 0 %.

(*) Decizia (PESC) 2015/528 a Consiliului din 27 martie 2015 de instituire a unui mecanism de gestionare a finanțării costurilor comune ale operațiilor Uniunii Europene care au implicații militare sau în domeniul apărării (Athena) și de abrogare a Deciziei 2011/871/PESC (JO L 84, 28.3.2015, p. 39).”;

(1) Acțiunea comună 2008/851/PESC a Consiliului din 10 noiembrie 2008 privind operația militară a Uniunii Europene în vederea unei contribuții la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei (JO L 301, 12.11.2008, p. 33).

(2) Decizia 2014/827/PESC a Consiliului din 21 noiembrie 2014 de modificare a Acțiunii comune 2008/851/PESC privind operația militară a Uniunii Europene în vederea unei contribuții la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei (JO L 335, 22.11.2014, p. 19).

2. la articolul 16, alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Operația militară a UE se încheie la 31 decembrie 2018.”

Articolul 2

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 28 noiembrie 2016.

Pentru Consiliu
Președintele
F. MOGHERINI

DECIZIA (PESC) 2016/2083 A CONSILIULUI**din 28 noiembrie 2016****de modificare a Deciziei 2014/486/PESC privind misiunea Uniunii Europene de consiliere pentru reforma sectorului securității civile în Ucraina (EUAM Ucraina)**

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 28, articolul 42 alineatul (4) și articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Înalțului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate,

întrucât:

- (1) La 22 iulie 2014, Consiliul a adoptat Decizia 2014/486/PESC ⁽¹⁾ privind misiunea Uniunii Europene de consiliere pentru reforma sectorului securității civile în Ucraina (EUAM Ucraina).
- (2) Decizia 2014/486/PESC, astfel cum a fost modificată prin Decizia (PESC) 2015/2249 a Consiliului ⁽²⁾, a stabilit pentru EUAM Ucraina o valoare de referință până la 30 noiembrie 2016 și un mandat până la 30 noiembrie 2017.
- (3) La 12 mai 2016, Consiliul a adoptat Decizia (PESC) 2016/712 ⁽³⁾ prin care a fost adaptată valoarea de referință financiară pentru perioada de până la 30 noiembrie 2016.
- (4) Ar trebui să fie prevăzută o valoare de referință financiară pentru perioada cuprinsă între 1 decembrie 2016 și 30 noiembrie 2017 și, prin urmare, Decizia 2014/486/PESC ar trebui să fie modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia 2014/486/PESC se modifică după cum urmează:

1. La articolul 14, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Valoarea de referință financiară destinată acoperirii cheltuielilor aferente EUAM Ucraina până la 30 noiembrie 2014 este de 2 680 000 EUR. Valoarea de referință financiară destinată acoperirii cheltuielilor aferente EUAM Ucraina în perioada 1 decembrie 2014-30 noiembrie 2015 este de 13 100 000 EUR. Valoarea de referință financiară destinată acoperirii cheltuielilor aferente EUAM Ucraina în perioada 1 decembrie 2015-30 noiembrie 2016 este de 17 670 000 EUR. Valoarea de referință financiară destinată acoperirii cheltuielilor aferente EUAM Ucraina în perioada 1 decembrie 2016-30 noiembrie 2017 este de 20 800 000 EUR. Valoarea de referință financiară pentru perioadele ulterioare se stabilește de către Consiliu.”

2. La articolul 17 se introduce următorul alineat:

„(1a) ÎR este autorizat să transmită către Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă («Frontex») informații și documente clasificate UE generate în scopul EUAM Ucraina până la nivelul de clasificare stabilit de Consiliu în conformitate cu Decizia 2013/488/UE. ÎR și Frontex stabilesc modalitățile de conlucrare în acest scop.”

⁽¹⁾ Decizia 2014/486/PESC a Consiliului din 22 iulie 2014 privind misiunea Uniunii Europene de consiliere pentru reforma sectorului securității civile în Ucraina (EUAM Ucraina) (JO L 217, 23.7.2014, p. 42).

⁽²⁾ Decizia (PESC) 2015/2249 a Consiliului din 3 decembrie 2015 de modificare a Deciziei 2014/486/PESC privind misiunea Uniunii Europene de consiliere pentru reforma sectorului securității civile în Ucraina (EUAM Ucraina) (JO L 318, 4.12.2015, p. 38).

⁽³⁾ Decizia (PESC) 2016/712 a Consiliului din 12 mai 2016 de modificare a Deciziei 2014/486/PESC privind misiunea Uniunii Europene pentru reforma sectorului securității civile în Ucraina (EUAM Ucraina) (JO L 125, 13.5.2016, p. 11).

*Articolul 2***Intrarea în vigoare**

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 28 noiembrie 2016.

Pentru Consiliu

Președintele

P. ŽIGA

DECIZIA (UE) 2016/2084 A COMISIEI**din 10 iunie 2016****privind ajutorul de stat SA.38132 (2015/C) (ex 2014/NN) – compensație suplimentară pentru obligația de serviciu public acordată societății Arfea***[notificată cu numărul C(2016) 3472]***(Numai textul în limba italiană este autentic)****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispoziția sau dispozițiile menționate anterior ⁽¹⁾ și având în vedere respectivele observații,

întrucât:

1. PROCEDURA

- (1) Printr-o notificare electronică transmisă la 9 ianuarie 2014, autoritățile italiene au notificat, în conformitate cu articolul 108 alineatul (3) din TFUE, compensația suplimentară acordată de Tribunalul administrativ regional din Piemont în favoarea societății Arfea – Aziende Riunite Filovie ed Autolinee – (denumită în continuare „Arfea”) pentru prestarea de servicii de transport de călători cu autobuzul, pe baza concesiunilor acordate de regiunea Piemont din Italia (denumită în continuare „regiunea”) în perioada 1997-1998 (denumită în continuare „perioada examinată”).
- (2) Notificarea a fost înregistrată cu numărul SA.38132. În urma unei cereri de informații transmise de Comisie la 7 februarie 2014 pentru a obține clarificări cu privire la achitarea compensației suplimentare, la 11 martie 2014, regiunea a confirmat că a plătit compensația suplimentară către Arfea la 7 februarie 2014, adică după ce guvernul italian a notificat măsura Comisiei. Prin urmare, măsura este tratată ca fiind o măsură nenotificată.
- (3) Autoritățile italiene au furnizat mai multe informații la 7 aprilie 2014 și la 21 mai 2014 și, în urma unei cereri de informații transmise de Comisie la 24 iulie 2014, autoritățile italiene au furnizat un set suplimentar de informații la 20 august 2014.
- (4) Prin scrisoarea din 23 februarie 2015, Comisia a informat Italia că a decis să inițieze procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (denumit în continuare „TFUE”) cu privire la ajutor. Autoritățile italiene și-au prezentat observațiile privind decizia de inițiere a procedurii prin scrisoarea din 16 aprilie 2015.
- (5) În decizia sa de inițiere a procedurii, care a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾, Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la măsura în cauză.
- (6) Singura parte terță care a prezentat observații ca răspuns la decizia de inițiere a fost Arfea, beneficiara măsurii. Observațiile sale au fost primite la 30 iulie 2015, iar la 18 august 2015 au fost transmise Italiei, fiindu-i oferită acestui stat membru posibilitatea să reacționeze. Observațiile Italiei au fost primite prin scrisoarea din 24 septembrie 2015.

⁽¹⁾ JO C 219, 3.7.2015, p. 12.

⁽²⁾ A se vedea nota de subsol nr. 1.

2. DESCRIEREA DETALIATĂ A AJUTORULUI

2.1. Societatea și serviciile prestate

- (7) Arfea este o societate privată care prestează servicii de transport public local pe bază de concesiuni, precum și servicii de transport comercial privat. Mai exact, potrivit autorităților italiene, Arfea a gestionat o rețea de transport cu autobuzul, în calitate de concesionar, în provinciile Alessandria și Asti (denumite în continuare „provinciile”) pe tot parcursul perioadei analizate (1997 și 1998). Societatea a furnizat și alte servicii private, cum ar fi servicii turistice și de închiriere de autobuze.
- (8) În conformitate cu informațiile furnizate de autoritățile italiene, regiunea a plătit deja contribuții publice către Arfea pentru serviciul sus-menționat pe parcursul perioadei 1997-1998 în temeiul Deciziei-cadru a Consiliului regional (Delibera della Giunta Regionale sau D.G.R) nr. 658-2041 din 16 februarie 1984 (denumită în continuare „Decizia-cadru din 1984”) de punere în aplicare a Legii nr. 151/1981⁽³⁾ și a Legii regionale nr. 16/1982⁽⁴⁾. Aceste acte normative au stabilit regulile de acordare a contribuțiilor publice pentru investițiile și deficitele operaționale ale entităților sau întreprinderilor care furnizează servicii de transport de pasageri. În conformitate cu articolul 1 din Legea regională nr. 16/82, astfel de servicii sunt cele „folosite în mod obișnuit pentru transportul de persoane sau de mărfuri, prestate continuu sau periodic, cu tarife, ore, frecvențe și trasee predefinite și cu ofertă nediferențiată”. În 1997, Arfea a solicitat, de asemenea, și a obținut contribuții publice suplimentare din partea regiunii în temeiul articolului 12 din Legea nr. 472/1999 pentru anul 1997. Întrucât se pare că aceste contribuții publice au fost atribuite societății Arfea cu cel puțin zece ani înainte de data la care Comisia a trimis prima solicitare de informații statului italian, respectivele contribuții nu vor face obiectul unei evaluări în cadrul prezentei decizii.
- (9) În 2007, în urma unei hotărâri pronunțate de Consiglio di Stato (Curtea Administrativă Supremă din Italia) de acordare a unei compensații retroactive pentru obligații de serviciu public unui prestator de servicii de transport direct în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 1191/69 al Consiliului⁽⁵⁾, pe lângă compensațiile primite deja în temeiul legislației naționale⁽⁶⁾, Arfea a solicitat regiunii compensații suplimentare pentru obligațiile de serviciu public pe baza acestui regulament pentru dezavantajele economice pe care le-ar fi suferit ca urmare a obligațiilor de serviciu public („OSP”) despre care se presupune că i-au fost impuse în 1997 și, respectiv, 1998. Potrivit Arfea, valoarea compensației primite, calculată în conformitate cu legislația națională, nu a permis compensarea integrală a deficitului înregistrat în vederea executării obligațiilor de serviciu public (OSP). Această cerere a fost respinsă de regiune prin adresele din 14 mai 2007 și 25 ianuarie 2008. Prin apelurile nr. 913/2007 și 438/2008, Arfea și alți furnizori de servicii au contestat aceste adrese de respingere a cererilor suplimentare de compensații.

2.2. Hotărârile pronunțate de Tribunalul administrativ regional din Piemont (Tribunale amministrativo regionale del Piemonte – TAR Piemonte)

- (10) Prin hotărârile din 18 februarie 2010 (sentințele nr. 976 și 977/2010), Tribunalul administrativ regional din Piemont („Tribunalul administrativ regional”) a admis căile de atac formulate de Arfea și a concluzionat că, în temeiul Regulamentului (CEE) nr. 1191/69, aceasta avea dreptul să primească o compensație suplimentară pentru serviciul public prestat.
- (11) Prin aceste hotărâri, Tribunalul administrativ regional a considerat că unei întreprinderi care prestează un serviciu public nu i se poate respinge cererea de rambursare a costurilor efectuate în mod efectiv în vederea prestării serviciului respectiv. Nivelul inadecvat al contribuției aplicat de Italia ar fi reprezentat un dezavantaj nejustificat pentru concesionar. În plus, Tribunalul administrativ regional a considerat că Arfea avea dreptul să primească o compensație pentru obligația de serviciu public chiar și în absența unei cereri prealabile de eliminare a OSP. În opinia Tribunalului administrativ regional, valoarea exactă a compensației suplimentare datorate Arfea trebuia să fie stabilită de regiune pe baza unor date fiabile preluate din evidențele contabile ale societății, care să ateste diferența dintre costurile atribuibile acelei părți din activitățile societății Arfea asociate cu OSP și veniturile

⁽³⁾ Legge 10 aprile 1981, n. 151 Legge quadro per l'ordinamento, la ristrutturazione ed il potenziamento dei trasporti pubblici locali. Istituzione del Fondo nazionale per il ripiano dei disavanzi di esercizio e per gli investimenti nel settore (GU n. 113 del 24.4.1981), care se poate accesa la adresa: <http://www.normattiva.it/uri/res/N2Ls?urn:nir:stato:legge:1981-04-10;151>

⁽⁴⁾ Legge regionale 23 luglio 1982, n. 16. Interventi finanziari della Regione nel settore del trasporto pubblico di persone (B.U. 28 luglio 1982, n. 30), care se poate accesa la adresa: <http://arianna.consiglioregionale.piemonte.it/base/leggi/11982016.html>

⁽⁵⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1191/69 al Consiliului din 26 iunie 1969 privind acțiunea statelor membre în ceea ce privește obligațiile inerente noțiunii de serviciu public în domeniul transportului feroviar, rutier și pe căi navigabile interioare (JO L 156, 28.6.1969, p. 1).

⁽⁶⁾ Sentința nr. 5043 din 28 august 2006.

corespunzătoare. Cu toate acestea, regiunea nu a calculat cuantumul compensației care trebuia plătită societății Arfea conform dispoziției Tribunalului administrativ regional.

- (12) Prin ordonanțele (*ordinanze istruttorie*) nr. 198 și nr. 199 din 14 februarie 2013, Tribunalul administrativ regional a numit un expert („expertul”) care să își asume sarcina de a verifica dacă sumele solicitate de Arfea (1 446 526 EUR pentru 1997 și 421 884 EUR pentru 1998) au fost calculate în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1191/1969 și cu punctele 87-95 din hotărârea Altmark⁽⁷⁾. Din hotărârile Tribunalului administrativ regional (*giudizio per l'ottemperanza*) nr. 1070 și nr. 1071/2013 din 10 octombrie 2013 rezultă că expertul a verificat dacă prejudiciul economic suferit de Arfea sub forma unei subcompensări s-a ridicat la 1 196 780 EUR pentru 1997 și la 102 814 EUR pentru 1998. Tribunalul administrativ regional a cuantificat valoarea compensațiilor suplimentare pe care regiunea trebuia să le plătească societății Arfea în consecință și a dispus plata acestor sume până la 7 februarie 2014. Autoritățile italiene au confirmat faptul că regiunea a plătit aceste sume societății Arfea la 7 februarie 2014.
- (13) Plata acestor compensații suplimentare de către regiune societății Arfea ca urmare a Hotărârilor nr. 1070 și 1071/2013 constituie măsurile care nu au fost notificate și care fac obiectul prezentei decizii.

2.3. Cuantumul compensației suplimentare

- (14) După cum s-a explicat în secțiunea precedentă, Tribunalul administrativ regional a numit un expert care să stabilească compensația suplimentară datorată de regiune societății Arfea. La 17 iunie 2013, expertul a publicat două rapoarte, unul pentru anul 1997, celălalt pentru anul 1998. Expertul a făcut corecții contabile la metodologia utilizată de consultanții Arfea pentru calcularea cuantumului compensației, însă a confirmat că metodologia utilizată pentru calcularea compensației suplimentare era în conformitate cu articolele 10 și următoarele din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69 și cu punctele 87-95 din hotărârea Altmark. Metodologia utilizată de expert a fost următoarea:
- (a) s-a calculat diferența dintre costurile nete și veniturile care proveneau din furnizarea obligațiilor de serviciu public;
- (b) din suma calculată în conformitate cu litera (a) s-au dedus contribuțiile publice deja acordate societății Arfea („deficitul verificat”);
- (c) ulterior, deficitul verificat a fost comparat cu efectul financiar net „echivalent cu totalitatea efectelor, pozitive sau negative, înregistrate în vederea respectării obligației de serviciu public asupra costurilor și veniturilor operatorului de serviciu public”⁽⁸⁾. În acest scop, expertul a calculat efectul financiar net în conformitate cu metodologia menționată în anexa la Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului⁽⁹⁾.
- (15) În rapoartele sale, expertul explică faptul că datele utilizate pentru verificare au fost certificate de regiune. Contrar afirmației făcute de autoritățile italiene, expertul consideră că, pe baza evidențelor contabile ale societății Arfea, se poate stabili care au fost costurile suportate pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public care ar fi fost impuse de regiunea Piemont. Potrivit expertului, unele costuri pot fi alocate direct, în timp ce alte costuri comune pot fi separate numai prin atribuirea indirectă a acestora către activitățile publice și private ale Arfea. Alocarea indirectă a costurilor comune s-a realizat pe baza parametrilor indicați în așa-numitul „model de bază” (*modelli base*) despre care se presupune că ar fi fost elaborat de Arfea pe baza indicațiilor furnizate de regiune (așa-numitele „instrucțiuni 97”). Parametrii respectivi indică procentul de activitate pentru servicii publice urbane și

⁽⁷⁾ Cauza C-280/00, Altmark Trans/Regierungspräsidium Magdeburg, EU:C:2003:415.

⁽⁸⁾ A se vedea anexa la Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2007 privind serviciile publice de transport feroviar și rutier de călători și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 1191/69 și (CEE) nr. 1107/70 ale Consiliului (JO L 315, 3.12.2007, p. 1).

⁽⁹⁾ În conformitate cu punctul 2 din anexă, „efectele se evaluează comparând situația în care obligația de serviciu public este îndeplinită cu situația care ar fi existat dacă obligația nu ar fi fost îndeplinită. Pentru a calcula efectul financiar net, autoritatea competentă se orientează după următorul mecanism:

- costurile suportate în legătură cu o obligație de serviciu public sau cu un set de obligații de serviciu public impuse de autoritatea competentă/autoritățile competente, obligații conținute într-un contract de servicii publice și/sau într-o normă generală;
 - minus eventualele efecte financiare pozitive generate în cadrul rețelei exploatate în temeiul obligației/obligațiilor de serviciu public în cauză;
 - minus sumele încasate din tarife sau orice alte venituri generate în îndeplinirea obligației/obligațiilor de serviciu public în cauză;
 - plus un profit rezonabil,
- egal efectul financiar net.”

interurbane prestate în regiune și procentul de alte activități private (de exemplu, închirierea de autobuze). Expertul a aplicat aceste procente la costurile comune pentru care, se presupune, că nu s-au putut menține evidențe contabile separate.

- (16) În ceea ce privește conformitatea cu hotărârea în cauza Altmark, expertul nu adoptă o poziție cu privire la însărcinarea efectivă a societății Arfea cu obligații de serviciu public definite în mod clar, întrucât această chestiune nu s-a încadrat în mandatul său. Acesta confirmă faptul că parametrii de calculare a contribuțiilor publice au fost stabiliți prin Decizia-cadru din 1984 și că acea compensație suplimentară verificată în rapoartele sale nu depășește ceea ce este necesar pentru acoperirea integrală sau parțială a costurilor suportate în scopul îndeplinirii obligațiilor de serviciu public, luând în considerare veniturile relevante și un profit rezonabil pentru executarea obligațiilor în cauză.
- (17) Expertul este de acord cu calcularea profitului rezonabil de către consultanții Arfea, acesta definindu-se ca o remunerare medie a capitalului pe baza următoarelor ipoteze:
- (a) capitalul investit a fost calculat ca active nete ale Arfea rezultate din evidențele contabile (în 1997: 7,98 miliarde ITL) minus contribuțiile regionale pentru investiții. Această sumă a fost apoi redusă pentru a reflecta procentul activelor utilizate pentru a furniza exclusiv servicii publice, cu utilizarea procentului corespunzător din activitățile Arfea. Suma rezultată pentru 1997 a fost de 1,6 miliarde ITL;
- (b) pe baza formulei alese de consultant pentru calcularea rentabilității preconizate a capitalului investit, rata relevantă de rentabilitate a fost stabilită la 12,39 % pentru 1997 și 10,81 % pentru 1998.
- (18) În cele din urmă, expertul susține că în 1997 și 1998 costurile unitare ale Arfea sunt coerente cu cele ale unei întreprinderi tipice, bine gestionate, care prestează servicii similare pe piață.
- (19) În consecință, compensațiile suplimentare pentru 1997 și 1998 (1 196 780 EUR pentru 1997 și 102 814 EUR pentru 1998) ar corespunde diferenței dintre deficitul verificat și efectul financiar net, minus contribuțiile publice deja plătite de regiune.

2.4. Acordurile de concesiune

- (20) Autoritățile italiene au prezentat 28 de concesiuni (*disciplinari di concessione*) acordate de provincii societății Arfea pentru furnizarea de servicii pe 27 de rute regionale și o rută interregională, cu date diferite de valabilitate. Unele concesiuni erau, în mod clar, în vigoare în perioada analizată, în timp ce pentru altele nu există dovezi de reînnoire, ci numai de modificare ulterioară:

Concesiune	Valabilitate
1. Alessandria – Voghera (serviciu interregional)	1996
2. Acqui – Mombaruzzo	15.9.1993-31.12.93 – dovezi cu privire la modificări, ultima modificare în septembrie 1996
3. Acqui – Spinetta – fabrici industriale (<i>linea operaia</i>)	1996 – dovezi cu privire la modificări, ultima modificare în octombrie 1998
4. Oviglio – Asti fs	18.10.93-31.12.93 – dovezi cu privire la modificări, ultima modificare în septembrie 1996
5. Alessandria – Mirabello – Casale	1986 – dovezi cu privire la modificări, ultima modificare în 1994
6. Alessandria – Ovada	1.6.97-31.12.97 (contract semnat în 1999 – concesiunea menționează plăți din partea Arfea atât pentru 1997, cât și pentru 1998)
7. Altavilla – Casale	1983 – dovezi cu privire la modificări, ultima modificare în 1994

Concesiune	Valabilitate
8. Arquata – Spinetta – Alessandria – fabricile industriale Michelin și Montedison (<i>linea operaia</i>)	1997 (contract semnat în 1998)
9. Cassano Spinola – Novi – fabrica industrială (ILVA)	15.9.93-31.12.93 – dovezi cu privire la modificări, ultima modificare în septembrie 1997
10. Avolasca – Tortona	1.3.83-31.12.83 – dovezi cu privire la modificări, ultima modificare în 1995
11. Moretti – Acqui Terme	15.9.93-31.12.93 – dovezi cu privire la modificări, ultima modificare în 1996
12. Novi Ligure – Tortona	1998 (este menționată concesiunea anterioară din 1994)
13. Sarizzola – Tortona	15.9.93-31.12.93 – dovezi cu privire la modificări, ultima modificare în 1995
14. Fontanile – Alessandria	15.9.93-31.12.93 – contract semnat în 1996
15. Isola s. Antonio – Tortona	8.11.93-31.12.93 – dovezi cu privire la modificări, ultima modificare în 1996
16. Mombaruzzo – Quattordio	1993 – dovezi cu privire la modificări, ultima modificare în noiembrie 1996
17. Altavilla – Alessandria	18.10.93 – dovezi cu privire la modificări, ultima modificare în iunie 1996
18. Arquata – Tortona	29.9.97-31.12.98 – contract semnat în 1999
19. Garbagna – Tortona	1997 – contract semnat în octombrie 1998
20. Bassignana – Alessandria	18.10.93-31.12.93 – dovezi cu privire la modificări, ultima modificare în 1997
21. Caldirola – Alessandria	1.4.96-31.12.96 – contract semnat în noiembrie 1996
22. Masio – Alessandria	18.10.93-31.12.93 – ultimele modificări convenite în octombrie 1997, cu intrare în vigoare în aprilie 1997
23. Quattordio – Alessandria	Cerere 1993 – dovezi privind reînnoirea în 1994, 1995, 1996 și 1997
24. S.Agata Fossili – Tortona	1.4.92-31.12.92 – dovezi cu privire la modificări, ultima modificare în 1995
25. Torre Garofoli – Tortona	1973 – dovezi cu privire la modificări, ultima modificare în 1993
26. Castelnuovo S. – Spinetta M.	1981 – dovezi cu privire la modificări, ultima modificare în 1997
27. Acqui – Alessandria	1994 – dovezi cu privire la modificări, ultima modificare în 1999
28. Alessandria – Acqui Terme	1994 – dovezi cu privire la modificări, ultima modificare în 1996

- (21) Toate concesiunile sunt concesiuni anuale, reînnoirea acestora fiind condiționată de introducerea unei cereri de reînnoire cu cel puțin o lună înainte de expirarea concesiunii și de plata unei taxe de concesiune. Toate contractele de concesiune prevăd că serviciile au fost efectuate în întregime pe riscul întreprinderii. Mai multe contracte de concesiune fac referire la tabele regionale de stabilire a tarifelor. Cinci contracte de concesiune indică faptul că prestarea serviciului nu constituie un drept la o subvenție sau la o compensație de orice natură. Celelalte 23 de contracte de concesiune indică faptul că accesul la contribuții publice este condiționat de respectarea dispozițiilor contractelor de concesiune și că toate calculele relevante sunt efectuate în baza Deciziei-cadru din 1984 ⁽¹⁰⁾.

2.5. Motive pentru inițierea procedurii

- (22) Așa cum s-a explicat în decizia de inițiere a procedurii, Comisia a avut mai multe îndoieli cu privire la compatibilitatea măsurii cu piața internă.
- (23) În primul rând, Comisia a investigat dacă cele patru condiții prevăzute de Curtea de Justiție a Uniunii Europene („CJUE”) în jurisprudența sa aferentă cauzei Altmark au fost îndeplinite.
- (24) În al doilea rând, Comisia și-a exprimat îndoiala cu privire la derogarea măsurii în cauză de la obligația de notificare prevăzută la articolul 17 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69. În mod special, Comisia și-a exprimat mai întâi îndoielele cu privire la ipoteza impunerii de OSP în mod unilateral asupra societății Arfea de către regiune și, în al doilea rând, cu privire la conformitatea compensației în cauză cu toate cerințele Regulamentului (CEE) nr. 1191/69. În cazul în care se demonstra că niciuna dintre aceste condiții nu a fost îndeplinită, compatibilitatea măsurii notificate trebuia să fie evaluată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1370/2007.
- (25) În al treilea rând, Comisia a avut îndoieli cu privire la compatibilitatea măsurii în cauză cu Regulamentul (CE) nr. 1370/2007. Comisia a investigat dacă societății Arfea i-au fost încredințate obligații de serviciu public (OSP) în sensul Regulamentului (CE) nr. 1370/2007 prin intermediul unui contract de servicii publice sau prin intermediul unor norme generale. În măsura în care contractele de concesiune ar putea fi considerate contracte de achiziții publice de servicii, Comisia și-a exprimat îndoiala cu privire la faptul că aceste acorduri îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007, care stabilește conținutul obligatoriu al contractelor de servicii publice. De asemenea, Comisia a avut îndoieli cu privire la respectarea cerințelor prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 în ceea ce privește calcularea compensației acordate Arfea, în scopul evitării supracompensării.
- (26) În al patrulea rând, Comisia a avut îndoieli cu privire la natura exactă a măsurii în cauză. În special, Comisia a pus la îndoială faptul că măsura în cauză ar putea fi considerată o acordare de despăgubiri pentru culpă, care nu constituie un avantaj în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, și nu o decizie de acordare de compensații pentru obligația de serviciu public.

3. OBSERVAȚIILE ITALIEI

- (27) În observațiile transmise, autoritățile italiene au considerat că măsura notificată constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, în special pentru că nu îndeplinește toate condițiile prevăzute de Curtea Europeană de Justiție în hotărârea Altmark. De asemenea, în opinia autorităților italiene, compensația acordată de regiune încalcă atât Regulamentul (CEE) nr. 1191/69, cât și Regulamentul (CE) nr. 1370/2007. În acest context, Italia a prezentat, în esență, argumentele de mai jos.
- (28) Autoritățile italiene au subliniat faptul că nu a existat nicio impunere unilaterală sau contractuală de serviciu public pentru serviciile de transport cu autobuzul în perioada vizată. În primul rând, Italia susține că Arfea și-a desfășurat activitatea în baza unor contracte de concesiune care trebuiau reînnoite anual, la cererea societății. Aceste contracte de concesiune (28 în total, enumerate la considerentul 19 de mai sus) includeau obligația de a utiliza un sistem de tarifare aprobat de regiune pentru un program prestabilit în schimbul dreptului exclusiv de

⁽¹⁰⁾ Decizia-cadru din 1984 a stabilit nivelurile „costurilor standard” pentru serviciile cu autobuze și tramvaie pentru orașul Torino și pentru alte municipalități din Piemont și a făcut o distincție între liniile de transport în regiunile de câmpie și cele în regiunile muntoase. Articolul 1 prevede stabilirea costurilor standard pe baza unor criterii de gestionare prudente și riguroase, ținând cont, de asemenea, de calitatea serviciului prestat și de condițiile geografice. În conformitate cu articolul 4, suma rezultată din aplicarea costurilor standard la numărul de kilometri parcurși de prestatorul de servicii a reprezentat nivelul maxim admisibil al contribuțiilor publice anuale, cu excepția cazurilor în care costurile reale suportate de prestatorul de servicii au fost mai mici decât costurile standard. În acest caz, contribuțiile publice urmau să fie acordate pe baza costurilor reale ale prestatorului de servicii.

a presta serviciile în cauză, însă nu a identificat nicio obligație de serviciu public în sensul articolului 2 din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69. De asemenea, în opinia autorităților italiene, contractele de concesiune nu indicau parametrii compensației stabiliți în prealabil cu trimiteri la OSP specifice. Atribuirea *ex post* a compensației printr-o hotărâre judecătorească pronunțată de o instanță națională ar fi incompatibilă cu această cerință.

- (29) În al doilea rând, toate documentele referitoare la concesiuni specifică faptul că serviciul urma să fie furnizat exclusiv pe riscul societății, iar costurile urmau să fie suportate în întregime de prestatorul de servicii. Deși contractele de concesiune încheiate cu autoritățile italiene prevedeau că prestarea serviciului urma să se realizeze exclusiv pe riscul societății, Arfea a solicitat în mod repetat prelungirea contractelor menționate.
- (30) În al treilea rând, documentele referitoare la concesiuni arată, de asemenea, că rutele deservite de autobuzele societății au fost modificate de mai multe ori, la cererea societății, și, prin urmare, se poate exclude faptul că obligațiile de serviciu public au fost impuse, chiar în mod implicit, de autoritatea regională sau provincială care a atribuit contractele.
- (31) În plus, autoritățile italiene au explicat că, în schimbul dreptului exclusiv de a presta servicii de transport, în condițiile prevăzute și cu modificările operate la solicitarea sa, societatea a primit contribuțiile de funcționare prevăzute de legislația italiană ca remunerație pentru serviciile prestate, pe baza unui cost standard calculat în temeiul Deciziei-cadru din 1984. Costul standard al serviciului a fost calculat în conformitate cu legislația în vigoare la acel moment (Legea nr. 151/81 și Legea regională nr. 16/82), care prevedea o contribuție la costurile de prestare a serviciului de transport public local pe baza cheltuielilor standard eligibile. Se urmărea, astfel, acoperirea integrală a deficitului operațional al societății. Potrivit legislației italiene, astfel de contribuții urmăreau să permită furnizorului de servicii să realizeze un echilibru economic, întrucât orice nou deficit era atribuit unei gestionări ineficiente de către furnizor. În consecință, s-a prevăzut în mod expres că orice astfel de deficit urma să fie suportat de societate, pe motivul că aceasta nu adoptase toate măsurile necesare pentru a reduce costurile și pentru a crește veniturile.
- (32) De asemenea, autoritățile italiene susțin că modul de calcul al compensației suplimentare efectuat *ex post* de expertul mandatat de tribunal încalcă în mod evident cerințele procedurii de compensare normale prevăzute la articolul 10 și următoarele din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69. Conform autorităților italiene, expertul consultat de tribunal doar a analizat costurile și veniturile prezentate de consultantul societății, care fuseseră stabilite *ex post* și în absența unei separări corespunzătoare a evidențelor contabile. Ulterior, acesta a ajuns la concluzia că, cu excepția câtorva elemente în cazul cărora s-au constatat discrepanțe, rezultatul obținut fusese corect.
- (33) În plus, autoritățile italiene consideră că acele compensații nu respectă niciuna dintre cerințele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1370/2007. În special, calcularea valorii compensației nu ar respecta metoda prevăzută în anexa 1 la Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 pentru a calcula efectul financiar net al îndeplinirii obligațiilor de serviciu public.
- (34) În cele din urmă, autoritățile italiene susțin că, prin hotărârile Tribunalului administrativ regional, s-a dispus plata către societatea Arfea a unei compensații financiare pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu în 1997 și 1998, însă nu s-au acordat compensații pentru prejudiciile care decurg din neplata acestor contribuții. Autoritățile italiene au explicat că, la 6 iunie 2014, Arfea a depus o cerere pentru acordarea de despăgubiri pe lângă compensația care îi fusese deja acordată de Tribunalul administrativ regional. Potrivit autorităților italiene, acest lucru ar demonstra că respectiva compensație acordată societății Arfea de Tribunalul administrativ regional, care face obiectul prezentei decizii, nu constituie o acordare de despăgubiri.

4. OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE

- (35) Singura parte interesată care a prezentat observații ca răspuns la decizia de inițiere a procedurii a fost Arfea, beneficiara măsurii. În observațiile sale, Arfea menționează că nu este de acord cu pozițiile preliminare adoptate de Comisie în decizia de inițiere a procedurii.
- (36) Arfea susține, în primul rând, că legalitatea și compatibilitatea măsurii în cauză ar trebui să fie evaluate de Comisie exclusiv în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1191/69, și nu în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1370/2007. Potrivit Arfea, Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 nu se aplică situațiilor care au apărut înainte de intrarea sa în vigoare, și anume 3 decembrie 2009, astfel cum ar fi confirmat tribunalul în hotărârea sa din 20 martie 2013 în cauza T-92/11 (*Andersen*). Totuși, Arfea susține că, în orice caz, compensațiile care i-au fost acordate respectă cerințele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1370/2007.

- (37) În al doilea rând, Arfea susține că i-au fost atribuite obligații de serviciu public în sensul articolului 2 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69. Potrivit Arfea, serviciile de transport public local sunt servicii publice. În Italia, aceste servicii sunt atribuite prin intermediul concesiunilor administrative, iar obligațiile de serviciu public aferente prestării acestor servicii sunt stabilite în contracte de concesiune și totodată în contracte și reglementări anexate acestui tip de contracte. În cazul societății Arfea, aceste obligații de serviciu public vizează programul de funcționare, rutele autobuzelor, stațiile și tarifele. Referitor la dispozițiile contractelor de concesiune, potrivit cărora serviciile trebuiau să fie prestate pe riscul întreprinderii, Arfea susține că acestea se referă la riscurile de siguranță pentru călători și terți, nu la un risc comercial general.
- (38) În al treilea rând, Arfea susține că faptul că nu a solicitat încetarea obligațiilor de serviciu public, în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69, nu o privează de dreptul său la compensații în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1191/69. Potrivit Arfea, procedura instituită prin articolul 4 din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69 nu ar trebui să se aplice obligațiilor de serviciu public care au fost impuse unei întreprinderi după intrarea în vigoare a Regulamentului (CEE) nr. 1191/69. Această interpretare a articolului 4 din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69 ar fi, conform Arfea, susținută de hotărârea Curții de Justiție din 3 martie 2014 în cauza C-518/12 (CTP).
- (39) În al patrulea rând, în ceea ce privește calcularea cuantumului compensației acordate de Tribunalul administrativ regional din regiunea Piemont, Arfea susține că raportul expertului mandatat de tribunal nu poate fi contestat de Comisie deoarece este o activitate tehnică preliminară care constituie exclusiv responsabilitatea instanțelor naționale. În orice caz, potrivit Arfea, parametrii pentru calcularea compensației ar fi fost stabiliți în prealabil în Decizia Consiliului regional din 16 februarie 1984 și nu ar fi beneficiat de o supracompensare. Prin urmare, compensațiile în cauză îndeplinesc cerințele stabilite în această privință prin Regulamentul (CEE) nr. 1191/69.
- (40) În al cincilea rând, potrivit Arfea, argumentele rezumate la considerentele 37-39 de mai sus se aplică, de asemenea, evaluării compatibilității compensației în cauză cu cerințele Regulamentului (CE) nr. 1370/2007. Totuși, în ceea ce privește conformitatea acestor compensații cu cerințele formale impuse de acest regulament, citate de Comisie la punctul 64 și următoarele din decizia de inițiere a procedurii, Arfea susține că aceste cerințe nu ar trebui să se aplice în cazul de față. Potrivit Arfea, conformitatea cu aceste cerințe ar fi imposibil de demonstrat din punct de vedere juridic și logic, întrucât situația în cauză precede cu mulți ani intrarea în vigoare a Regulamentului (CE) nr. 1370/2007.
- (41) În cele din urmă, Arfea susține că acele compensații care i-au fost acordate de Tribunalul administrativ regional din regiunea Piemont îndeplinesc cele patru condiții enunțate în hotărârea Altmark. În primul rând, societății Arfea i-ar fi fost atribuite obligații de serviciu public definite în mod clar, în conformitate cu prima condiție enunțată în hotărârea Altmark. În al doilea rând, parametrii compensației ar fi fost stabiliți în prealabil, în mod transparent și obiectiv, în Decizia Consiliului regional din 16 februarie 1984, în conformitate cu cea de a doua condiție enunțată în hotărârea Altmark. În al treilea rând, raportul de expertiză ar fi constatat că nivelul compensației nu depășea costurile legate de îndeplinirea obligațiilor de serviciu public, incluzând un profit rezonabil, în conformitate cu cea de a treia condiție enunțată în hotărârea Altmark. În cele din urmă, Arfea s-ar califica drept o întreprindere tipică și bine gestionată, în sensul celei de-a patra condiții enunțate în hotărârea Altmark, costul mediu pe kilometru fiind inferior costurilor regionale standard.

5. COMENTARIILE CU PRIVIRE LA OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR TERȚE

- (42) În comentariile lor privind observațiile societății Arfea, autoritățile italiene își reafirmă poziția exprimată în observațiile proprii privind decizia de inițiere, fără alte note suplimentare.

6. EVALUAREA AJUTORULUI

6.1. Existența ajutorului

- (43) În conformitate cu articolul 107 alineatul (1) din tratat, „sunt incompatibile cu piața internă ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre.”

- (44) În consecință, pentru ca o măsură de sprijin să fie considerată ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:
- trebuie să fie acordată de către stat sau prin intermediul resurselor de stat;
 - trebuie să confere un avantaj selectiv prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producției de anumite bunuri;
 - trebuie să denatureze sau să amenințe să denatureze concurența; și
 - trebuie să afecteze comerțul dintre statele membre.

6.1.1. Imputabilitatea și resursele statului

- (45) Comisia constată că hotărârile Tribunalului administrativ regional impun regiunii să plătească compensații suplimentare societății Arfea pentru furnizarea de servicii regulate de transport cu autobuzul în 1997 și 1998 pentru rutele regionale. Expertul a verificat dacă Arfea a suferit un dezavantaj economic sub forma unei subcompensări în valoare de 1 196 780 EUR pentru 1997 și 102 814 EUR pentru 1998, ca urmare a obligațiilor de serviciu public despre care se presupune că i-ar fi fost impuse. La 7 februarie 2014, regiunea a plătit efectiv această sumă societății Arfea pentru a se conforma acestor hotărâri.
- (46) Faptul că regiunea este obligată de o instanță națională să plătească compensații unei întreprinderi nu înseamnă că regiunii care s-a conformat hotărârii nu i se poate imputa nimic, întrucât instanțele interne ale statului în cauză trebuie să fie considerate organe ale aceluși stat și, prin urmare, sunt obligate la o cooperare loială ⁽¹⁾.
- (47) Așadar, măsura este imputabilă statului și resursele din care s-a plătit compensația reprezintă resurse ale statului.

6.1.2. Avantaj economic selectiv

- (48) Comisia remarcă de la bun început faptul că Arfea este implicată într-o activitate economică, și anume transportul de călători în schimbul unei remunerații. Prin urmare, Arfea ar trebui să fie considerată o „întreprindere” în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat.
- (49) De asemenea, aplicarea măsurii ar trebui să fie considerată selectivă întrucât o avantajează numai pe Arfea.
- (50) În ceea ce privește acordarea unui avantaj economic, din hotărârea în cauza *Altmark* rezultă că acele compensații acordate de stat sau prin intermediul resurselor de stat către întreprinderi în schimbul unor obligații de serviciu public care le sunt impuse nu conferă un astfel de avantaj pentru întreprinderile în cauză și, prin urmare, nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat dacă sunt îndeplinite patru condiții cumulative:
- în primul rând, întreprinderea beneficiară trebuie să îndeplinească în mod real obligații de serviciu public, iar aceste obligații trebuie să fi fost definite în mod clar;
 - în al doilea rând, parametrii pe baza cărora se calculează compensația trebuie stabiliți în prealabil în mod obiectiv și transparent;
 - în al treilea rând, compensația nu trebuie să depășească suma necesară acoperirii integrale sau parțiale a costurilor ocazionate de executarea obligațiilor de serviciu public, luând în considerare veniturile relevante și un profit rezonabil pentru executarea acestor obligații;
 - în al patrulea rând, atunci când întreprinderea care urmează să îndeplinească obligații de serviciu public nu este selectată în cadrul unei proceduri de achiziții publice, nivelul compensației necesare a fost stabilit pe baza unei analize a costurilor pe care o întreprindere tipică, bine gestionată și echipată în mod corespunzător cu mijloace de transport, astfel încât să poată îndeplini cerințele de serviciu public necesare, le-ar fi suportat în executarea acestor obligații, luând în considerare veniturile relevante și un profit rezonabil pentru executarea acestor obligații.

⁽¹⁾ Cauza C-527/12, Comisia/Germania, EU:C:2014:2193, punctul 56 și jurisprudența citată. A se vedea, de asemenea, cauza C-119/05, Lucchini, EU:C:2007:434, punctul 59.

(51) Hotărârea Altmark prevede ca toate cele patru condiții să fie satisfăcute cumulativ pentru a exclude prezența unui avantaj economic în cazul în care compensația este acordată unor întreprinderi în schimbul unor obligații de serviciu public care le sunt impuse.

(a) Prima condiție enunțată în hotărârea Altmark

(52) În ceea ce privește prima condiție enunțată în hotărârea Altmark, în primul rând, Comisia observă că statele membre sunt cele care trebuie să demonstreze că unei anumite întreprinderi i-au fost încredințate obligații de serviciu public și că impunerea unor astfel de obligații de serviciu public ar fi justificată prin considerații de interes general ⁽¹²⁾. Cu toate acestea, autoritățile italiene nu au explicat ce obligații de serviciu public justificate prin considerații de interes general i-au fost impuse societății Arfea. Dimpotrivă, acestea au susținut că societății Arfea nu i-a fost încredințată nicio obligație de serviciu public.

(53) În al doilea rând, Comisia constată că noțiunea de obligație de serviciu public se referă la condițiile impuse unui operator, pe care acest operator, dacă ar ține cont de propriile sale interese comerciale, nu și le-ar asuma sau nu și le-ar asuma în aceeași măsură în absența unei recompense. În plus, aceste condiții trebuie definite în mod clar de autoritate, prin intermediul unui act de atribuire. În această privință, Arfea nu a fost în măsură să precizeze în mod clar ce obligații de serviciu public i-au fost impuse și nici să demonstreze că aceste obligații de serviciu public au fost definite în mod clar în actul de atribuire. De asemenea, pentru motivele explicate la considerentele 77-82 de mai jos, Comisia consideră că există indicii clare că nicio astfel de obligație de serviciu public clar definită nu i-a fost impusă societății Arfea.

(b) Cea de a doua condiție enunțată în hotărârea Altmark

(54) În ceea ce privește cea de a doua condiție enunțată în hotărârea Altmark, Comisia observă că parametrii pentru calcularea compensației acordate societății Arfea prin hotărârile Tribunalului administrativ regional nu au fost stabiliți în prealabil. Aceștia au fost determinați exclusiv pe baza unui calcul *ex post* efectuat de expert pe baza mai multor ipoteze care nu au fost explicate în mod corespunzător și în condițiile în care nu a existat o separare a evidențelor contabile.

(55) Contrar a ceea ce susține Arfea, nu se poate considera că parametrii de calcul al compensațiilor au fost stabiliți în Decizia Consiliului regional din 16 februarie 1984. Într-adevăr, compensațiile acordate de Tribunalul administrativ regional societății Arfea reprezintă compensații suplimentare, vizând tocmai acoperirea sarcinii financiare pentru obligațiile de serviciu public care i-ar fi fost impuse Arfea, obligații care nu ar fi fost pe deplin acoperite de compensațiile deja acordate în conformitate cu Decizia Consiliului regional din 16 februarie 1984.

(56) O astfel de abordare contravine celei de a doua condiții enunțate în hotărârea Altmark iar orice despăgubire acordată în acest temei constituie ajutor de stat. Într-adevăr, Curtea a clarificat în hotărârea Altmark că „compensația plătită de un stat membru pentru pierderile suferite de o întreprindere, fără ca parametrii unei astfel de compensații să fi fost stabiliți în prealabil, în cazul în care se dovedește ulterior că prestarea anumitor servicii în cadrul executării obligațiilor de serviciu public nu a fost viabilă din punct de vedere economic, constituie o măsură financiară care intră sub incidența noțiunii de ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene” ⁽¹³⁾.

(57) Prin urmare, Comisia concluzionează că măsura notificată nu îndeplinește cea de a doua condiție enunțată în hotărârea Altmark.

(c) Cea de a treia condiție enunțată în hotărârea Altmark

(58) În ceea ce privește cea de a treia condiție enunțată în hotărârea Altmark, Comisia consideră, în primul rând, că, atunci când o întreprindere desfășoară atât activități care sunt supuse obligațiilor de serviciu public, cât și activități care nu sunt supuse obligațiilor de serviciu public, nu este posibil să se determine cu precizie care sunt costurile suportate pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public în lipsa unei separări corespunzătoare a evidențelor contabile aferente diferitelor activități ale prestatorului.

⁽¹²⁾ Cauza T-17/02, Fred Olsen, Rec., 2005, p. II-2031, punctul 216; Cauza T-289/03, BUPA și alții/Comisia, 2008, Rep., p. II-81, punctele 166-169 și punctul 172.

⁽¹³⁾ Cauza C-280/00, Altmark Trans/Regierungspräsidium Magdeburg, EU:C:2003:415, punctul 91.

- (59) În cazul de față, autoritățile italiene au susținut că Arfea nu a aplicat o separare corespunzătoare a evidențelor contabile între activitățile sale presupuse a fi supuse obligațiilor de serviciu public impuse de regiunea Piemont și celelalte activități pe care le desfășura. Comisia și-a exprimat, de asemenea, îndoiala cu privire la aplicarea de către Arfea a unei astfel de separări a evidențelor contabile, iar Arfea nu a transmis observații cu privire la acest aspect. Pe de altă parte, extrasele din situațiile financiare ale Arfea pe care expertul mandatat de instanță le-a utilizat pentru stabilirea cuantumului compensațiilor nu indică niciun fel de separare a evidențelor contabile între diferitele activități ale Arfea. Alocarea costurilor efectuată de expertul mandatat de tribunal a fost realizată *ex post*, pe baza modelului de bază elaborat de consultanții societății Arfea, care stabilea procentul costurilor de alocat diferitelor activități ale Arfea.
- (60) În al doilea rând, Comisia consideră că nivelurile de profit luate în considerare de expert pentru calcularea sumelor compensatorii sunt mai mari decât ceea ce poate fi considerat ca fiind o marjă rezonabilă a profitului în sensul celei de a treia condiții enunțate în hotărârea Altmark.
- (61) Expertul a considerat că o rată a rentabilității capitalului investit de 12,89 % pentru 1997 și de 10,81 % pentru 1998 a reprezentat o marjă de profit rezonabilă; aceste niveluri se bazează pe randamentul obligațiunilor de stat italiene pe 10 ani (6,8 % în 1997), plus o primă de risc medie (4,8 % în 1997) corectată în sens crescător pentru a ține seama de situația financiară a Arfea (cu 1,28 % pentru 1997).
- (62) În această privință, Comisia arată că prima de risc stabilită de expert este deosebit de mare, având în vedere că riscurile la care era expusă Arfea erau destul de limitate. Într-adevăr, Arfea a exploatat concesiunile pe baza unui drept exclusiv, care a protejat-o de concurența altor operatori, iar compensația stabilită de expert a compensat presupusele costuri integrale suportate pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public.
- (63) În plus, Comisia observă că, deși expertul a menționat că sectorul transporturilor a beneficiat de un risc mediu sub nivelul pieței, a corectat prima de risc în sens crescător pentru a ține cont de expunerea financiară a societății Arfea, care era mai mare decât media sectorului. Prin urmare, procedând astfel, expertul nu a luat în considerare riscul unei societăți tipice de transport, ci riscul societății Arfea, care era mai mare decât media sectorului.
- (64) Luând în considerare cele de mai sus, Comisia consideră că cea de a treia condiție enunțată în hotărârea Altmark nu este îndeplinită.

(d) Concluzii

- (65) Având în vedere natura cumulativă a condițiilor din hotărârea Altmark și faptul că măsura în cauză nu îndeplinește primele trei condiții, nu este necesar să se analizeze de către Comisie dacă cea de a patra condiție Altmark este îndeplinită.
- (66) Pe baza celor de mai sus, Comisia consideră că toate compensațiile suplimentare plătite societății Arfea pentru serviciile realizate pe parcursul perioadei analizate nu îndeplinesc cumulativ cele patru condiții enunțate în hotărârea Altmark și, prin urmare, conferă societății un avantaj economic selectiv în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat.

6.1.3. Denaturarea concurenței și efectul asupra schimburilor comerciale dintre statele membre

- (67) Comisia observă, în primul rând, că aceste compensații au fost acordate societății Arfea prin intermediul a două hotărâri pronunțate de Tribunalul administrativ regional din Piemont la 10 octombrie 2013 și au fost plătite de regiunea Piemont la 7 februarie 2014, adică mult după ce piața pentru transportul de călători cu autobuzul a fost deschisă concurenței în UE.
- (68) În această privință, CJUE a remarcat în hotărârea sa în cauza *Altmark* că, începând din 1995, mai multe state membre au început să deschidă anumite piețe de transport către concurența din partea unor întreprinderi din alte state membre, astfel încât anumite întreprinderi ofereau deja servicii de transport urban, suburban sau regional în alte state membre decât statul lor de origine la momentul respectiv.

- (69) În consecință, orice compensație acordată societății Arfea ar trebui să fie considerată de natură să denatureze concurența pentru furnizarea de servicii de transport de călători cu autobuzul și susceptibilă să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre, în măsura în care acest lucru are un impact negativ asupra capacității întreprinderilor de transport stabilite în alte state membre de a își oferi serviciile în Italia și consolidează poziția pe piață a Arfea prin scutirea de cheltuieli pe care, în caz contrar, ar fi trebuit să le suporte în cursul operațiunilor comerciale de rutină.
- (70) Comisia observă, de asemenea, că Arfea este activă pe alte piețe, cum ar fi piața serviciilor private de transport, și că, prin urmare, concurează cu alte societăți din cadrul Uniunii pe acele piețe. De asemenea, orice compensație acordată Arfea poate amenința să denatureze concurența și să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre și pe piețele respective.
- (71) În consecință, Comisia concluzionează că măsura denaturează concurența și afectează comerțul între statele membre.

6.1.4. Concluzie

- (72) Având în vedere cele de mai sus, Comisia concluzionează că măsura constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat.

6.2. Scutirea de la obligația de notificare în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1191/69

- (73) Pentru ca raționamentul Tribunalului administrativ regional să stabilească faptul că Arfea a avut dreptul la compensații suplimentare pentru obligațiile de serviciu public în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1191/69, ar fi trebuit ca Arfea să fi dobândit dreptul la compensație suplimentară în momentul în care a efectuat aceste servicii și ca acele plăți compensatorii să fi fost exceptate de la procedura de notificare obligatorie prevăzută la articolul 17 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69. În caz contrar, în măsura în care compensația constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din TFUE, omisiunea de a notifica această compensație ar fi făcut această compensație ilegală, în conformitate cu articolul 108 din TFUE. Acest lucru se datorează faptului că, în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din regulamentul în cauză, compensațiile plătite în temeiul acestuia sunt exceptate de la procedura de informare prealabilă prevăzută la articolul 108 alineatul (3) din TFUE.
- (74) În această privință, din hotărârea în cauza *Combus* reiese că noțiunea de „compensație pentru un serviciu public” în sensul acestei dispoziții trebuie să fie interpretată într-o manieră foarte restrictivă⁽¹⁴⁾. Exceptarea de la notificare prevăzută la articolul 17 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69 vizează numai compensația pentru obligațiile de serviciu public impuse unilateral unei întreprinderi, în conformitate cu articolul 2 din regulamentul respectiv, calculată prin metoda descrisă la articolele 10-13 din regulamentul (metoda comună de compensare). Cu toate acestea, ea nu se aplică contractelor de serviciu public definite la articolul 14. Compensațiile plătite în temeiul unui contract de serviciu public definit la articolul 14 din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69, care atrage după sine ajutorul de stat, trebuie notificate Comisiei înainte de a intra în vigoare. În cazul în care această cerință nu este respectată, compensația se consideră ajutor acordat ilegal în conformitate cu articolul 108 din tratat.
- (75) Prin urmare, eliberarea autorităților italiene de obligația notificării prealabile în prezentul caz, în temeiul articolului 17 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69, depinde, în primul rând, de existența unei impuneri unilaterale a obligației de serviciu public asupra societății Arfea de către regiune și, în al doilea rând, de conformitatea respectivei compensații plătite în baza acestei obligații cu Regulamentul (CEE) nr. 1191/69. Comisia va examina ambele aspecte pe rând.

(i) Obligația de serviciu public (OSP) impusă în mod unilateral

- (76) Potrivit Arfea, regiunea Piemont i-a impus obligațiile de serviciu public care au fost definite în contractele de concesiune pentru prestarea de servicii de transport cu autobuzul, precum și în contractele și normele aferente acestor contracte de concesiune. Aceste obligații de serviciu public vizează programele de funcționare, rutele, stațiile de autobuz și tarifele.

⁽¹⁴⁾ Cauza T 157/01, *Danske Busvognmænd*, 2004, EU:T:2004:76, punctele 77, 78 și 79.

- (77) În primul rând, Comisia observă că aceste contracte de concesiune prevăd în mod clar că au fost valabile doar timp de un an și au fost reînnoite la cererea furnizorului de servicii de transport, sub rezerva plății unei taxe de concesiune. Rezultă că aceste concesiuni au stat la baza unei relații contractuale între Arfea și regiunea Piemont, în care Arfea s-a angajat în mod voluntar.
- (78) Prin urmare, nu se poate considera că obligațiile de serviciu public în sensul Regulamentului (CEE) nr. 1191/69 au fost impuse în mod unilateral societății Arfea pe baza acestor contracte. După cum a reamintit Tribunalul în hotărârea sa din 3 martie 2016 în cauza T-15/14 (*Simet*), adeziunea voluntară la o relație contractuală este diferită de impunerea unilaterală a unor obligații de serviciu public și nu dă naștere unei obligații de compensare în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1191/69 ⁽¹⁵⁾.
- (79) În al doilea rând, Comisia observă că Arfea nu a identificat clar contractele și reglementările anexate la contractele de concesiune, care i-ar fi impus obligații de serviciu public. Cu toate acestea, Comisia înțelege că Arfea se referă la contractele privind rutele de autobuz și programul de lucru, care au fost incluse în contractele de concesiune, și la tabelele de stabilire a tarifelor regionale, la care unele dintre contractele de concesiune au făcut referire.
- (80) În ceea ce privește aceste contracte privind rutele de autobuz și orarele, Comisia observă că nu se poate considera că acestea impun în mod unilateral obligații de serviciu public societății Arfea. Într-adevăr, în ceea ce privește contractele de concesiune, acestea au fost încheiate în mod voluntar de către Arfea. În plus, conținutul acestor contracte, de exemplu, rutele de autobuz, a fost modificat la solicitarea Arfea în cazul mai multor contracte de concesiune. Prin urmare, nu se poate considera că acestea impun în mod unilateral obligații de serviciu public în sensul articolului 2 din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69.
- (81) În ceea ce privește tabelele de stabilire a tarifelor regionale, care instituie tarife maxime pentru toți călătorii, Comisia observă că Tribunalul a explicat clar, în hotărârea sa din 3 martie 2016 în cauza T-15/14 (*Simet*), că astfel de norme generale privind tarifele nu impun obligații de serviciu public în sensul articolului 2 din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69. Astfel, potrivit Curții, noțiunea de obligații în materie de tarife în sensul acestei dispoziții este limitată la tarifele maxime impuse pentru o anumită categorie de pasageri sau produse și nu acoperă măsurile generale de politică a prețurilor ⁽¹⁶⁾.
- (82) În cele din urmă, Comisia menționează că, în orice caz, faptul că Arfea a solicitat reînnoirea concesiunilor și chiar a plătit o taxă de concesiune pentru aceasta nu este în concordanță cu impunerea unei obligații de serviciu public în sensul articolului 2 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69. Într-adevăr, în temeiul acestei dispoziții, obligații de serviciu public „înseamnă obligații pe care, dacă ar lua în considerare propriul interes comercial, întreprinderea de transport nu și le-ar asuma sau nu și le-ar asuma în aceeași măsură, nici în aceleași condiții”. După cum a observat Tribunalul în hotărârea sa din 3 martie 2016 în cauza T-15/14 (*Simet*), este dificil să se admită că o întreprindere ar solicita reînnoirea unei concesiuni, ținând seama de obligațiile aferente acesteia, în pofida faptului că executarea concesiunii respective nu este în interesul său comercial.
- (ii) Conformitatea compensației cu metoda comună de compensare
- (83) Chiar dacă s-ar demonstra că obligațiile de serviciu public au fost impuse în mod unilateral societății Arfea în cazul de față, ceea ce nu este cazul, compensația pentru aceste servicii ar trebui să fie în continuare conformă cu metoda comună de compensare (secțiunea IV) din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69 pentru a fi scutită de obligația de notificare prealabilă în temeiul articolului 17 alineatul (2) din regulamentul menționat. Comisia nu consideră că această situație se aplică în cazul de față.
- (84) În această privință, Comisia amintește, în primul rând, că, potrivit articolelor 10 și 11 din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69, o compensație nu poate fi mai mare decât sarcina financiară suportată de o întreprindere ca urmare a impunerii unor obligații de serviciu public. În plus, articolul 1 alineatul (5) din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69, în versiunea aplicabilă începând cu 1 iulie 1992, prevede că: „În cazul în care o întreprindere de

⁽¹⁵⁾ Cauza T-15/14, *Simet SpA/Comisia*, punctul 163.

⁽¹⁶⁾ Cauza T-15/14, *Simet SpA/Comisia*, punctul 159.

transport prestează servicii supuse obligațiilor de serviciu public dar, în același timp, este angajată și în alte activități, serviciile publice trebuie prestate ca diviziuni separate care să îndeplinească cel puțin următoarele condiții:

(a) conturile corespunzătoare fiecăreia dintre aceste activități sunt separate, iar partea de active aferentă fiecărei activități se utilizează în conformitate cu normele contabile în vigoare;

[...]”.

- (85) În al doilea rând, Comisia reamintește că articolul 13 din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69 dispune ca administrația să stabilească în avans cuantumul compensației.
- (86) În cazul de față, Comisia consideră că aceste cerințe nu sunt respectate de compensațiile acordate societății Arfea.
- (87) În primul rând, Comisia observă că, așa cum s-a indicat la considerentul 59 de mai sus, nu s-a demonstrat că Arfea a aplicat o separare corespunzătoare între conturile aferente activităților sale presupuse a fi supuse obligațiilor de serviciu public și conturile aferente celorlalte activități ale sale, astfel cum se prevede la articolul 1 alineatul (5) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69. Pe de altă parte, extrasele din situațiile financiare ale societății Arfea pentru anii 1997 și 1998, pe care expertul mandatat de instanță le-a utilizat pentru stabilirea cuantumului compensațiilor, arată mai degrabă că aceste costuri nu au fost separate pe activități.
- (88) În al doilea rând, Comisia observă că, spre deosebire de articolul 13 din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69, compensația acordată societății Arfea nu a fost stabilită în avans, ci a fost determinată pe baza unei evaluări *ex post*, la recomandarea Tribunalului administrativ regional.
- (89) În lumina acestor observații, Comisia concluzionează că acele compensații suplimentare acordate de Tribunalul administrativ regional din Piemont societății Arfea nu au fost exceptate de la obligația de notificare prealabilă în temeiul articolului 17 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69.

6.3. Compatibilitatea ajutorului

- (90) Întrucât nu s-a demonstrat că măsura analizată a fost exceptată de la obligația de notificare prealabilă în conformitate cu articolul 17 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69, compatibilitatea acestor plăți cu piața internă va trebui să fie analizată, întrucât se consideră că plățile constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, astfel cum s-a explicat în secțiunea 6.1.
- (91) În această privință, articolul 93 din tratat prevede norme privind compatibilitatea ajutorului de stat în sfera coordonării transportului și a obligațiilor de serviciu public în domeniul transportului și constituie o *lex specialis* în temeiul articolului 107 alineatul (3), precum și al articolului 106 alineatul (2), întrucât conține norme speciale în ceea ce privește compatibilitatea ajutorului de stat. Curtea de Justiție a Uniunii Europene a hotărât că acest articol „admite compatibilitatea ajutoarelor pentru transporturi cu tratatul doar în cazuri bine determinate ce nu prejudiciază interesele generale ale [Uniunii]” ⁽¹⁷⁾.
- (92) Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 a intrat în vigoare la 3 decembrie 2009 și a abrogat Regulamentul (CEE) nr. 1191/69 și Regulamentul (CEE) nr. 1107/70 ale Consiliului ⁽¹⁸⁾. Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 se aplică compensației obligațiilor de serviciu public privitoare la serviciile de transport public rutier și feroviar de călători.
- (93) Comisia consideră că examinarea compatibilității măsurii nenotifycate ar trebui să se efectueze în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1370/2007, întrucât acesta este actul normativ aplicabil la data adoptării prezentei decizii. De asemenea, Comisia remarcă faptul că compensația suplimentară acordată societății Arfea de Tribunalul administrativ regional a fost plătită la 7 februarie 2014 ⁽¹⁹⁾.
- (94) Articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 prevede următoarele: „compensația de serviciu public pentru exploatarea serviciilor publice de transport de călători sau pentru respectarea obligațiilor tarifare instituite prin norme generale și achitate în conformitate cu prezentul regulament este compatibilă cu piața comună. O astfel de compensație este scutită de obligația de notificare prealabilă stabilită la articolul 108 alineatul (3) din tratat.”

⁽¹⁷⁾ Cauza 156/77, Comisia/Belgia, 1978, EU:C:1978:180, punctul 10.

⁽¹⁸⁾ Regulamentul (CEE) nr. 1107/70 al Consiliului din 4 iunie 1970 privind acordarea ajutoarelor de stat pentru transportul feroviar, rutier și pe căi navigabile interioare (JO L 130, 15.6.1970, p. 1).

⁽¹⁹⁾ C 303/13, P Comisia/Andersen, punctul 55.

- (95) Pentru motivele menționate mai jos, Comisia consideră că această compensație nenotificată nu respectă Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 și că, prin urmare, nu poate fi declarată compatibilă cu piața internă în temeiul articolului 9 alineatul (1) din același regulament.
- (96) În primul rând, Comisia observă că contractele de concesiune nu respectă dispozițiile articolului 4 din acest regulament, care stabilește conținutul obligatoriu al contractelor de servicii publice și al normelor generale de stabilire a obligațiilor de serviciu public:
- articolul 4 alineatul (1) litera (b) prevede ca parametrii pe baza cărora se calculează compensația să fie stabiliți în prealabil, în mod obiectiv și transparent, într-un mod care să prevină compensarea în exces. Cu toate acestea, după cum s-a explicat mai sus, la considerentele 54-57, în ceea ce privește îndeplinirea celei de a doua condiții enunțate în hotărârea Altmark, compensațiile suplimentare acordate societății Arfea nu au fost calculate pe baza unor parametri stabiliți în prealabil în mod obiectiv și transparent;
 - articolul 4 alineatul (1) litera (c) și articolul 4 alineatul (2) prevăd ca contractul de servicii publice să dispună modalitățile de alocare a costurilor și veniturilor legate de prestarea serviciilor. Cu toate acestea, contractele de concesiune nu cuprindeau dispoziții privind alocarea costurilor și a veniturilor și, după cum se explică la considerentul 59 de mai sus, Arfea nu a aplicat o separare corespunzătoare a evidențelor contabile între diferitele sale activități.
- (97) În al doilea rând, Comisia constată că măsura în cauză nu îndeplinește cerințele relevante ale Regulamentului (CE) nr. 1370/2007 pentru calcularea valorii compensației.
- (98) Articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 prevede că, în cazul contractelor de servicii publice atribuite direct, compensația trebuie să fie conformă cu dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1370/2007 și cu dispozițiile prevăzute în anexă pentru garantarea faptului că această compensație nu depășește ceea ce este necesar pentru a executa obligația de serviciu public.
- (99) Punctul 2 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 prevede că această compensație nu poate depăși o sumă care corespunde unui quantum alcătuit din următorii factori: costurile suportate în legătură cu obligația de serviciu public minus venitul obținut din vânzarea билетelor, minus orice efect financiar pozitiv generat în cadrul rețelei exploatare în temeiul obligației de serviciu public, plus un profit rezonabil. Punctul 4 din anexa respectivă prevede că toate costurile și veniturile trebuie calculate în conformitate cu normele contabile și fiscale în vigoare. Punctul 5 din anexă prevede următoarele: „în cazul în care un operator de serviciu public nu exploatează doar servicii compensate care fac obiectul unor obligații de serviciu public de transport, ci se implică și în alte activități, conturile aferente serviciilor publice sus-menționate trebuie separate, astfel încât să îndeplinească cel puțin următoarele condiții:
- conturile curente corespunzătoare fiecăreia dintre aceste activități trebuie să fie separate, iar proporția activelor corespunzătoare și a costurilor fixe aferente trebuie să fie alocată în conformitate cu normele contabile și fiscale în vigoare;
 - toate costurile variabile, o contribuție adecvată la costurile fixe și un profit rezonabil legat de orice altă activitate a operatorului de serviciu public nu pot fi sub nici o formă imputate serviciului public în cauză;
 - costurile serviciului public trebuie să fie echilibrate pe baza veniturilor din exploatare și a plăților din partea autorităților publice, fără nicio posibilitate de transfer de venituri către un alt sector de activitate a operatorului de serviciu public.”
- (100) Cu toate acestea, după cum s-a menționat deja la considerentul 59, Arfea nu a separat în mod corespunzător conturile aferente activităților sale presupuse a fi supuse obligațiilor de serviciu public de conturile aferente celorlalte activități, astfel cum se prevede la punctul 5 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1370/2007. În consecință, este imposibil de demonstrat că, indiferent de compensația care se acordă în cele din urmă, aceasta nu depășește o sumă care corespunde efectului financiar net echivalent al totalului efectelor, pozitive sau negative, pe care le are conformarea cu obligația de serviciu public asupra costurilor și veniturilor operatorului de serviciu public [punctul 2 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1370/2007]. În plus, în lipsa parametrilor de compensare prevăzuți în prealabil, orice calculare a compensației trebuie efectuată în mod necesar *ex post* pe baza unor ipoteze arbitrare, astfel cum au făcut-o consultanții Arfea și expertul mandatat de Tribunalul administrativ regional din Piemont. În cele din urmă, după cum se explică la considerentele 60-63, nivelurile de profit luate în considerare de expert pentru calcularea sumelor compensatorii sunt mai mari decât ceea ce se poate considera un profit rezonabil.

- (101) În al treilea rând, Comisia observă că Arfea însăși a recunoscut faptul că cerințele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 nu au fost respectate în cazul de față, susținând că respectarea acestor condiții ar fi imposibilă din punct de vedere logic și juridic întrucât situația în cauză precede cu mulți ani intrarea în vigoare a regulamentului menționat anterior.
- (102) Comisia consideră că, în consecință, compensația suplimentară dispusă de Tribunalul administrativ regional nu a fost plătită în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1370/2007 și că, prin urmare, compensația suplimentară este incompatibilă cu piața internă.

6.4. Compensația acordată de Tribunalul administrativ regional nu constituie despăgubire

- (103) În decizia de inițiere a procedurii, Comisia a invitat părțile interesate să prezinte observații cu privire la obiectul hotărârii Tribunalului administrativ regional, și anume o decizie de acordare de despăgubiri pentru o presupusă încălcare a legii sau o decizie de acordare a unei compensații de serviciu public pe baza regulamentelor aplicabile ale Consiliului. Autoritățile italiene sunt singurele care au prezentat observații în această privință, considerând că măsura în cauză constituie o decizie de acordare de compensații pentru îndeplinirea obligațiilor de serviciu public, și nu de acordare de despăgubiri.
- (104) În această privință, Comisia observă că, în anumite circumstanțe, compensația pentru prejudiciile cauzate de acțiuni sau de alte conduite ilicite ale autorităților naționale ⁽²⁰⁾ nu constituie un avantaj și, prin urmare, nu poate fi considerată ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat ⁽²¹⁾. Scopul despăgubirii pentru prejudiciile suferite este diferit de cel al ajutorului de stat întrucât aceasta are ca obiectiv să readucă partea prejudiciată în situația în care se găsea anterior acțiunii cauzatoare de daune, ca și cum această acțiune nu s-ar fi întâmplat (*restitutio in integrum*).
- (105) Cu toate acestea, pentru ca despăgubirea pentru prejudicii să nu intre sub incidența normelor privind ajutorul de stat, aceasta trebuie să se bazeze pe o normă generală privind compensarea ⁽²²⁾. În plus, în hotărârea sa în cauza *Lucchini*, CJUE a statuat că o instanță națională este împiedicată să aplice legislația națională atunci când aplicarea respectivei legislații ar „împiedica aplicarea dreptului comunitar, în sensul că ar face imposibilă recuperarea unui ajutor de stat acordat cu încălcarea dreptului comunitar” ⁽²³⁾. Principiul care se află la baza acestei pronunțări este acela că o normă de drept intern nu poate fi aplicată dacă aplicarea acesteia ar împiedica aplicarea corespunzătoare a dreptului Uniunii ⁽²⁴⁾. În această privință, Tribunalul a statuat în hotărârea sa din 3 martie 2016 în cauza T-15/14 (*Simet*) că acordarea unor despăgubiri care ar consta în repararea unui prejudiciu produs prin impunerea unor obligații de serviciu public nu poate fi exclusă de la calificarea drept ajutor de stat pentru simplul motiv că urmărirea să acorde despăgubiri, deoarece acest lucru ar permite eludarea aplicării articolelor 107 și 108 din tratat ⁽²⁵⁾.
- (106) În ceea ce privește compensațiile suplimentare acordate de Tribunalul administrativ regional societății Arfea, Comisia observă, în primul rând, că hotărârile tribunalului se referă la dreptul Arfea de a primi sume de bani cu titlu de compensație în conformitate cu articolele 6, 10 și 11 din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69, acestea trebuind să fie stabilite de administrație pe baza unor date fiabile. Aceasta indică faptul că dreptul Arfea la compensație suplimentară derivă, potrivit Tribunalului administrativ regional, nu din norma generală privind despăgubirea pentru daunele cauzate de o acțiune sau o altă conduită ilicită a autorităților naționale, ci din drepturile presupuse derivate din Regulamentul (CEE) nr. 1191/69.
- (107) În al doilea rând, Comisia constată că, la 6 iunie 2014, Arfea a transmis instanțelor italiene o cerere prin care solicita plata unor despăgubiri de către regiunea Piemont pe lângă compensațiile acordate deja de către Tribunalul administrativ regional. Arfea a invocat în cererea sa faptul că a suferit daune ca urmare a recunoașterii și plății tardive a compensațiilor care îi sunt datorate de regiune pentru anii 1997 și 1998. Acest lucru indică faptul că Arfea nu consideră că acele compensații deja acordate de Tribunalul administrativ regional constituie o acordare de despăgubiri.

⁽²⁰⁾ De exemplu, faptă ilicită sau îmbogățire fără justă cauză.

⁽²¹⁾ Cauzele conexe 106 și 120/87, *Asteris și alții/Grecia și CEE*, EU:C:1988:457.

⁽²²⁾ A se vedea Decizia Comisiei din 16 iunie 2004 privind ajutorul acordat de Țările de Jos întreprinderii Akzo Nobel pentru a reduce la minimum transporturile de clor (Cauza N 304/2003), rezumatul notificării din JO C 81, 2.4.2005, p. 4; a se vedea, de asemenea, Decizia Comisiei din 20 decembrie 2006 privind ajutorul acordat de Țările de Jos pentru relocarea societății de dezasamblare mașini Steenbergen (Cauza N 575/2005), rezumatul notificării din JO C 80, 13.4.2007, p. 1.

⁽²³⁾ Cauza C-119/05, *Lucchini*, EU:C:2007:434, punctul 59.

⁽²⁴⁾ A se vedea *ibidem*, punctul 61.

⁽²⁵⁾ Cauza T-15/14, *Simet SpA/Comisia*, punctele 102-103.

- (108) În al treilea rând, Comisia consideră că, în orice caz, acordarea de despăgubiri în favoarea societății Arfea pentru compensarea sarcinii financiare rezultate din presupusa impunere unilaterală și ilegală de obligații de serviciu public de către autoritățile italiene ar încălca articolele 107 și 108 din tratat.
- (109) Acest lucru se datorează faptului că o astfel de hotărâre ar produce exact același rezultat pentru Arfea pe care l-ar avea decizia de acordare a unei compensații pentru un serviciu public în perioada analizată, în ciuda faptului că acele contractele de concesiune care reglementau serviciile în cauză nu erau nici exceptate de la obligația de notificare prealabilă și nici nu respectau condițiile de fond prevăzute în Regulamentul (CEE) nr. 1191/69 sau în Regulamentul (CE) nr. 1370/2007, astfel cum s-a demonstrat mai sus.
- (110) Disponibilitatea unor astfel de despăgubiri ar permite efectiv eludarea normelor privind ajutorul de stat și a condițiilor prevăzute de organul legislativ al Uniunii în temeiul cărora autoritățile competente, atunci când impun sau contractează obligații de serviciu public, compensează operatorii de servicii publice pentru costurile suportate în cadrul executării obligațiilor de serviciu public. Într-adevăr, o decizie de acordare de despăgubiri egale cu suma cuantumurilor ajutorului prevăzut a fi acordat ar constitui o acordare indirectă de ajutor de stat, ilegal și incompatibil cu piața internă ⁽²⁶⁾. După cum s-a amintit anterior, Tribunalul a clarificat faptul că, în astfel de circumstanțe, normele privind ajutorul de stat nu pot fi eludate doar pentru simplul fapt că măsura în cauză ar consta în acordarea de despăgubiri ⁽²⁷⁾.
- (111) În consecință, Comisia nu consideră că hotărârea Tribunalului administrativ regional constituie o decizie de acordare de despăgubiri pentru prejudiciile suferite de Arfea ca urmare a acțiunii sau conduitei ilicite a autorităților naționale, mai degrabă decât o acordare de ajutor de stat ilegal și incompatibil, care este interzis în temeiul articolului 107 alineatul (1) din tratat.
- (112) În lumina celor de mai sus, Comisia constată că măsura nenotificată constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din tratat, care este incompatibil cu piața internă.

7. RECUPERAREA AJUTORULUI

- (113) În conformitate cu tratatul și cu jurisprudența consacrată a Curții, Comisia are competența de a decide dacă statul membru în cauză trebuie să anuleze sau să modifice măsura de ajutor atunci când constată că aceasta este incompatibilă cu piața internă ⁽²⁸⁾. De asemenea, Curtea a susținut în mod consecvent că obligația impusă unui stat membru de a elimina ajutorul considerat de Comisie ca fiind incompatibil cu piața internă are rolul de a restabili situația existentă anterior ⁽²⁹⁾.
- (114) În acest context, Curtea a stabilit că acest obiectiv va fi atins după ce beneficiarul va rambursa sumele acordate ca ajutor ilegal, renunțând astfel la avantajul pe care l-a avut față de concurenții săi de pe piață, și după restabilirea situației existente înainte de plata ajutorului ⁽³⁰⁾.
- (115) În conformitate cu jurisprudența, articolul 16 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 2015/1589 ⁽³¹⁾ al Consiliului prevede că „Atunci când adoptă decizii negative în cazuri de ajutor ilegal, Comisia decide ca statul membru în cauză să ia toate măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului de la beneficiar [...]”.

⁽²⁶⁾ Avizul din 28 aprilie 2005 în cauzele conexe C-346/03 și C-529/03, Atzori EU:C:2005:256, punctul 198.

⁽²⁷⁾ Cauza T-15/14, Simet SpA/Comisia, punctele 102-103.

A se vedea, de asemenea, jurisprudența Tribunalului privind clauzele de despăgubire pentru recuperarea ajutorului de stat: cauza T-384/08, Elliniki NafpigoKataskevastiki AE Chartofylakeiou/Comisia, EU:T:2011:650; și cauza T-565/08, Corsica Ferries/Comisia, EU:T:2012:415, punctele 23, 114 și 120-131. A se vedea, de asemenea, prin analogie, cauza C-111/10, Comisia/Consiliul, EU:C:2013:785, punctul 44.

⁽²⁸⁾ A se vedea cauza C-70/72, Comisia/Germania, 1973, Rec., p. 813, punctul 13.

⁽²⁹⁾ A se vedea cauzele conexe C-278/92, C-279/92 și C-280/92, Spania/Comisia, 1994, Rec., p. I-4103, punctul 75.

⁽³⁰⁾ A se vedea cauza C-75/97, Belgia/Comisia, 1999, Rec., p. I-3671, punctele 64 și 65.

⁽³¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 2015/1589 al Consiliului din 13 iulie 2015 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 248, 24.9.2015, p. 9).

- (116) Astfel, având în vedere faptul că măsurile în cauză au fost aplicate cu încălcarea articolului 108 din tratat și urmează să fie considerate ajutor ilegal și incompatibil, ajutorul trebuie să fie recuperat pentru a se restabili situația care exista pe piață înainte de acordarea acestuia. Recuperarea ar trebui să acopere intervalul de timp cuprins între data când avantajul a fost acordat societății Arfea, și anume data la care ajutorul a fost acordat acesteia (mai precis, la 7 februarie 2014) și recuperarea efectivă, iar sumele de recuperat ar trebui să fie purtătoare de dobânzi până la recuperarea lor efectivă,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Ajutorul de stat în valoare de 1 299 594 EUR pe care Republica Italiană l-a acordat ilegal în favoarea societății Arfea cu încălcarea articolului 108 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene este incompatibil cu piața internă.

Articolul 2

- (1) Republica Italiană recuperează ajutorul menționat la articolul 1 de la beneficiar.
- (2) Sumele care trebuie recuperate sunt purtătoare de dobândă începând cu 7 februarie 2014 până la recuperarea lor efectivă.
- (3) Dobânda se calculează pe o bază compusă, în conformitate cu capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei ⁽³²⁾ și cu Regulamentul (CE) nr. 271/2008 al Comisiei de modificare a Regulamentului (CE) nr. 794/2004 ⁽³³⁾.
- (4) Republica Italiană anulează toate plățile încă neefectuate ale ajutorului menționat la articolul 1, începând cu data adoptării prezentei decizii.

Articolul 3

- (1) Recuperarea ajutorului menționat la articolul 1 este imediată și efectivă.
- (2) Republica Italiană asigură punerea în aplicare a prezentei decizii în termen de patru luni de la data notificării acesteia.

Articolul 4

- (1) În termen de două luni de la notificarea prezentei decizii, Republica Italiană transmite Comisiei următoarele informații:
 - (a) suma totală (principalul și dobânzile de recuperare) de recuperat de la beneficiar;
 - (b) o descriere detaliată a măsurilor deja adoptate și a celor planificate în vederea conformării cu prezenta decizie;
 - (c) documente care să demonstreze că beneficiarul a fost somat să ramburseze ajutorul.
- (2) Republica Italiană informează cu regularitate Comisia cu privire la progresele înregistrate în ceea ce privește măsurile naționale luate în vederea punerii în aplicare a prezentei decizii până la recuperarea ajutorului menționat la articolul 1. Republica Italiană transmite imediat, la simpla solicitare a Comisiei, informațiile referitoare la măsurile adoptate deja și prevăzute în vederea respectării prezentei decizii. De asemenea, aceasta trebuie să furnizeze informații detaliate privind valoarea ajutorului și dobânda de recuperare deja primită de la beneficiar.

⁽³²⁾ Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) 2015/1589 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (JO L 140, 30.4.2004, p. 1).

⁽³³⁾ Regulamentul (CE) nr. 271/2008 al Comisiei din 30 ianuarie 2008 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 794/2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 al Consiliului de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE (JO L 82, 25.3.2008, p. 1).

Articolul 5

Prezenta decizie se adresează Republicii Italiene.

Adoptată la Bruxelles, 10 iunie 2016.

Pentru Comisie
Margrethe VESTAGER
Membru al Comisiei

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/2085 A COMISIEI**din 28 noiembrie 2016****privind anumite măsuri interimare de protecție vizând gripa aviară înalt patogenă de subtip H5N8 din Țările de Jos***[notificată cu numărul C(2016) 7851]***(Numai textul în limba neerlandeză este autentic)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 89/662/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1989 privind controlul veterinar în cadrul schimburilor intracomunitare în vederea realizării pieței interne ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (3),având în vedere Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne ⁽²⁾, în special articolul 10 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Gripa aviară este o boală infecțioasă virală a păsărilor, inclusiv a păsărilor de curte. Infecțiile cu virusurile gripei aviare la păsările de curte cauzează două forme principale ale acestei boli, care se deosebesc prin virulența lor. Forma slab patogenă cauzează, în general, doar simptome ușoare, în timp ce forma înalt patogenă determină rate foarte mari ale mortalității la majoritatea speciilor de păsări de curte. Boala în cauză poate avea un impact major asupra profitabilității aviculturii.
- (2) Gripa aviară este prezentă în principal la păsări, dar, în anumite circumstanțe, infecțiile pot apărea și la oameni, chiar dacă riscul este, în general, foarte mic.
- (3) În cazul apariției unui focar epidemic de gripă aviară există riscul ca agentul bolii să se răspândească la alte exploatații în care se află păsări de curte sau alte păsări ținute în captivitate. Prin urmare, el se poate răspândi de la un stat membru la altul sau în țări terțe prin intermediul comerțului cu păsări vii sau cu produse obținute de la acestea.
- (4) Directiva 2005/94/CE a Consiliului ⁽³⁾ stabilește anumite măsuri profilactice vizând supravegherea și depistarea timpurie a gripei aviare, precum și măsurile minime de control care se aplică în cazul apariției unui focar epidemic de gripă aviară la păsările de curte sau la alte păsări ținute în captivitate. Directiva respectivă prevede stabilirea unor zone de protecție și de supraveghere în situația apariției unui focar epidemic de gripă aviară înalt patogenă.
- (5) Regatul Țărilor de Jos a notificat Comisiei apariția unui focar epidemic de gripă aviară înalt patogenă de subtip H5N8 într-o exploatație de pe teritoriul său în care se află păsări de curte sau alte păsări ținute în captivitate și a luat imediat măsurile necesare în temeiul Directivei 2005/94/CE, inclusiv stabilirea unor zone de protecție și de supraveghere.
- (6) Comisia a examinat măsurile respective în colaborare cu Țările de Jos și admite faptul că limitele zonelor de protecție și de supraveghere stabilite de către autoritatea competentă din statul membru respectiv se află la o distanță suficientă față de exploatația în care a fost confirmat focarul epidemic.
- (7) Pentru a preveni orice perturbări inutile ale comerțului din Uniune și pentru a evita impunerea de către țări terțe a unor bariere nejustificate în calea comerțului, este necesar să se descrie rapid la nivelul Uniunii zonele de protecție și de supraveghere stabilite în relație cu gripa aviară înalt patogenă din Țările de Jos.

⁽¹⁾ JO L 395, 30.12.1989, p. 13.⁽²⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 29.⁽³⁾ Directiva 2005/94/CE a Consiliului din 20 decembrie 2005 privind măsurile comunitare de combatere a influenței aviare și de abrogare a Directivei 92/40/CEE (JO L 10, 14.1.2006, p. 16).

- (8) În consecință, până la următoarea reuniune a Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale, în anexa la prezenta decizie ar trebui descrise zonele de protecție și de supraveghere din Țările de Jos în care se aplică măsurile sanitar-veterinare prevăzute în Directiva 2005/94/CE și ar trebui stabilită durata regionalizării respective.
- (9) Prezenta decizie urmează să fie revizuită la următoarea reuniune a Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Țările de Jos se asigură că zonele de protecție și de supraveghere stabilite în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) din Directiva 2005/94/CE cuprind cel puțin zonele menționate în părțile A și B ale anexei la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se aplică până la data de 31 decembrie 2016.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Regatului Țărilor de Jos.

Adoptată la Bruxelles, 28 noiembrie 2016.

Pentru Comisie
Vytenis ANDRIUKAITIS
Membru al Comisiei

ANEXĂ

PARTEA A

Zona de protecție menționată la articolul 1:

Codul ISO al țării	Codul	Denumirea
NL	Țările de Jos	<p>Zona care cuprinde:</p> <p>Biddinghuizen</p> <ul style="list-style-type: none"> — Vanaf kruising Swifterweg (N710) met Hoge Vaart (water), Hoge Vaart volgen in noordoostelijke richting tot aan Oosterwoldertocht (water). — Oosterwoldertocht volgen in zuidoostelijke richting tot aan Elburgerweg (N309). — Elburgerweg (N309) volgen tot aan de brug in Flevoweg over het Veluwemeer. — Veluwemeer volgen in zuidwestelijke richting tot aan Bremerbergweg (N708). — Bremerbergweg (N708) volgen in noordwestelijke richting overgaand in Oldebroekerweg tot aan Swifterweg (N710). — Swifterweg (N710) volgen in noordelijke richting tot aan Hoge Vaart (water).

PARTEA B

Zona de supraveghere menționată la articolul 1:

Codul ISO al țării	Codul	Denumirea
NL	Țările de Jos	<p>Zona care cuprinde:</p> <p>Biddinghuizen</p> <ul style="list-style-type: none"> — Vanaf Knardijk N302 in Harderwijk de N302 volgen in noordwestelijke richting tot aan de N305. — Bij splitsing de N305 volgen in noordelijke richting tot aan N302. — De N302 volgen tot Vleetweg. — De Vleetweg volgen tot aan de Kuilweg. — De kuilweg volgen tot aan de Rietweg. — De Rietweg volgen in noordoostelijke richting tot aan de Larserringweg. — De Larserringweg volgen in noordelijke richting tot de Zeeasterweg. — De Zeeasterweg volgen in oostelijke richting tot aan Lisdoddepad. — Lisdoddepad volgen in noordelijke richting tot aan de Dronterweg. — De Dronterweg volgen in oostelijke richting tot aan de Biddingweg (N710). — De Biddingweg (N710) in noordelijke richting volgen tot aan de Elandweg. — De Elandweg volgen in westelijke richting tot aan de Dronterringweg (N307). — Dronterringweg (N307) volgen in Zuidoostelijke overgaand in Hanzeweg tot aan Drontermeer (Water). — Drontermeer volgen in zuidelijke richting ter hoogte van Buitendijks. — Buitendijks overgaand in Buitendijksweg overgaand in Grote Woldweg volgen tot aan Zwarteweg. — De Zwarteweg in westelijke richting volgen tot aan de Mheneweg Noord. — Mheneweg Noord volgen in zuidelijke richting tot aan de Zuiderzeestraatweg. — Zuiderzeestraatweg in zuidwestelijke richting volgen tot aan de Feithenhofsweg.

Codul ISO al țării	Codul	Denumirea
		<ul style="list-style-type: none"> — Feithenhofsweg volgen in zuidelijkerichting tot aan Bovenstraatweg. — Bovenstraatweg in westelijke richting volgen tot aan Laanzichtsweg. — Laanzichtsweg volgen in zuidelijke richting tot aan Bovendwarsweg. — Bovendwarsweg volgen in westelijke richting tot aan de Eperweg (N309). — Eperweg (N309) volgen in zuidelijke richting tot aan autosnelweg A28 (E232). — A28 (E232) volgen in zuidwestelijke richting tot aan Harderwijkerweg (N303). — Harderwijkerweg (N303) volgen in zuidelijke richting tot aan Horsterweg. — Horsterweg volgen in westelijke richting tot aan Oude Nijkerkerweg. — Oude Nijkerkerweg overgaand in arendlaan volgen in zuidwestelijke richting tot aan Zandkampweg. — Zandkampweg volgen in noordwestelijke richting tot aan Telgterengweg. — Telgterengweg volgen in zuidwestelijke richting tot aan Bulderweg. — Bulderweg volgen in westelijke richting tot aan Nijkerkerweg. — Nijkerkerweg volgen in westelijke richting tot aan Riebroeksesteeg. — Riebroekersteeg volgen in noordelijke/westelijke richting (doodlopend) overstekend A28 tot aan Nuldernauw (water). — Nuldernauw volgen in noordelijke richting overgaand in Wolderwijd (water) tot aan Knardijk (N302). — N302 volgen in Noordwestelijke richting tot aan N305.

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/2086 A COMISIEI**din 28 noiembrie 2016****privind anumite măsuri interimare de protecție vizând gripa aviară înalt patogenă de subtip H5N8
din Suedia***[notificată cu numărul C(2016) 7852]***(Numai textul în limba suedeză este autentic)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 89/662/CEE a Consiliului din 11 decembrie 1989 privind controlul veterinar în cadrul schimburilor intracomunitare în vederea realizării pieței interne ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (3),având în vedere Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne ⁽²⁾, în special articolul 10 alineatul (3),

întrucât:

- (1) Gripa aviară este o boală infecțioasă virală a păsărilor, inclusiv a păsărilor de curte. Infecțiile cu virusurile gripei aviare la păsările de curte cauzează două forme principale ale acestei boli, care se deosebesc prin virulența lor. Forma slab patogenă cauzează, în general, doar simptome ușoare, în timp ce forma înalt patogenă determină rate foarte mari ale mortalității la majoritatea speciilor de păsări de curte. Boala în cauză poate avea un impact major asupra profitabilității aviculturii.
- (2) Gripa aviară este prezentă în principal la păsări, dar, în anumite circumstanțe, infecțiile pot apărea și la oameni, chiar dacă riscul este, în general, foarte mic.
- (3) În cazul apariției unui focar epidemic de gripă aviară există riscul ca agentul bolii să se răspândească la alte exploatații în care se află păsări de curte sau alte păsări ținute în captivitate. Prin urmare, el se poate răspândi de la un stat membru la altul sau în țări terțe prin intermediul comerțului cu păsări vii sau cu produse obținute de la acestea.
- (4) Directiva 2005/94/CE a Consiliului ⁽³⁾ stabilește anumite măsuri profilactice vizând supravegherea și depistarea timpurie a gripei aviare, precum și măsurile minime de control care se aplică în cazul apariției unui focar epidemic de gripă aviară la păsările de curte sau la alte păsări ținute în captivitate. Directiva respectivă prevede stabilirea unor zone de protecție și de supraveghere în situația apariției unui focar epidemic de gripă aviară înalt patogenă.
- (5) Suedia a notificat Comisiei apariția unui focar epidemic de gripă aviară înalt patogenă de subtip H5N8 într-o exploatație de pe teritoriul ei în care se află păsări de curte sau alte păsări ținute în captivitate și a luat imediat măsurile necesare în temeiul Directivei 2005/94/CE, inclusiv stabilirea unor zone de protecție și de supraveghere.
- (6) Comisia a examinat măsurile respective în colaborare cu Suedia și admite faptul că limitele zonelor de protecție și de supraveghere stabilite de către autoritatea competentă din statul membru respectiv se află la o distanță suficientă față de exploatația în care a fost confirmat focarul epidemic.
- (7) Pentru a preveni orice perturbări inutile ale comerțului din Uniune și pentru a evita impunerea de către țări terțe a unor bariere nejustificate în calea comerțului, este necesar să se descrie rapid la nivelul Uniunii zonele de protecție și de supraveghere stabilite în relație cu gripa aviară înalt patogenă din Suedia.

⁽¹⁾ JO L 395, 30.12.1989, p. 13.⁽²⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 29.⁽³⁾ Directiva 2005/94/CE a Consiliului din 20 decembrie 2005 privind măsurile comunitare de combatere a influenței aviare și de abrogare a Directivei 92/40/CEE (JO L 10, 14.1.2006, p. 16).

- (8) În consecință, până la următoarea reuniune a Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale, în anexa la prezenta decizie ar trebui descrise zonele de protecție și de supraveghere din Suedia în care se aplică măsurile sanitar-veterinare prevăzute în Directiva 2005/94/CE și ar trebui stabilită durata regionalizării respective.
- (9) Prezenta decizie urmează să fie revizuită la următoarea reuniune a Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Suedia se asigură că zonele de protecție și de supraveghere stabilite în conformitate cu articolul 16 alineatul (1) din Directiva 2005/94/CE cuprind cel puțin zonele menționate în părțile A și B ale anexei la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se aplică până la data de 31 decembrie 2016.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează Suediei.

Adoptată la Bruxelles, 28 noiembrie 2016.

Pentru Comisie
Vytenis ANDRIUKAITIS
Membru al Comisiei

ANEXĂ

PARTEA A

Zona de protecție menționată la articolul 1:

Codul ISO al țării	Statul membru	Denumirea
SE	Suedia	Zona care cuprinde: părțile municipalității Helsingborg (cod ADNS 01200) cuprinse într-un cerc cu raza de trei kilometri, centrat de WGS84 dec. cu coordonatele N56,053495 și E12,848939.

PARTEA B

Zona de supraveghere menționată la articolul 1:

Codul ISO al țării	Statul membru	Denumirea
SE	Suedia	Zona care cuprinde: zona părților municipalității Helsingborg, Ängelholm, Bjuv și Åstorp (cod ADNS 01200) care se extinde dincolo de zona descrisă în zona de protecție și în interiorul unui cerc cu raza de zece kilometri, centrat de WGS84 dec. cu coordonatele N56,053495 și E12,848939.

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

RO